

2.8° 141

s i c h e s d e n a f.

Profyka ja Sserbow na leto 1867.

S nakladom Maczicy Sserbskeje.

W komisji kniharnje Smolerja a Pjeha.

W tutym 1867. lècze po Chrystuszu, kotrež 365 dniów w opłciu, liezi so:

wot stworzenia swieta	5816,	wot założenia budyskiego rodu rodu	647,
wot wstasjenia julianskej protoky	1912,	wot spočiatka reformacije	350,
wot czerpjenia a horjescia Chrystusowego	1834,	wot naroda krala Jana	66,
wot spočiatka khefesijanstwa we Esenbach	847,	wot założenia macijskiej herby	19.

Zyrkwińskie lètne snamjenja.

W porjedzenej Reho- rjowej protoky	W starej julianskej protoky.
VI	skota liczba
XXV	epacty
XXVIII	wobwód skłonza
X	romske dantske čízlo
F	pišník nježelski
21. haperleje	jutrowniczka
23. nježele po swj. trojizy do 1. adv.	16. haperleje.
23.	23.

Saczmieče skłonczka a měšaczka.

W I. 1867 so skłonczko dwaj krócz a měšaczek dwaj krócz saczmimi; a budże prenje saczmieče skłonza a druhé měšaczkowe saczmieče psala naš widzicz. Młody měšaczek, siž 6. mérza, panje, je wina, so ho tón dzeń skłonczko saczmim; tuto saczmieče traje wot 9 hodž. 17 min. do połnja hacž do 12 hodž. 2 min. pschipołnju a budże pola naš widzene. — Druhe saczmieče skłonza stanje so 29. augusta, je pak jenož w polonischej Americy a w polonischej Afrizy k widzenu. Preňje saczmieče měšaczka smieje so 20. mérza, ale je jenož w Americy a w Australiskej widzicz. Druhe měšaczkowe saczmieče stanje so 13. septembra wjeczor 11 hodž. 47 min. a traje hacž do 14. septembra rano 2 hodž. 45 min. a budże pola naš widzene.

W I. 1867 knieži Saturnus (h).

Stoletna protoka prazi, so bù te lèta, w kotrejch Saturnus knieži, bøe symne a mokre, chýži czopke a huche.

Naleto je jara huche a hacž do meje jara symne. Hacž runje je haperleja pschi spočiatku czopka, dha tola syma sało fastupi a hacž do meje traje. W meji pořaze so wjedro s dželom deschczikoste s dželom czopke; w nozach pak schodne mirosh nastanu. Trawa pojdzie roscie.

W lèczu je wjèle deschczikoste a mokreho wjedra. Połozja jutlija je czopka a rjana, połozja ma wjèle wètrow a deschczikow.

Nashyna a syma budżetej symnej a mokrej. Semja sahe samiersnje; november je czoplischti, ale jara deschczikosty; 21. dezembra pschiindje bùch a syma, kotrež do haperleje traje.

S naletnym symom jetrjeba so jara khwataczej, dołekz naleto je mokre a symne. Jezgmen a wotw budżetej so derje radzicz, kaž tež symo a wotawa, ale husteho deschczika dla njebudža so žně rjenje domkhownacj hodzicz. Młody na polach móža so motroth dla ložzh skasycj.

Nashynny sym budże hubjene žně dawacj. Rož a pscheniza ani wjèle skłomy ani wjèle żornow njeśmętej.

Nashynny dyrbi so rož a pscheniza sahe wokycz, dołekz symo czežko sejshadža. Ssad budże so radzicz, weshobe smieje so wjèle kruschew a slowkow. Možne wichory a wjèle deschczikow smiejemby, ale mało hrumanjow.

Pschi konz u lècja a nashynny budža so bies czo-wjekami hrośne khoroszce pokasowacj.

Schtyri lètne časzy.

Sapočjat nałecja:	21. mérza.
lècja:	21. junija.
nashynny:	23. septembra.
symy:	22. dezembra.

Schtyri kwatemby.

W porjedzenej Rehorjowej a w starej julianskej protoky	
13. mérza	Reminiscere
12. junija	swj. trojizy
18. septembra	Užiža
18. dezembra	Luzjje

Jutrowna tabella.

1868: 12. haperleje psch. I.	1874: 5. haperleje.
1869: 20. mérza.	1875: 28. mérza.
1870: 17. haperleje.	1876: 16. haperleje psch. I.
1871: 9. haperleje.	1877: 1. haperleje.
1872: 31. mérza psch. I.	1878: 21. haperleje.
1873: 13. haperleje.	1879: 13. haperleje.

Njebjeske snamjenja.

boran,	law,	tselnik,
byl,	knježna,	kosoróž,
dwojniskaj,	maha,	wódny muž,
rat,	skorpion,	rhybie.

Abbreviatury abo pschifrótschenja blowow.

○ skłonczko,	slk. p. slhadženje popołnju.
○ měšaczek,	slk. d. slhadženje dopołnja.
○ Polny měšaczek,	slk. p. khowanje popołnju.
○ Poğleni běrlit,	slk. d. khowanje dopołnja.
○ Młody měšaczek,	hod. hodžina.
○ Prěni běrlit,	min. minuta.

* slótne wili.

1867. Januar,
wulki róžt,
ma 31 dñjow.

Miešacjkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
n
skotne wisi.

Tydzenje a dny.	Vorjedzena protyčka evangelska.	Vorjedzena protyčka katholska.	Stara juliansta Dezember.	○ sth. b. m.	□ sth. b. m.	□ sth. b. m.	○ sth. b. m.	□ sth. b. m.
1. tydzenj. Text dop.: Jan. 4, 34—36.; pop.: Romst. 8, 24—28.								
1 wut. Nowe lěto	Nowe lěto	Nowe lěto	20 Ignaca	8 7 4 2		sth. d.		
2 grjeda Małcharja	Małcharja	Małcharja	21 Julija	8 7 4 2		4 32		
3 shtw. Kaschyna	Kaschyna	Genovefy	22 Anastasiya	8 7 4 3		5 28		
4 pjatk. Batszarya	Batszarya	Lita	23 Dagoberta	8 7 4 3		6 21		
5 szobot. Simeona	Simeona	Telesfora	24 Had. u Jēv.	8 6 4 4		7 10		
2. tydzenj. Text dop.: Luk. 2, 25—32.; pop.: Jesajaš 60, 1—6.								
6 njezd. Ts. kral.	Sw. 3 kral.	Boži dženj.	25 Boži dženj.	8 4 4 6		sth. p.		
7 pondž. Juliany	Juliany	Božidara	26 Boži mač.	8 4 4 8		6 1		
8 wut. Erharda	Erharda	Severina	27 Scěpana	8 3 4 11		7 4		
9 grjeda Zacharija	Zacharija	Juliana	28 20000 mart.	8 2 4 12		8 10		
10 shtw. Česecjoměra	Česecjoměra	Agathona	29 Njew. dž.	8 2 4 12		9 18		
11 pjatk. Aloisije	Aloisije	Hygina	30 Anisije	8 1 4 14		10 28		
12 szobot. Reinholda	Reinholda	Arkadija	31 Sylvestra	8 0 4 16		11 39		
3. tydzenj. Text dop.: Matth. 3, 13—17.; pop.: Galat. 3, 23—29.								
13 njezd. 1.u.p.3 kr.	1.u.p.3 kr.	1. n. p. 3 kr.	1 Nowe lěto	8 0 4 18		sth. d.		
14 pondž. Felixia	Felixia	Hilarija	2 Melaniye	7 59 4 19		0 52		
15 wut. Bohuwěra	Bohwěra	Pawela	3 70 jap.	7 59 4 21		2 6		
16 grjeda Edmunda	Edmunda	Marcella	4 Theofanta	7 58 4 22		3 20		
17 shtw. Antonija	Antonija	Antonija	5 Malachija	7 57 4 23		4 33		
18 pjatk. Felicity	Felicity	Petr. stow. R.	6 Třoch kral.	7 56 4 25		5 39		
19 szobot. Priski	Priski	Kanuta	7 Jan křečen.	7 55 4 27		6 39		
4. tydzenj. Text dop.: Matth. 4, 1—12.; pop.: Romst. 12, 1—6.								
20 njezd. 2.u.p.3 kr.	2.u.p.3 kr.	2. n. p. 3 kr.	81. n. p. 3 kr.	7 54 4 28		sth. p.		
21 pondž. Hainze	Hainze	Hainze	9 Polyewkta	7 53 4 30		6 26		
22 wut. Vincenza	Vincenza	Vincenza	10 Reh. Nys.	7 52 4 32		7 41		
23 grjeda Charity	Charity	Marije slub.	11 Theodosij.	7 51 4 33		8 54		
24 shtw. Timotheja	Timotheja	Timotheja	12 Tatiana	7 50 4 34		10 4		
25 pjatk. Paw. wobr.	Paw. wobr.	Paw. wobr.	13 Hermila	7 49 4 36		11 11		
26 szobot. Polyskarpa	Polyskarpa	Polyskarpa	14 Zacheja	7 48 4 38		sth. d.		
5. tydzenj. Text dop.: Jan. 1, 35—43.; pop.: Romst. 12, 14—21.								
27 njezd. 3.u.p.3 kr.	3.u.p.3 kr.	152. n. p. 3 kr.	7 46 4 40		0 16			
28 pondž. Karolinu	Karolinu	Cyrilla	16 Marcella	7 45 4 41		1 19		
29 wut. Theobalda	Theobalda	Franca Sal.	17 Antona	7 43 4 43		2 21		
30 grjeda Adelgundu	Adelgundu	Martiny	18 Athanasija	7 42 4 45		3 19		
31 shtw. Virgilija	Virgilija	Petr. Rol.	19 Makarija	7 41 4 47		4 13		

NB. W Miešacjkidle su kózou prěnju kředu mieša-za, w Halsch- trowje kózdu druhi wutoru miešaza, w Na-kezach kózdu tsečju kředu skotne wisi.

Tež su wLubiu sa miešazy junij, septem- ber, november a dezemb. wo- ksebne skotne wisi postajene.

**Stoletna
protočka.**

Wot 1. do 11. je jenaksa wulki syma; wot 12. do 18. je njebjio pom- ročzene se kře- nji symu; 19. hacj do 24. ko njebjio wujaſni a je syma; 26. deshcj; 27. hacj do kónza hręgne wjedro.

**Wopomnjenja
hodne dny.**

1. nowe lěto.
2. Landtag.
6. třicoh kral.
20. Fabiana
- Sebastiana.
22. Vincenza.
25. Paw. wo- broczenie abo ptacjí kwaſ.

1867. Februar,
mały róžk,
na 28 dniow.

Tydzienje a dny.	Poniedziana protyka ewangelicka.	Poniedziana protyka katolicka.	Stara julianista Januar.	○ sthad. h. m.	thow. h. m.	Wesie mianista sth. h. h. m.	○ sth. h. h. m.
1 piatki	Brigitte	Ignaca	20 Euthymija	7 39	4 49	5 1	
2 sobot.	Mar. wucziscz.	Swęczk Mar.	21 Maxima	7 37	4 51	5 49	

6. tydzien. Text dop.: Jan. 1, 47—51; pop. Rom. 13, 8—10.

3 ntedz.	4. u. p. 3 kr.	4. u. p. 3 kr.	22. n. p. 3 kr.	7 35	4 43	6 29	
4 pondz.	Beroniki	Haudr. Kors.	23 Klemencia	7 33	4 54	th. p.	
5 wut.	Agalhy	Agath	24 Xenije	7 31	4 56	6 0	
6 śrjeda	Dorotheje	Dorotheje	25 Rehorjath.	7 30	4 58	7 8	
7 sctw.	Richarda	Romualda	26 Xenofena	7 28	5 0	8 19	
8 piatki	Honorata	Jana mart.	28 Jana Kr.	7 26	5 2	9 30	
9 sobot.	Apollonije	Haple	28 Eufros. S.	7 25	5 4	10 42	

7. tydzien. Text dop.: Luk. 4, 16—30; pop.: Ephes. 1, 3—6.

10 ntedz.	5. u. p. 3 kr.	5. u. p. 3 kr.	29. n. p. 3 kr.	7 23	5 6	11 55	
11 pondz.	Eufrosiny	Desiderija	30 Basila Weł.	7 21	5 7	th. d.	
12 wut.	Jordana	Eulalije	31 Cyriaka	7 19	5 8	1 7	
13 śrjeda	Eulalije	Jordana	1 februara	7 17	5 10	2 18	
14 sctw.	Valentina	Valentina	2 Mar. wuc.	7 15	5 12	3 26	
15 piatki	Faustina	Faustina	3 Simsona	7 14	5 14	4 25	
16 sobot.	Onesima	Juliany	4 Isidora	7 12	5 15	5 18	

8. tydzien. Text dop.: Jan. 2, 23—25; pop.: 1. Kor. 9, 24—27.

17 ntedz.	Septuagesima	Septuagesima	55. n. p. 3 kr.	7 10	5 17	6 2	
18 pondz.	Konkordij	Konkordije	6 Wukoła ep.	7 8	5 19	th. p.	
19 wut.	Susanny	Gabina	7 Parthena	7 6	5 21	6 28	
20 śrjeda	Lebrechta	Eucharija	8 Theodora	7 4	5 23	7 41	
21 sctw.	Eleonory	Adelheidy	9 Eufrosiny	7 2	5 25	8 51	
22 piatki	Petr. stow.	Petr. stow.	10 Charalamp.	7 0	5 26	9 59	
23 sobot.	Lazara	Romanij	11 Błažija	7 58	5 28	11 4	

9. tydzien. Text dop.: Jan. 4, 5—15; pop.: 2. Kor. 11, 21—31.

24 ntedz.	Sexagesima	Sexagesima	12 Septuages.	6 56	5 30	th. d.	
25 pondz.	Viktorin	Viktorina	13 Martiniana	6 54	5 32	0 7	
26 wut.	Nestorija	Nestora	14 Auxencija	6 53	5 33	1 7	
27 śrjeda	Bosprechta	Leandra	15 Onesima	6 51	5 35	2 2	
28 sctw.	Makarija	Makarija	16 Pamfila	6 49	5 37	2 55	

Miechackowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolētna
protynka.

Hermanki.
a
skotne wisi.

4. Kinsbort.*
6. Njezwacj-
dło.*
6. a 7. Rade-
berg.*

11. Shorjelz.*
12. Halschtrow.
18. Eukow.*
25. Gafsyn.*
Jaseniza.
Vichibus.*
Zahān.*

Wopomnjenja
hōdne dny.

1. Kralowske
dawki.
2. Sswęczk
Marje.
24. Matthiaša.

Stolētna
protynka.
1. febr. ma
wetr a deschęz;
4. hacę do 10.
ponrōczene
njebo a wetr;
12. a 13. wulki
wetr; 14. śnēh;
15. a 16. budę
wetr a deschęz;

Chzeschi nje-
pscheczelow
męcz;
ryęz jenoż wetr-
nośz.

do 19. deschęz;
wot 20.
abo 21. hacę
do kónza rjane
wjedro.

1867. Měrž,
naletník,
ma 31 dnjów.

Tydzenie a dny.	Vorjedzena protyka evangeljska.	Vorjedzena protyka katholska.	Stara julianska Februar.	○ fshab. b. m.	◊ fshow. b. m.	■ Nebiete měnjenja fsh. b.	□ fsh. b. m.	■ Mědny měs. 6. měrža dop. 10 hodž. 27 minut. ma čjoplische dny s deschcikom.
1 pjatk	Albina	Albina	17 Theodore	6 47	5 39		3 43	
2 sobot.	Amalije	Simplicia	18 Archippa	6 46	5 41		4 25	
10. týdzeň.	Text dop.: Jan. 4, 19—30.; pop.: 1. Kor. 13.							
3 nějdz.	Eftomihi	Quinqueages.	19 Mjas. pôsta	6 44	5 42		5 2	
4 pondz.	Hadrijana	Hadrijana	10 Lea Katau.	6 42	5 43		5 36	
5 wut.	Poštnezy	Poštnezy	21 Timothea	6 40	5 45		6 6	
6 hrjeda	Pospjelna	Pospjelna hrj.	22 Eugena	6 38	5 47		th. p.	
7 schtw.	Perpetuy	Domascha Ml.	23 Polykarpa	6 35	5 48		7 16	
8 pjatk	Filemona	Filemona	24 Hłowy Jan.	6 33	5 50		8 30	
9 sobot.	Rebeki	Francisika	25 Tarasija	6 31	5 52		9 44	
11. týdzeň.	Text dop.: Jan. 5, 5—18.; pop.: 2. Kor. 6, 1—10.							
10 nějdz.	Jiwołabit	1. nějdz. pôsta	26 Syropóst.	6 29	5 53		10 48	
11 pondz.	Kośimy	Kośimy	27 Prokopija	6 27	5 54		th. d.	
12 wut.	Rehorja	Rehorja	28 Basilija	6 25	5 56		0 10	
13 hrjeda	kwatemby	Suche dny	1 měrca	6 23	5 58		1 18	
14 schtw.	Abigaile	Mathildy	2 Theodota	6 21	6 0		2 19	
15 pjatk	Khrystofa	Longina	3 Eutropija	6 18	6 1		3 13	
16 sobot.	Henrietty	Heriberta	4 Gerasima	6 16	6 3		3 48	
12. týdzeň.	Text dop.: Luk. 9, 51—56.; pop.: Hebr. 12, 1—6.							
17 nějdz.	Neminiſcere	2. nějdz. pôsta	5 Quadrag	6 14	6 5		4 37	
18 pondz.	Anselmia	Chrilla	6 42 mart.	6 11	6 6		5 10	
19 wut.	Josefa	Josefa	7 Basilija	6 9	6 8		5 40	
20 hrjeda	Joachima	Joachima	8 Kwatenby	6 7	6 10		th. p.	
21 schtw.	Benedikta	Benedikta	9 40 mart.	6 5	6 12		7 40	
22 pjatk	Polutny pjatk	Oktaviana	10 Kodrata	6 2	6 13		8 47	
23 sobot.	Eberharda	Viktoria	11 Sofrouija	6 0	6 15		9 52	
13. týdzeň.	Text dop.: Jan. 11, 1—16.; pop.: 1. Petr. 2, 21—25.							
24 nějdz.	Oculi	3. nějdz. pôsta	122. n. pôsta	5 58	6 17		10 54	
25 pondz.	Mar. pschip.	Mar. pschip.	13 Nicetora	5 55	6 18		11 52	
26 wut.	Kastula	Kastula	14 Benedikta	5 53	6 20		th. d.	
27 hrjeda	Rupertia	Rupertia	15 Agapy	5 41	6 22		0 47	
28 schtw.	Angeliki	Guntrama	16 Sabiny	5 49	6 23		1 35	
29 pjatk	Eustachija	Ludolfa biss.	17 Alexija	5 47	6 24		2 20	
30 sobot.	Guida	Emirina	18 Cyr. wulk.	5 45	6 26		3 59	
14. týdzeň.	Text dop.: Jan. 11, 30—46.; pop.: Romsk. 5, 1—6.							
31 nějdz.	Rătare	4. nějdz. pôsta	19 3. n. posta	5 43	6 27		3 33	

1867. Haperleja, jutrownik, ma 30 dnjów.

Tydzia a dny	Voriedzienia protyka evangeliska. katholska.	Stara julianska Mierz.	Wt. st. h. m.	Wt. st. h. m.	Wt. st. h. m.	Miejsce mamienja	D	Hermanki a skotne wisi.
1 pondz.	Theodory	Huga	20 Jana Scr.	5 41	6 29		4 5	1. Połczniza.*
2 wt.	Rosimundi	Franz s. P.	21 Jak. bisk.	5 39	6 31		4 33	Dubz.*
3 śrjeda	Darija	Darija	22 Basilija	5 37	6 33		5 1	Golischn. Rydbach.*
4 schtw.	Ambros.	Izidora	23 Nikodema	5 34	6 34		th. v.	Grabin.*
5 piatki	Maxima	Vicenca	23 Gabriela	5 31	6 36		7 25	3. Rjezwačji- dko.*
6 sobot.	Irenäja	Sixta	25 Mar. prip.	5 29	6 38		8 42	Zemr.*
15. tydzień.	Text dop.: Jan. 11, 47—57.; pop.: Romff, 8, 31—39.							4. Britland.*
7 niedz.	Judica	5. niedz. pusta	264. n. pusta	5 26	6 39		9 57	8. Lubij.*
8 pondz.	Celestina	Mansueta	27 Ruperta	5 24	6 41		11 9	Biskopizb.*
9 wt.	Theofila	Mar. Kleoph.	28 Hilarija	5 22	6 43		th. d.	Lubnjow.*
10 śrjeda	Daniela	Ezechiela	29 Mark. bisk.	5 20	6 44		0 13	Muzakow.*
11 schtw.	Julija	Leona wulf.	30 Jana Kl.	5 18	6 45		1 11	Woßlitz.*
12 piatki	Eustorgija	Julija	31 Hypatija	5 16	6 47		1 58	Kostlow.*
13 sobot.	Justyna	Hermogeny	1 haperleje	5 14	6 49		2 39	10. Gorow.
16. tydzień.	Text dop.: Jan 12, 1—13.; pop.: Philipp. 2, 5 — 15.							11. Kamjenz.*
14 niedz.	Palmarum	Bowonicka	25. n. pusta	5 11	6 50		3 13	Shorjelz.*
15 pondz.	Paterna	Anastasija	3 Niketasza	5 9	6 52		3 43	12. Stara Darbna.*
16 wt.	Aaronia	Aaronia	4 Josefa	5 7	6 54		4 9	13. Budyschin.*
17 śrjeda	Rudolfa	Rudolfa	5 Eutychija	5 5	6 56		4 34	Ortrand*
18 schtw.	Seleny schiw.	Zeleny schtw.	6 Jurija m.	5 3	6 57		th. v.	Trjebole.*
19 piatki	Ez. piatki	Wulki piatki	7 Theodula	5 1	6 59		7 39	15. Kulow.
20 sobot.	Sulpica	Sulpica	8 Domaša	4 59	7 1		8 42	16. Luborag.
17. tydzień.	Text dop.: Matth. 28, 1—10.: pop.: 1. Petr. 1, 3—9.							17. Gafyhn.*
21 niedz.	1. sw. jutrow	1. sw. dż. jut.	9 Waji	4 57	7 2		9 42	23. Djeze.*
22 pondz.	2. sw. jutrow	2. sw. dż. jut.	10 Terenca	4 55	7 3		10 39	Scheračhow.
23 wt.	Jurija	Jurija	11 Eutypasa	4 53	7 4		11 29	27. Stara Darbna.*
24 śrjeda	Alberta	Anselsma	12 Basilija	4 51	7 6		th. d.	29. Wospört.*
25 schtw.	Marka	Marka	13 Zelen. štw.	4 49	7 8		0 16	Pózktow.*
26 piatki	Kleta	Kleta	14 Ćichi piatki	4 47	7 10		0 57	Khoczebus.
27 sobot.	Tertuliaka	Anthima	15 Aristarcha	4 45	7 11		1 33	Wopomnjenja hodne dny.
18. tydzień.	Text dop.: Jan. 20, 19—23.: pop.: 1. Kor. 15, 50—57.							1. Dawli sa wopalensku poslubniu.
28 niedz.	Quasimodog.	1. niedz. p. jut.	161. sw. jutr.	4 43	7 12		2 4	15. Paršoniske a rjemeñnisse dawki.
29 pondz.	Sibylle	Petra m.	172. sw. jutr.	4 41	7 14		2 23	18. Seleny schtworti.
30 wt.	Eutropijsa	Kathy Sien.	183. sw. jutr.	4 39	7 16		3 1	19. Ćichi piatki.

1867. Maja,

rózomnis,

ma 31 dňow.

Miejsca i kowane
pschemenjenje.
Wiedro.
Stolétna
protohka.

Hermanki
a
skóne wiki.

Tydzenie a dny.	Vorjedzena protyka evangeliska.	Vorjedzena protyka katholska.	Stara jaliancka Saperleja.	○ sthad b. m.	◇ show. b. m.	◆ Mojmiera. b. m.	□ sth. th. b. m.
1 ſrijeda	Fil. a Jakuba	Fil. a Jakuba	19 Hermog.	4 38	7 17		3 28
2 ſchtw.	Sigmunda	Athanazijska	20 Theodora	4 36	7 19		3 55
3 piatk	Rochijsa n.	Rochijsa nam.	21 Januara	4 34	7 21		4 24
4 ſobot.	Florianka	Florianka	22 Paraklyta	4 32	7 23		th. p.
19. tydzień.	Text dop.: Matth. 18, 1—7.; pop.: Romst. 10, 8—14.						
5 nijedz.	Miser. Dom.	2. n. po jutr.	23 Quasimod	4 30	7 24		8 51
6 pondz.	Jana Pſ.	Jana s Pſ.	24 Sawy	4 28	7 25		10 1
7 wut.	Bohuměra	Stanisława	25 Marka ev.	4 26	7 27		11 4
8 ſrijeda	Dietricha	Michała z jew.	26 Basilija	4 25	7 28		11 57
9 ſchtw.	Benigny	Rehorja Naz.	27 Simeona	4 23	7 30		th. d.
10 piatk	Victorijs	Antonija	28 Jasona	4 22	7 32		0 41
11 ſobot.	Adolfa	Florentina	29 9. mart.	4 20	7 33		1 16
20. tydzień.	Text dop.: Jan. 21, 20—22.; pop.; 1. Pſetr. 2, 11—17.						
12 nijedz.	Jubilate	3. n. po jutr.	30 Miseric. D.	4 18	7 35		1 47
13 pondz.	Servaza	Servaza	1 meje	4 17	7 36		2 15
14 wut.	Khrystinę	Pachomija	2 Athanasija	4 15	7 38		2 40
15 ſrijeda	Sofije	Sofije	2 Timotheja	4 14	7 39		3 5
16 ſchtw.	Gary	Jana s Nep.	4 Pelagija	4 13	7 40		3 30
17 piatk	Jodoka	Bruna biss.	5 Ireny	4 12	7 41		3 56
18 ſobot.	Benanza	Felixa	6 Hioba	4 10	7 42		th. p.
21. tydzień.	Text dop.: Matth. 28, 18—20.; pop.: Jaf. 1, 13—18.						
19 nijedz.	Cantate	4. n. po jutr.	7 Jubilate	4 9	7 43		8 32
20 pondz.	Theresije	Basilija	8 Jana theol.	4 8	7 45		9 25
21 wut.	Brudenza	Konstantina	9 Nikolaja	4 7	7 46		10 13
22 ſrijeda	Heleny	Heleny	10 Simona	4 6	7 47		10 56
23 ſchtw.	Desiderija	Desiderija	11 Mamerta	4 4	7 49		11 33
24 piatk	Hany	Hany	12 Pankraca	4 3	7 51		th. d.
25 ſobot.	Hurbana	Hurbana	13 318 wótc.	4 2	7 53		0 7
22. tydzień.	Text dop.: Lut. 11, 1—4.; pop.: 2. Kor. 9, 8—11.						
26 nijedz.	Nogate	5. n. po jutr.	14 Cantate	4 1	7 54		0 36
27 pondz.	Florencja	Jana s Pſ.	15 Pachoma	3 59	7 55		1 2
28 wut.	Wylema	Germana	16 Theod. a S.	3 58	7 56		1 28
29 ſrijeda	Manilija	Maximiana	17 Andronika	3 57	7 57		1 54
30 ſchtw.	Božho ſpicja	Božho ſpicja	18 Theodoia	3 56	7 58		2 21
31 piatk	Petronelle	Petronelle	19 Patrika	3 55	7 59		2 52

1. Bart.*
Niehwacjito.*
Radeberg.*
4. Drjow.*
6. Nowosielz.
Brody.*
Wiktoras.
Žabat.*
7. Kralow.*
Danna.
13. Ralezy.
Namjenow.*
Eisenberg.*
Wetoschow.
14. Sylkomorow.
15. Ralezy.*
20. Luborad.*
Radmierzy.*
Eukow.*
Wojerezy.*
24. Kasawa.
27. Lubij.*
Kamienz.*
Gubin.*
28. Pszibireg.
29. Rutow.*
Žemt.*
31. Beskow.
Grodziszcjo.*
Pszibius.*
- Stolétna
protohka.
3. meje rano
ſyma, wo dňo
czoplo; 4. hri-
manje a deshej;
6. rano wulfi
mrós; 7. hacj
do 26. jew nozý
ſyma, wo dňo
czoplo a wulfa
ſuchota; 28.
do 30. deshej;
31. ſchfodny
mrós, wulfi
wétr a wjecjor
deshej.
- Wopomnjenja
hodne dny.
1. Walpora.
Kralowske
dawki.
12. Pantraza.
13. Servaza.
25. Hurbana.
30. Bože ſpi-
cze.
31. Petronelle.
22. Pokutny
djeu w Pruskej.

1867. Junij,

śmaznif, ma 30 dnjów.

Tydzień
a dny
ewangelicka.
katholicka.

Stara juliańska
Meja.

○
sthad.
h. m.

●
sth. th.
h. m.

○
sth. tb.
h. m.

1	szobot.	Nikodema	Fortunata	20	Thalaleja	3 54	8	0		3 27
----------	----------------	-----------------	------------------	-----------	------------------	-------------	----------	----------	--	-------------

23. tydzień. Text dop.: Jap. skutk. 1, 15—26; pop.: Ephes. 2, 4—7.

2	niedz.	Eraudi	6. n. p. jutr.	21	Rogate	3 53	8	2		sth. p.
3	póndz.	Erasma	7. n. p. jutr.	22	Basiliska	3 52	8	3		8 49
4	wut.	Karpasijsa	8. n. p. jutr.	23	Michała	3 52	8	4		9 49
5	śrjeda	Bonifaza	9. n. p. jutr.	24	Simeona	3 51	8	4		10 39
6	śchtw.	Benigua	10. n. p. jutr.	25	Beż. stp.	3 51	8	5		11 49
7	piątki	Lukrecijsie	11. n. p. jutr.	26	Karpa	3 50	8	6		11 52
8	szobot.	Medarda	12. n. p. jutr.	27	Therap.	3 50	8	7		sth. d.

24. tydzień. Text dop.: Jap. sl. 2, 1—14.; pop.: Ephes. 1, 9—14.

9	niedz.	1. św. św. jozef.	1. św. św. jozef.	28	Exaudi	3 50	8	8		0 21
10	póndz.	2. św. św. jozef.	2. św. św. jozef.	28	Theodos.	3 49	8	9		0 47
11	wut.	Barnabasa	Antonije	30	Isaaka	3 49	8	9		1 11
12	śrjeda	Kwatember	Suche dny	31	Hermiasa	3 49	8	10		1 35
13	śchtw.	Tobiaša	Antona Pad.	1	junija	3 49	8	11		2 1
14	piątki	Eliseja	Vasilija	2	Nicefora	3 49	8	11		2 29
15	szobot.	Vita	Vita	3	Luciliana	3 48	8	12		3 1

25. tydzień. Text dop.: Jap. skutk. 2, 38. 39.; pop.; Rouiss. 11, 33—36.

16	niedz.	Sw. św. trojcy	3 1. sw. swj.	3 48	8	12		3 36	
17	póndz.	Lawry	5 2. sw. swj.	3 48	8	12		sth. p.	
18	wut.	Arnolfa	Juliany	6	Jan hłow.	3 48	8	13	
19	śrjeda	Gervasijsa	Gervasijsa	7	Kwatemba	3 48	8	13	
20	śchtw.	Sylverija	Bożego cęsta	8	Theodora	3 47	8	14	
21	piątki	Filipiny	Aloysjija	9	Cyrilla Ar.	3 48	8	14	
22	szobot.	Pomhaſboha	Pawliny	10	Timotheja	3 48	8	14	

26. tydzień. Text dop.: Jap. sl. 2, 42—47.; pop.: 1. Jan. 4, 16—21.

23	niedz.	1. n. p. św. tr.	2. n. p. św. jozef.	11	1. n. p. sw.	3 49	8	15		11 33
24	póndz.	Jana ścęzen.	Jana ścęzen.	12	Onofrija	3 49	8	15		11 58
25	wut.	Elogija	Prospera	13	Akwiliny	3 49	8	15		sth. d.
26	śrjeda	Jeremiasz	Jana Paw.	14	Eliseja	3 50	8	15		0 24
27	śchtw.	7 spanzow	Krescencja	15	Amosa pr.	3 50	8	14		0 52
28	piątki	Lea	Lea II.	16	Tychona	3 50	8	14		1 23
29	szobot.	Petra a Paw.	Petra a Paw.	17	Emanuela	3 51	8	14		1 59

27. tydzień. Text dop.: Jap. sl. 3, 1—10.; pop.: Jaf. 1, 21—24.

30	niedz.	2. n. p. św. tr.	3. n. p. św. jozef.	182	n. p. sw.	3 52	8	14		2 43
-----------	---------------	-------------------------	----------------------------	------------	------------------	-------------	----------	-----------	--	-------------

Węgierskie
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skóne wiki

1. Źitawa.*
2. Wilow.*
3. Gaſbyn.*
4. Wóſport.*
5. Žitawa.*
6. Hrodly.*
7. Kinsbort.*
8. Lubin.
9. Szanknow.
10. Barschej.*
11. Njeſvaczi-dto.*
12. Radenburg.*
13. Kulow.
14. Wolbramezby.
15. Rybalin.
16. Rychwałd.*
17. Grabin.
18. Biskopizby.*
19. Halſchtrow.*
20. Huczina.*
21. Bižn.*
22. Ruhland.
23. Muſakow.*
24. Damma.
25. Koſtow.
26. Nakazy.*
27. Britand.
28. Stara
29. Darbna.*
30. Lubin.
31. Lubnajow.
32. Shorjelz.*
33. Wjelecajn.*
34. Woſzint.*
35. Zarow.*
36. Drjowl.*
37. Ahrobyn.
38. Drtrand.
39. Wopomnjenja
40. hōdne dny.
41. Bonifaca.
42. Medarda.
43. Vita.
44. Zana.
45. 7 spanzow.
46. Petra a Paw.

1867. Julij,
praznik,
na 31 dñjów.

Měszaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protoika.

Hermanki
a
skotne wiki.

Tydzenje a dny.	Vorjedzena protoika evangelska.	Vorjedzena protoika katholska.	Stara julianska Juni.	○ sthad. h. m.	□ sth. th. h. m.	○ Mjesečne měs. 1. julijsa wjecz. 10 hodž. 38 minut. ma deschcz a czopke dny.	○ Młody měs. 1. julijsa wjecz. 10 hodž. 38 minut. ma deschcz a czopke dny.
1 pónđ.	Theod.	Theodoricha	19 Judaša	3 52	8 14	th. p.	1. Golischin.*
2 wut.	Mar. dom.	Mar. domap.	20 Methodija	3 53	8 14	8 27	2. Luboras.*
3 srjeda	Kornelija	Eulogijja	21 Juliania	3 54	8 14	9 12	3. Brody.*
4 s̄chtw.	Holdricha	Udalrika	22 Eusebija	3 54	8 14	9 50	4. Luban.*
5 pjatf	Charlotthy	Dominiki	23 Agripinu	3 54	8 13	10 22	5. Rybach.*
6 szobot.	Fesaiasa	Fesaiasa	24 Jan křečen.	3 56	8 13	10 50	6. Rumburg.
28. tydzen.	Text dop.: Jap. sluf. 4, 8—21.; pop.: 1. Tim. 6, 6—10.						7. Rossbork.*
7 njeđ.	3. n. p. fw.	4. n. p. swjatf.	25 3. n. p. sw.	3 57	8 12	11 16	8. Stočnjo*
8 pónđ.	Kiliana	Kiliana	26 Davita	3 58	8 12	11 41	9. Bart.*
9 wut.	Cyrilla	Cyrilla	27 Samsona	3 59	8 11	th. d.	10. Huska.*
10 srjeda	Felicity	Felicity	28 Cyr. a Jan.	4 0	8 10	0 7	11. Dubz.*
11 s̄chtw.	Placenza	Marciana	29 Pēt. a Paw.	4 1	8 9	0 34	12. Rježvacži- dło.
12 pjatf	Hendricha	Iana Gualb.	30 Wšechnajap.	4 2	8 8	1 4	13. Kalawa.*
13 szobot.	Margarethy	Anaakleta	1 julijsa	4 3	8 7	1 38	14. Lubin.*
29. tydzen.	Text dop.: Jap. sluf. 5, 16—21.; pop.: 2. Kor. 4, 13—18.						15. Bjernaeži- žy.*
14 njeđ.	4. n. p. fw. tr.	5. n. p. swj.	24. n. p. sw.	4 4	8 5	2 16	16. Bisstopizy.*
15 pónđ.	Japoſcht.	Japoſcht.	3 Hyacintha	4 6	8 5	3 1	17. Džęże.*
16 wut.	Rafaela	Mar. Karm.	4 Handrija	4 7	8 4	sth. p.	18. Nowosalz.
17 srjeda	Alexija	Alexija	5 Athauas.	4 8	8 3	8 12	19. Trebule.*
18 s̄chtw.	Eugenija	Kamilla	6 Sisoasa	4 9	8 2	8 45	20. Barschcz.*
19 pjatf	Rufina	Marthy	7 Dom. akw.	4 10	8 1	9 13	21. Rukow.
20 szobot.	Eliaſa	Eliaſa	8 Prokopa	4 11	8 0	9 40	22. Lubij.*
30. tydzen.	Text dop.: Jap. sluf. 5, 34—42.; pop.: 1. Pētr. 3, 8—15.						23. Scherachow
21 njeđ.	5. n. p. fw. tr.	6. n. p. swj.	95. n. p. sw.	4 12	7 59	10 3	24. Potekniza.*
22 pónđ.	Mar. Madl.	Mar. Madl.	10 45 mart.	4 13	7 58	10 28	25. Rakežy.*
23 wut.	Apollinar.	Apollinara	11 Eufemije	4 15	7 56	10 55	26. Gorow.
24 srjeda	Khrystiny	Khrystiny	12 Prokla	4 16	7 55	11 33	27. Wospórl.*
25 s̄chtw.	Jakuba	Jakuba	13 Gabriela	4 17	7 54	11 56	28. Nowy Gers- dorf.
26 pjatf	Hany	Hany	14 Akwile	4 18	7 53	sth. d.	29. Grodzis- czejo.
27 szobot.	Marthy	Pantaleona	15 Cyriaka	4 19	7 52	0 36	
31. tydzen.	Text dop.: Jap. sluf. 6, 1—7.; pop.: Romst. 6, 1—6.						
28 njeđ.	6. n. p. fw. tr.	7. n. p. swj.	161. n. p. sw.	4 20	7 51	1 23	
29 pónđ.	Beatrixy	Beatrix.	17 Mar. Madl.	4 21	7 50	2 21	
30 wut.	Ruthy	Julitthy	18 Hyacintha	4 23	7 48	3 28	
31 srjeda	Florent.	Ignaca Luj.	19 Makriny	4 40	7 47	th. d.	

Stoletna
protoika.

Wopomnjenja
hodne dny.

2. Marije do-
maphtanje.

13. Marga-
rethy.

22. Szepocžatz
pžowich dñjow

25. Jakuba.

26. Hany.

1867. August,
žnjenz,
ma 31 dnjow.

Měsíčkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protýka.

Hermanki
a
skotne wiki.

Tydzenie a dny.	Vorjedzena protýka evangelska.	Vorjedzena protýka katholska.	Stara jasianska Julii.	○ sphad h. m.	□ thow. h. m.	Wesle namenia. sth. th. h. m.	○ Préni běrtl. 7. aug. rano 7 hodž. 58 min. pschi- nješe rjane wjedro.	○ Połny měs. 15. aug. pop. 11 hodžin. 27 min. połaje na rjane wje- dro.	○ Poßleni běrtl. 22. aug. wjeç. 10 hodž. 11 minut. ma- wulke deshcízki	○ Młody měs. 29. aug. pop. 1 hodž. 54 min. połaje na njejewobstaj- ne wjedro.	○ Stoletna protýka.
1 sichtw. Pětra w rjecj	Pětra w rjecj	20 Kleta pr.	4 26	7 45		8 20				1. Kamjenz.*	
2 pjatk. Gustava	Schejzepana	21 Simiona	4 27	7 44		8 51			2. Nadeburg*		
3 szobot. Augusta	Augusta	22 Mar. Madl.	4 29	7 42		9 19			3. Budyschin.*		
4 njedz. 7. u. p. sw. tr.	8. u. p. sw.	23 7. n. p. sw.	4 30	7 40		9 45			Eisenberg.*		
5 pónđz. Oswalda	Afry	24 Khrystiny	4 32	7 39		10 11			5. Kulow.*		
6 wut. Ulrichi	Akhrysta pschel.	25 Hany	4 34	7 37		10 37			7. Mješvaczi- cko.*		
7 szreda. Donata	Kajetana.	26 Hermolaa	4 36	7 35		11 6			9. Bestow.*		
8 sichtw. Severa	Chriaka	27 Pantaleon.	4 37	7 33		11 39			10. Sylkomo- row.		
9 pjatk. Ericha	Romana	28 Prochora	4 38	7 31		th. d.			12. Woßtrow.*		
10 szobot. Lawrjenza	Lawrjencza	29 Kalinika	4 40	7 29		0 15			Gubin.*		
33. tydzen. Text dop.: Jap. sluf. 6, 8--15 a 7, 55--59.; pop.: 1. Pětr. 5, 10.									Kinsbörk.*		
11 njedz. 8. u. p. sw. tr.	9. u. p. sw.	30 8. n. p. sw.	4 42	7 27		0 58			Zahau.*		
12 pónđz. Klary	Klary	31 Eudosija	4 44	7 25		1 46			13. Bart.*		
13 wut. Aurora	Kassiana	1 augusta	4 45	7 23		2 39			Dobroług.*		
14 szreda. Eusebija	Eusebija	2 Šćepana	4 47	7 21		3 37			15. Lubij.*		
15 sichtw. Mar. f. n.	Mar. f. n. stp.	3 Izaaka	4 48	7 19		th. p.			17. Lubin.*		
16 pjatk. Rocha	Rocha	4 7 martr.	4 50	7 17		7 45			19. Schorjelz.*		
17 szobot. Liberata	Liberata	5 Eusigna	4 52	7 15		8 10			Gachyn.*		
34. tydzen. Text dop.: Jap. sluf. 8, 26--38.; pop.: 1. Kor. 10, 12--13.									Grabin.*		
18 njedz. 9. n. p. sw. tr.	10. n. p. sw.	6 9. n. p. sw.	4 53	7 13		8 36			Numburg.		
19 pónđz. Sebalda	Julija	7 Domicija	4 55	7 11		9 1			Ruhland.		
20 wut. Bernarda	Bernarda	8 Emiliana	4 56	7 9		9 29			Wętochow.		
21 szreda. Anastasija	Franciski	9 Matthiasa	4 57	7 8		10 0			20. Grabin.		
22 sichtw. Alsonfa	Symfronija	10 Lawrjencza	4 59	7 6		10 35			21. Nadeberg.*		
23 pjatk. Zacheja	Filippa	11 Eupla	5 0	7 4		11 18			Rakez.*		
24 szobot. Bartromija	Bartromija	12 Fokija	5 1	7 2		th. d.			24. Halščtrow.		
35. tydzen. Text dop.: Jap. sluf. 9, 1--8.; pop.: Romsk. 2, 1--11.									Gródl.*		
25 njedz. 10. n. p. sw. tr.	11. n. p. sw.	13 10. n. p. sw.	5 3	7 0		0 9			26. Wóspolt.*		
26 pónđz. Samuela	Zefyrina	14 Kónc. póst	5 5	6 58		1 9			Brody.*		
27 wut. Gebharda	Gebharda	15 Mar. kn. st.	5 7	6 56		2 19			Lubań.*		
28 szreda. Belagija	Hawſchyna	16 Pót ruba	5 8	6 54		3 33			Lubnjow.*		
29 sichtw. Jan. ſm.	Janowa ſm.	17 Flora	5 9	6 52		th. p.			Eukow.*		
30 pjatk. Ernsta	Rosy	18 Nikona	5 11	6 50		7 17			27. Henners- dorf.		
31 szobot. Josuř	Raimunda	19 Handr. w.	5 12	6 48		7 44			30. Stara Dorbna.		
									31. Bartčicj. Trébule.*		
									Ortrand. Rukow.*		

1867. September,

pożnijenjz,
ma 30 dnjów.

Tydzenie a dny	Borjedzena protyka evangelicka.	Borjedzena protyka katholska.	Stara julianska August.	○ sthab. h. m.	□ thow. h. m.	Niebieſte namienia st. tb. h. m.	D Prēni bertl. 6. septb. rano 6 hodz. 20 minut. ma wetr.	Měšaczkowe pschemenjenje. Wjedro. Stolētna protynka.	Hermanki a skotne wici.
36. tydzeń. Text dop.: Jap. slutt. 9, 19—28.; pop.: Romf. 1, 16—20.									
1 nijedz. 11.n. p. fw. ir.	12. n. p. fw.	20 11.n.p.sw.	5 13 6 46			8 11		2. Stolpnjo.* Khoczebus.* Ortrand. Pschibus.*	
2 pōndz. Absaloma	Rahel	21 Thaddeja	5 15 6 44			8 38		3. Damna.	
3 wut. Mansueta	Mansueta	22 Agathy	5 16 6 41			9 7		4. Mieszwaczi- dlo.*	
4 śrjeda Mojsza	Rozalije	23 Zacheja	5 18 6 39			9 39		7. Bitawa.*	
5 s̄chtw. Nathan.	Kawr. Iust.	23 Bartromja	5 20 6 38			10 13		9. Biskopizy.*	
6 piat̄ Magna	Onesofora	25 Eusebija	5 21 6 35			10 54		Muzatow.* Nowosalz. Kalawa.	
7 żobot. Reginy	Reginy	26 Adriana	5 23 6 32			11 40		Ramjenjow.* Zarow.*	
37. tydzeń. Text dop.: Jap. slutt. 10, 25—33.; pop.: 1. Kor. 4, 1—5.									
8 nijedz. 12.n. p. fw. tr.	13. n. p. fw.	27 12.n.p.sw.	5 25 6 30			th. d.		11. Nadeberg.* Zemr.*	
9 pōndz. Sidonije	Gorgonija	28 Mójzasa	5 26 6 28			0 36		12. Lubij.*	
10 wut. Pulcherije	Miklaw.theol.	29 Jan. sm.	5 27 6 26			1 27		13. Wołbramezy*	
11 śrjeda Abrahama	Prota	30 Benjamina	5 29 6 24			2 27		14. Drjowt.*	
12 s̄chtw. Bohumila	Iuvencija	31 Marije p.	5 30 6 21			3 30		16. Kamjenz.*	
13 piat̄ Amata	Amata	1 septembra	5 31 6 19			4 36		15. Mikoras.* Bózkowij.* Rychbach.*	
14 żobot. † powyš.	† powyš.	2 Anthima	5 33 6 17			th. p.		Lubin. Woſtrowz.*	
38. tydzeń. Text dop.: Jap. slutt. 12, 1—11.; pop.: Romf. 7, 18—24.									
15 nijedz. 13.n. p. fw. tr.	14. n. p. fw.	3 13.n.p.sw.	5 34 6 15			7 5		21. Bart * a lane w.	
16 pōndz. Eufemije	Kornela	4 Babyla	5 36 6 13			7 32		23. Biskopizy.* Wojerezy.* Gubin.* *	
17 wut. Lamberta	Franciska	5 Zachariasa	5 38 6 11			8 2		24. Słanknow.* Trjebule.*	
18 śrjeda Kwatember	Suche dny	6 Magna	5 39 6 8			8 35		25. Połzniiza.*	
19 s̄chtw. Renata	Januarija	7 Reginy	5 41 6 6			9 16		27. Wjeleczin*	
20 piat̄ Kalixta	Pręski	8 Mar. nar.	5 43 6 4			10 5		30. Rakezy. Huczina.* Wózlini.*	
21 żobot. Mateja	Mateja	9 Joachima	5 44 6 1			11 1		17. Dubz.* Gazyn.* Grodziszczejo. Hufka.* Luboras.*	
39. tydzeń. Text dop.: Jap. slutt. 13, 42—49.; pop.: Philipp. 3, 12—16.									
22 nijedz. 14.n. p. fw. tr.	15. n. p. fw.	10 14.n.p.sw.	5 46 5 59			th. d.		26. Wopomnjenja hodne dny.	
23 pōndz. Thelle	Polixeny	11 Theodory	5 48 5 57			0 4		1. Sapocjat̄ houtwy.	
24 wut. Jana podj.	Gerarda	12 Antonije	5 49 5 54			1 15		8. Kermuscha hodžischa.	
25 śrjeda Kleofaza	Kleofasa	13 Materna	5 51 5 52			2 30			
26 s̄chtw. Cypriana	Cypriana	14 † powyš.	5 53 5 50			3 45			
27 piat̄ Koſ. a D.	Koſ. a Dam.	15 Nikitasa	5 54 5 47			4 59			
28 żobot. Wjacława	Wjacława	16 Eufemije	5 56 5 45			th. p.			
40. tydzeń. Text dop.: Jap. slutt. 14, 11—18.; pop.: Galat. 5, 26—6, 5.									
29 nijedz. 15.n. p. fw. tr.	16. n. p. fw.	17 15.n.p.sw.	5 58 5 43			6 37			
30 pōndz. Hieronyma	Hieronyma	18 Eurinija	5 59 5 40			7 5			

1867. Oktober,

winowz,
ma 31 dnjow.

Lydzenje a dny.	Borjedzena protýka evangelska.	Borjedzena protýka katholska.	Stara juliansta September.	○ sthad. h. m.	◊ thow. h. m.	Wesete mierjenja sth. th. h. m.	2. Mjehwaczi- dko.* Krofyn.
1 wut.	Renigija	Renigija	19 Profina	6 1	5 38	7 35	Préni berzl. 5. okt.
2 frjeda	Rahele	Rahele	20 Kwatemb.	6 2	5 36	8 10	wjeczor 7 hodž. 7 minut. ma
3 schtw.	Maximiana	Kandida	21 Kodrata	6 3	5 34	8 48	wětſkoje dny.
4 pjatk	Franz.	Franca Xav.	22 Fokasa	6 5	5 32	9 32	● Polný měs. 13. okt. pop. 2 hodž.
5 ſobot.	Plazida	Placida	23 Jan podj.	6 5	5 30	10 21	13 minut. ma deschcž.
41. tydzen.	Text dop.: Jap. ſtutt. 14, 19—23; pop.: Ephes. 3, 14—21.						
6 njezd.	16. n. p. fw. tr.	17. n. p. fw.	24 16. n. p. sw.	6 8	5 27	11 15	12. Lubin.*
7 póndz.	Eſthery	Marka	25 Eufrosiny	6 10	5 25	sth. d.	14. Lubii.*
8 wut.	Efraima	Brigittu	26 Jana theol.	6 12	5 23	0 13	Einsbörk.*
9 frjeda	Dionyſija	Dionyſija	28 Kalistrata	6 13	5 20	1 15	15. Varſchcž.*
10 schtw.	Athanasijsa	Franciska ſ. B.	28 Charitona	6 15	5 18	2 20	Skydomow.
11 pjatk	Gereona	Placidije	29 Michała.	6 17	5 16	3 27	16. Ralež.*
12 ſobot.	Maximiliana	Maximiliana	30 Rehorja	6 19	5 14	4 37	21. Draždany (staré město).
42. tydzen.	Text dop.: Jap. ſtutt. 15, 6—12.; pop.: Ephes. 4, 1—6.						
13 njezd.	17. n. p. fw. tr.	18. n. p. fw.	1 oktobra	6 20	5 11	sth. p.	● Młodý měs. 27. okt. pop. 1 hodž.
14 póndz.	Burkhard	Burkharda	2 Cypriana	6 22	5 9	6 22	52 min. pschi- njese rjane pak synne wjedro.
15 wut.	Hedwiki	Hedwiki	3 Dionyſija	6 24	5 7	6 35	
16 frjeda	Haſla	Haſla	4 Hierotheja	6 26	5 5	7 14	22. Pschiibręg.*
17 schtw.	Innocenza	Florent. B.	5 Charitiny	6 28	5 3	8 0	23. Górow.
18 pjatk	Luſascha ev.	Luk. ev.	6 Dom. jap.	6 29	5 1	8 55	25. Ortrand.
19 ſobot.	Ferdinanda	Peträ ſ. Alf.	7 Šerđija	6 30	4 59	9 56	26. Budyschin.*
43. tydzen.	Text dop.: Jap. ſtutt. 17, 16—28; pop.: Hebr. 10, 38—11, 6.						28. Wětoſchow. Jaſonža.*
20 njezd.	18. n. p. fw. tr.	19. n. p. fw.	818. n. p. sw.	6 32	4 57	11 5	
21 póndz.	Wurschle	Wurschle	9 Jak. jap.	6 34	4 55	sth. d.	Wopomjenja hodne dny.
22 wut.	Kordule	Kordule	10 Eulampija	6 36	4 53	1 17	16. Haſla
23 frjeda	Severina	Severina	11 Filippa	6 38	4 51	2 30	28. Schimana Judascha.
24 schtw.	Salomy	Rafaela	12 Proba	6 39	4 49	3 43	Kermuscha:
25 pjatk	Wyleminy	Rhysanthia	13 Kampa	6 41	4 48	5 56	Mala Budys- chczanska, poſchiffia, buſeczanska, maleschanska, hrodzischięzan- ska,
26 ſobot.	Hioba	Evarista	14 Nazaretha	6 42	4 46	0 7	totowska, měschczanska a t. d.
44. tydzen.	Text dop.: Jap. ſtutt. 19, 1—11.; pop.: Ephes. 4, 22—28.						
27 njezd.	19. n. p. fw.	20. n. p. fw.	15 19. n. p. sw.	6 43	4 44	sth. p.	
28 póndz.	Schim.	Schim. ſud.	16 Longina	6 45	4 42	5 34	
29 wut.	Narzissa	Narcissa	17 Hosea	6 47	4 40	6 6	
30 frjeda	Klaudije	Klaudija	18 Luk. ev.	6 48	4 39	6 42	
31 schtw.	Ssw. reformi.	Wolfganga	19 Joëla prof.	6 50	4 37	7 25	

1867. November,

na symnif,

ma 30 dnjów.

Lydjenje Poriedzena protyka
a dny evangelska; katoloska.

1 piatk. Wschéch sw. Wschéch swj.
2 sobot. Wschéch dusz. Wschéch dusz.

Stara julianska
Október.

	stħad	sth. th.	stħ. m.	sth. th.	sth. m.
20 Artemija	6 52	4 35	2	8 12	
21 Hilariona	6 54	4 33	2	9 3	

45. tydženj. Text dop.: Jap. sluff. 19, 23—40.; pop. Kołosz. 13, 14—17.

3 njezd. 20. n. p. sw. 21. n. p. sw.
4 pónđ. Korle 22. n. p. sw.
5 wut. Blandiny 23. Jakubajap.
6 frjeda Leonharda 24. Arethasa
7 schtw. Erdmana 25. Marciana
8 piatk. Emericha 26. Demetrija
9 sobot. Božidara 27. Nestora
Ursina 28. Terenca

Měsacíkowe
přeměnjenje.
Vjedro.
Stoletna
protýka.

Germanki
a
skótné wiki.

1. Hrót.*
4. Draždany*
Brody.*
Lubnijow.
Eukow.*
Nowosalz.
Ruhland.
Rychwald.*
5. Bart* a
lane wili.
6. Njezwaczi-
dko.*
Nadeberg.*
8. Stara
Darbna.
9. Trébule.*
11. Rosbörk.*
Gubin.*
12. Jasonza.
Rychbach.*
14. Lubij.*
18. Stokpno.*
Pizá.*
20. Rakęz.*
25. Wospolt.*
Lubin.
26. Dobrolog.*
Sklomorow.

27. Žemř.*
Nadeburg.*
28. Brivald.*
30. Psichibus.*
Žitawa.*

Wopomnjenja
hodne dny.

1. Králowště
dawki.
deschcikom;
2. a 3. pschi
iašňom njebju
mieršnjenie;
4. a 5. deschciz;
8. rjenisch; 9.

do 12. deschciz;
13. do 15. rje-
nisch; 16. do

22. wetr
deschcikom;

3. Kermuscha:

bartska,
huczinjancka.

10. Klukšchan-
ska,
rachlowsta,
minałska,

22. Pokutný
piat.

30. Handrija.

46. tydženj. Text dop.: Jap. sluff. 20, 17—38.: pop.: 1. Pětr. 1, 22—25.

10 njezd. 21. n. p. sw. tr. 22. n. p. sw.
11 pónđ. Marcj. bisk. 30 Zenobija
12 wut. Modesta 31 Stanisława
13 frjeda Arkadija 1 novembra
14 schtw. Levinia 2 Akindina
15 piatk. Leopolda 3 Akepsima
16 sobot. Edmundka 4 Jana jap.

Wlody
měs. 26. nov.
rano 6 hodž.
0 min. polaze
na rjane wje-
bro.

Stoletna
protýka.

2. a 3. pschi
iašňom njebju
mieršnjenie;
4. a 5. deschciz;
8. rjenisch; 9.

do 12. deschciz;
13. do 15. rje-
nisch; 16. do

22. wetr
deschcikom;

3. Kermuscha:

bartska,
huczinjancka.

10. Klukšchan-
ska,
rachlowsta,
minałska,

22. Pokutný
piat.

30. Handrija.

47. tydženj. Text dop.: Jap. sluff. 21, 8—14.; pop.: Phil. 1, 3—11.

17 njezd. 22. n. p. sw. tr. 23. n. p. sw.
18 pónđ. Hesychija 6 Pawola
19 wut. Hilžbjet 7 33 mart.
20 frjeda Emilije 8 Michała
21 schtw. Mar. wopr. 9 Onesifora
22 piatk. Pokutný piatk 10 Erasta
23 sobot. Klementza 11 Viktora

Wopomnjenja
hodne dny.

1. Králowště
dawki.
deschcikom;

3. Kermuscha:

bartska,
huczinjancka.

10. Klukšchan-
ska,
rachlowsta,
minałska,

22. Pokutný
piat.

30. Handrija.

48. tydženj. Text dop.: Jap. sluff. 24, 10—16; pop.: Phil. 3, 17—21.

24 njezd. 23. n. p. sw. kr. 24. n. p. sw.
25 pónđ. Katržiny 123. n. p. sw.
26 wut. Konrada 13 Jana Chr.
27 frjeda Hunczerja 14 Filipa jap.
28 schtw. Rusia 15 Jap. póst.
29 piatk. Waltera 16 Matth. jap.
30 sobot. Handrija 17 Rjehorja
Saturnina 18 Platona m.

3. Kermuscha:
bartska,
huczinjancka.

1867. December,

hodownik,

ma 31 dnjow.

Mležacjkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skotne wiki.

Tydženje a dny.	Vorjedzena protyčka evangeljska.	Vorjedzena protyčka katholjska.	Stara julianska November.	○ ffshad. h. m.	◊ fhow. h. m.	■ Nobieſte maturia ffh. th. h. m.	□ ffh. th. h. m.
49. tydžen. Text dop.: Jer. 31, 31—34.; Ps. 100; Jan. 17, 3.							
1. njezd. 1. adventa	1. adventa	19 24. n.p. sw	741	357		847	
2. pónđz. Aurelije	Bibiany	20 Reh. z D.	742	356		948	
3. wut. Fr. Xav.	Franea Xav.	21 Mar. wop.	744	356		1051	
4. frjeda Borbory	Borbory	22 Filemona	745	355		1156	
5. shtw. Amoša	Abbaša	23 Amfilocha	747	355		th. d.	
6. pjatf. Miklawšcha	Miklawšcha	24 Katržiuy	748	354		1 3	
7. šobot. Markwarda	Ambroſija	25 Klementa	749	354		2 13	
50. tydžen. Text dop.: Jø. 40, 1—5.			Mal. 4, 1—2.; 1. Tim. 1, 15.				
8. njezd. 2. adventa	2. adventa	26 25.n.p. sw	750	354		326	
9. pónđz. Agrrippinu	Leofadije	27 Jakuba m.	751	353		441	
10. wut. Judithy	Judithy	28 Šćepana	752	353		557	
11. frjeda Damasa	Damasa	29 Paramone	752	353		th. d.	
12. shtw. Epimacha	Dionyſije	30 Handrija	754	353		527	
13. pjatf. Lucije	Lucije	1 decembra	755	353		634	
14. šobot. Iſidora	Nikafija	2 Habakuka	756	353		749	
51. tydžen. Text dop.: Hagg. 2, 7—10.; 1. Mójš. 49, 18.; 1. Tim. 2, 4—5.							
15. njezd. 3. adventa	3. adventa	3 1. adventa	757	353		9 5	
16. pónđz. Ananijsa	Eusebija	4 Borbory	758	353		1021	
17. wut. Isaaka	Lazara	5 Sabbasa	759	353		1135	
18. frjeda Šematub.	Suće dny	6 Miklawša	8 0	353		th. d.	
19. shtw. Reinharda	Zosyma	7 Ambrosija	8 1	354		046	
20. pjatf. Anemoni	Liberata	8 Patapija	8 2	354		156	
21. šobot. Domascha	Domascha	9 Hauy podj.	8 2	354		3 4	
52. tydžen. Text dop.: Jes. 12, 2—6.; 5. Mójš. 18, 18—19.; 1. Jan. 4, 9.							
22. njezd. 4. adventa	4. adventa	10 2. adventa	8 3	355		4 9	
23. pónđz. Dagoberta	Viktorije	11 Daniela	8 3	356		512	
24. wut. Hadam. a Ževy	Hadam. a Ževy	12 Spiridiona	8 3	356		613	
25. frjeda Boži dž.	1. ſw. hodow	13 Eustraca	8 4	357		7 8	
26. shtw. 2. ſw. hod.	2. ſw. hodow	14 Thyrza	8 4	358		th. p.	
27. pjatf. Jana evang.	Jana evang.	15 Eleuthrija	8 4	358		540	
28. šobot. Njezw. džeczi	Njezw. dž.	16 Aggaja	8 5	359		638	
53. tydžen. Text dop.: Jes. 40, 27—31.; Ps. 103, 1—18.; Jud. 24 a 25.							
29. njezd. njezd. po hodži	njezd. po hodži	17 3. adventa	8 6	4 0		738	
30. pónđz. Davita	Honorija	18 Sebastiania	8 6	4 1		840	
31. wut. Sylvestra	Sylvestra	19 Bonifaca	8 7	4 1		943	

Bušićgovanje danje.

Rapi-tat.	3 Progent.			3 1/2 Progent.			4 Progent.			4 1/2 Progent.			5 Progent.					
	Iznje. tol. [inf.] np.	męšacije. tol. [inf.] np.																
older 1	—	9	—	7/10	—	1 5/10	—	9/10	—	1	—	1 3/10	—	1 1/10	—			
5	—	4	5	—	3 1/10	—	5 2/5	10	—	4 4/10	—	6 7/5	10	—	5 6/10	—		
10	—	9	—	7 5/10	—	10 5	—	8 3/10	—	12	—	1 1/10	—	1 2/5	10	5		
15	—	13	5	—	14 1/10	—	15 7/5	10	—	1 3/10	—	20 2/5	10	—	1 8/10	15		
20	—	18	—	15	—	21	—	1 7/5	10	—	24	—	27	—	2 3/5	10	20	
25	—	22	5	—	18 7/10	—	26 2/5	10	—	2 1/9	10	1	1 3/7	10	2 8/10	10	25	
30	—	27	—	22 5/10	1	1 5	—	2 6/3	10	—	6	—	3 1/10	—	3 3/8	10	30	
35	1	1	5	—	2 6 3/10	1	6	—	3 9/10	—	1 12	—	3 5	—	1 17 2/5	10	35	
40	1	6	—	3	—	3	—	1 12	—	3 5	—	1 18	—	4	1 2/4	—	40	
45	1	10	5	—	3 3 8/10	1	1 17 2/5	10	—	3 9/4	10	1 24	—	4	5	—	45	
50	1	15	—	3 7 5/10	—	1 22	5	—	4 3/8	10	2	—	4 5	—	5 6/3	10	50	
60	1	24	—	4 5/10	—	2	3	—	5 2/5	10	2	12	—	6	2 2/1	—	60	
70	2	3	—	5 2 3/10	—	2 13	5	—	6 1 3/10	—	2 24	—	7	—	3 4/5	—	70	
80	2	12	—	6	—	2	24	—	7	—	3 6	—	8	—	3 18	—	80	
90	2	21	—	6 7 5/10	—	3 4 5	—	7 8/5	10	—	3 18	—	9	—	10 1 3/10	—	90	
100	3	—	7 5	—	3 15	—	8 7/5	10	—	4 4/5	—	10	—	4 15	—	100		
200	6	—	15	—	7	—	17	5	—	8	—	20	—	9	—	22 5/10	—	200
300	9	—	22	5	—	10 15	—	26 2/5	10	—	12	—	1	—	13 15	—	300	
400	12	—	1	—	—	14	—	1	5	—	16	—	1	10	18	—	400	
500	15	—	1	7 5	—	17	15	—	1 3 7/5	10	20	—	1	20	22	15	500	
1000	30	—	2	15	—	34	—	—	2 27	5	40	—	3	10	45	—	1000	
5000	150	—	12	15	—	175	—	—	14 1/7	5	200	—	16	20	225	—	5000	

Bušićgovanje, kat mješto 1 punt pščinjide, hodiži žentrat 1, 2, 3 hodiži 100 tol. pfacij.

Zentrat na 100 puntow; 1 tol. 30 npf., 1 npf., 10 npf.

gent. tl. npf.	gent. gent. punt.			gent. gent. punt.			gent. gent. punt.			gent. gent. punt.			gent. gent. punt.																
	punt. tl. npf.	gent. gent. punt.	punt. tl. npf.	punt. tl. npf.	gent. gent. punt.	punt. tl. npf.	gent. gent. punt.	punt. tl. npf.	gent. gent. punt.	punt. tl. npf.	gent. gent. punt.	punt. tl. npf.	gent. gent. punt.	punt. tl. npf.															
1	—	3	11	3	3	21	6	3	1	9	3	41	12	3	51	15	3	61	18	3	71	21	3	81	24	3	91	27	3
2	—	6	12	3	6	22	6	6	32	9	6	42	12	6	52	15	6	62	18	6	72	21	6	82	24	6	92	27	6
3	—	9	13	3	9	23	6	9	33	9	9	43	12	9	53	15	9	63	18	9	73	21	9	83	24	9	93	27	9
4	1	2	14	4	2	24	7	2	34	10	2	44	13	2	54	16	2	64	19	2	74	22	2	84	25	2	94	28	2
5	1	6	15	4	5	25	7	5	35	10	5	45	13	5	55	16	5	65	19	5	75	22	5	85	25	5	95	28	5
6	1	8	16	4	8	26	7	8	36	10	8	46	13	8	56	16	8	66	19	8	76	22	8	86	25	8	96	28	8
7	2	1	17	5	1	27	8	1	37	11	1	47	14	1	57	17	1	67	20	1	77	23	1	87	26	1	97	29	1
8	2	4	18	5	4	28	8	4	38	11	4	48	14	4	58	17	4	68	20	4	78	23	4	88	26	4	98	29	4
9	2	7	19	5	7	29	8	7	39	11	7	49	14	7	59	17	7	69	20	7	79	23	7	89	26	7	99	29	7
10	3	—	20	6	—	30	9	—	40	12	—	50	15	—	60	18	—	70	21	—	80	24	—	90	27	—	100	30	—

P s c h i d a w k.

Nekotří evropských významní.

Jan, král řecký, rodž. 12. dezembra 1801; ženjený s Ludwiga II., králem bavorským, rodž. 25. augusta 1845.
 Amalii Augustu, bavorskou princiessou, rodž. 13. Leopold II., král belgický, rodž. 9. října 1835.
 novembra 1801. Děčí: 1) Vojtěch August Albert, rodž. 23. října 1828; ženjený s princiessou Karolu s Wassa, rodž. 5. augusta 1833; 2) Maria Šarlota s Wassa, rodž. 4. října 1830, vdova něbo genueského vojvody Ferdinanda; 3) Vojtěch August Jurij, rodž. 8. augusta 1832, ženjený s portugalskou princiessou Hannou Mariju, rodž. 21. července 1843; 4) Sofia, rodž. 15. října 1845, ženjena s bavorským vojvodom Karlem Theodorom.
 Vojtěch Vilém I., král pruský, rodž. 22. října 1797.
 Franz Josef, král rakouský, rodž. 18. augusta 1830.
 Alexander II., král ruský, rodž. 29. října 1818.
 Napoleon III., král francouzský, rodž. 20. října 1808.
 Abdul Aziz, král turecký, rodž. 9. října 1830.
 Ludwiga II., král bavorský, rodž. 25. augusta 1845.
 Leopold II., král belgický, rodž. 9. října 1835.
 Karel IX., král daňský, rodž. 8. října 1818.
 Jurij I., král gradišťský, rodž. 24. dezembera 1845.
 Vilém III., král nizozemský, rodž. 19. února 1817.
 Luis I., král portugalský a algarvecký, rodž. 31. října 1838.
 Pius IX., báň romský, rodž. 13. května 1792.
 Viktor Emanuel, král italský, rodž. 14. ledna 1820.
 Isabella, královna španělská, rodž. 1. října 1830.
 Karla XV., král švédský, rodž. 3. května 1826.
 Karla, král württemberský, rodž. 6. října 1823.
 Viktorie, královna britská, rodž. 24. května 1819.
 Miklóš, vévod černohorský, rodž. 6. října 1841.
 Michal, vévoda srbský, rodž. 4. augusta 1825.
 Karla I., vévoda rumunský, rodž. 20. října 1839.

1.

Pomhol Bóh nám!

Přichází t' nam twoje králestwo; to je druhá proslava we kněžesově modlitbě. Tyhaz kráč seze drje vý, lubi herbský bratský a herbské hotov, tutu proslava spěvali; ale seže dha tež hřevu wopomnili, schto tuta proslava we řebi wopřichája a schto řebi s njej pola wotza w něbješach wuprožejce? Twoje králestwo přichází — schto abo řeke dha tuto králestwo je, wo

kotrež ſo tak naležuje proslu? Hlaj! wono njeje ani jébz ani piče, ale prawdoscí a mér a radoscí we ſwiatym duchu. Wono njeprchádze ſe ſtronkoum nařezeniom, wot njeho ſo njehodží prajíč, hlaj tudy abo hlaj tam, ale wone je ſnuteckach we nař. Tež njeſteji wone na ſtowach, ale na moři. We nim je jedyn s králem a s knězem, tón jenički narodzený syn Boží, kij je wo řebi ſamym prajíč: ja ſym ſo na to narodžil a ſym na to na ſvět přichádžil, ſo bych prawdě ſwědcil. Sakon prawdy a to evangelion hnady a měra

tnieji a rosklasiuje we tutym kralestwie Bożim a ta luboścż, kotaż je król wschitkoho pschitafanja a królowski saton, ta najwilejsza bjes tñjomi, ta żidzany swiast wo wschitke jeho stawu wije. Wone ma swoje wëste dobre wustawjenia, nakladuje wëste pschitkuskoscę, a wudżeli też drohe prawisna a żohnowanja, njemało wulke wschitki tym żamym, kotsiz i njemu skuscheja.

Tuto kralestwo je przedy, hacż żmy schtó wo to proghli, bjerwscheje nascheje modlitwy, hijom pschitisko. Pschitisko wone je we starym żaz we nowym testamencze a je ſebi se wszech ludom ſemje poddanow dobyko. Chrystus Jēsus je to żamo ſakozik na trzecie ſtokpy a je żam róžnym ſamien, tón drohi wuſwoleny we Zionie, ho ſežnik, tak ſo žana ſemſka móz tuto kralestwo powalicz njemóże. Wón je swoje evangelion wot Bożeje hnady a prawdy jako ſalon, do kotrehoż wschitzy wërciż a po kotrymž czinič a žiwi bjeż dyrbja, poſtajit. A my wschitzy, tiz żmy stawy tuteho kralestwa, hdzż żmy psches kapitel ſwiatej Eſtachenizy s wschitnoscę teje czemnoſcę wumóženi, do teho kralestwa teje hnady pschitadzeni a ſ tym hódní namakani ſ runemu herbſtru tych ſwiatych we ſwëtle, ſo wužiwamy wodacze hréchow a wschitke drohe a wulzyschnje kraſne kubla teho ſbóžnego dżeczaſtwa Bożego.

Hacż runje pał tuto kralestwo Boże je hijom pschitisko a to derje bjes nascheje modlitwy, dha mamy pał tola hiszczęce pschitko wo to dale proghoj; ſo by pschitisko ſ tym, kotsiz je a jeho krala njeſnaju. Pschetoż miſliony człowiekow ho drje teho jaźnego ſwietka ſ wjeſeſluja, kotrež jim we Chrystuszu je ſefchadzo a ſ wjeſekoscę ſe ſtudnię ſboža czerpaju ſ ſ njebeſkim kłebom ho naſyczęja, kotrež jim ho ſ hnady ſkiczi, ale wjele wjazych miſlionow je tajich, kotsiz hiszczęce po czymje krodza a we kłebolu teje ſmiercie ſedza, kotsiz ho jenož wot drjebiencikow živja, tiz ſ blidow mudrych a móznych padaju, a kotsiz ſawutlu w puſczeniu živjenja. Sa tych, ſa tych wbohich pohanow, kotsiz ſ morwym pschitobahm ho modla a psched jich ſwjeczątam swoje kołena ſhibuja, kotsiz swoje živjenje w bojoſci a hubjenosczi wjedu a ſwojim czelnym loschtam a żadosciam poddani žane prawe wjeſele a ſbože tudy njeſnaju — ſa tutych pohanow ta luboſcż Chrystusowa naš wabi naležnie proghoj: pschitido twoje kralestwo i nim; njech budże twoje mieno tež tuto nowe lèto wot nowych jaſykow a wutrobów ſwjeczene; twoja luboſcż a miloszimoscż w Chrystuszu ſjew ho tawſyntam tych, kotrymž twoje wózne

wobličjo hacż dotal je potajene, poſladaſ na jich žakoſcż a hubjenoscż, na jich kħudobu a bojoſcż psched ſmiercu; wumóž ſhubjených, pschitwiedż hem ſabkudzených, ſħromadż roſproſchených; njech ſernicżka ſboža bôle dale ho ſweczi a għonzo prawdoſcę morwe duſħe ſħrejje a woži; daj ſo bixxu ho mjeſh twojeho kralestwa a jeho żohnowanja po ſemi roſschirke. Wo to mamy proghoj ſ tej proſtrou: pschitido twoje kralestwo.

Pañ pał, lubi bratſja a lube ſotry, proghoj: pschitido ſ nam twoje kralestwo! Ř nam dħrbi wone pschitnej. Pschetoż wjelle pħanxta hiſszej pola naž a kriedja w kħeſejanistwie ho namaka. Jidż wjelle wot naž, tiz żmy stawy Bożego kralestwa, fu žiwi jako njeħvhu niċċo njewedżili wot teho krala teje hnady a prawdy, tiz je tón pucż, ta wérnosć a to žiwenje. Wulka je ſyka tħix njeħobročených a ſabkudzených, tħix njeħerjażnych a loħażi ſimklenħ, tħix potajinħ a kħrōblynh, kħrejsnikow, tħix nēmħiex a kħuxiħ, tħix bēdnh, kħleph, a kħorħiħ. Lja a ludanje, bklud a pschitiera, njeħoġiżiż a mandżelstwo ſamanje, paduħištwa a mordowanje, falſħna pschitaha a pschitgħodjenje, njeħoġiż a ſawix, njeħlaboſnosć a swada knježi we Bożim kralestwi, w zże̼wi teho knjeſa. Żana prawa žiwa luboſcż ſ Bohu ani ſ bliſhemu, žana horza luboſcż ſ Bożemu ſkowu, žana wérna poſkuta njeje bjes nami ſ namakanju. To kralestwo Boże czerpi psches tħix, ſ kotrež ſe pschitisko. Teho dia je nam tréone, ſo ho wokam a modlimy: wostan pola naž kniež, wobroż wschitħiħ, wobaraſ ſkell radże tħix, kotsiz ho tebi njeħadża poſdač, plodž žiwi wérnu do wschitħiħ wutrobów; hożi naž ſ pokucje, ſahoż naž kħorħiħ, wubudż ſ žiwenju morwħiħ, roſħwiedż ſaħlepennħ, ſtwar we naž eżiſte wutroby, daj nam noweho wëſteho duħha, plodž luboſcż, hđiez žana njeje a ſahoż l-ewiħiħ, daj wschitħim kħeſejanam dale bôle poſnacż, ſo fu stawu bjes ſħobu, bratſja a ſotry, kotrež je jedyn knies wumóħiħ, tiz je ſa wschitħiħ wumriek; daj nam mér, kotrež tón ſwēt nam dačż njemóże.

Haj! to we ſebi wopſħiha ta proſtrwa: pschitido ſ nam twoje kralestwo, ſo proghoj: pschitido ſa naſej kraji a ſa wschitħe kraje teje ſemje, pschitido ſ nam a ſ naſhemu l-udu. A wo to mamy we tutym naſhemim ġara ſrudnijm ċaġu prawje naležnie a nutruje proghoj. Wójna je wudyrka, ſka a hroſna wójna. Għiñojo buxu ſe starċijskego doma, mužojo wot ſwojih żonow a dżeczi prjeż pod broni wokani. Wopuſħċejci woni dħ-

bjachu swoje mérne džélo a powołanie a ho woblez wojsku draftu. Nicztó njechaſche, so by ho mér kaſh a wójna wiedka a tola, předý hač ſebi myſlachmy, bu wona tudy. My běchmy ho jeje dawnno bojeli, ale hdny bě ho ſapocžala, hlaſ kajka bě to styſtnoſcę, bojoſcę, hroſa bjes ludom! Dokho wona njeje traſa; žane ſydom lét njeſhu ho bili, kaž pſched ſto létami, ale jenož ſydom dnjów. Israelszy mějachu ſchtyrzcji lét pſches puſcziu pučowacž, tutu wójnaſta hara je jenož něſhto pſches 40 dnjów traſa. Ale kajku ſrudobu je pał tola tutu krótka wójna načzinita. Hdny jedyni wſcho do hromadu liči, móže jedyn rjez, so je na woběmaj bokomaj na 25 abo 30,000 ſemrjetnych a ranjenych, a tajlich tiž ſu ſwoju ſtrowoſcę pſchidžili a ſwoje ſtrowe ſtawh ſhubili a čaž ſiwojenja hubeni a k žanemu dželu a bo žanej warbje kmani neſhu. Wopomněze, kajke bołosze ſu ranjeni na bitwiſčiach ležo iuſtaſz měli, kajke ſtystnoſcę w lazaretach; kajke ſyly ſu wudorow a ſyrot, wobſtarni nanojo a macjerje ſwojich dla plakali; kajke wobčezenja a datwanja ſu pſches wokolo czahanie wójſkow naſtale, kajke pſchichodnie powyſhene dawki ho budža dawacž dyrbječ, kajke wopacze ſenjenja ſu ho tuteje wójny dla bjes ludom ſewile a kajke je to ſwarjenje a wadženie bylo, so ho wſchitko njeje po myſlach a nadzjach ludzi ſtało a podalo; wopomněze to wſchitko, dha budžecje derje ſobu ſ dyhrowacž: pſchindž dha tola k nam twoje kraſtwa, daj so by ho mér ſcžinił, a ſo by do naſkich kſheszijanskich krajow tajki duh pſchidžok, ſo njeby tajke krej pſchelcze ho wjazy ſtacž móhlo, ſo bychu wjèle bôle czi ſami, tiž mazu roſkaſowacž, w luboſczi a ſjednoczi hromadze ſiwi byli a ſwoje wězy bjes ſobu wučinili w měrnym jednanju bjes hórkoscę a bjes kramnych mječow.

Hdny pał hiſceje jedyni króz na tutu poſkleniu wójnu ſpōmniu, ktraž je nětk, dali Bóh, pſches mér čzinjenje wobſankujena, a ho prashamy, czoho dla ho wona je ſapocžala a wiedka, dha ho wſchak předý žane prawe wotmoſwjenje na to dacž njemóžſe. Schleswig-Holſteina dla, prajachu někotſi, druzh: hněwa a hidženie dla, dokež ho czi wýſožy knježa wjazy ſnjeſc̄ njemóža; tſeci rjeſnu: teho dla je ho ta wójna ſapocžala, dokež ho revoluzije bojachu. Nětk pał wěmy, ſo ho to je němſkeje jednoth dla ſtało, ſo by awstriſki khězor ſ němſkeho ſwiaſka wuſtorczeny a pruſſi kral jako tón najmóžniſhi na přene město poſtajeny był. Hdny ſ teje pſchelateje krawje němſkemu ludu tajke ſvoje

wuroſiko, a ſtare hubjenſtwo ho minyko; hdny by jene mózne němſke kraleſtwo naſtalo a ſwiaſk jednoth ho wo wſche němſte kraju wič, hdny by ludowe prawo pſches to ho ſakitaſo a traſazy mér ſawěſczeny był, dha bychmy tež my Eſerbjø ſebi to derje ſubieſ dacž móhli. Pſchetož naſch herbſki lud ma wſchak tola na wſchém džel, ſchtož ho dobrého abo ſleho w němſkich krajach ſtanje. Tehdy wſchak tež ſyñojo herbſkoho luda njebudžichu zhlje podarmo nuſu a žakoſcę tuteje wójny ſnjeſli ani ſwoju krej na bitwiſčiach zyle podarmo pſcheliwali. Ale — ale — žana prawa wěra a prawe dobre dowěrjenje bjes ludom njeje, ſo nam ta wójna tajke ſvoje pſchinjeſe. Wjèle bôle wulka ujedowěra ho poſkuſuje a ſ wjetſha ſu wſchelazy, k najmjeniſhemu w Sakskej, njeſpokojni a troskluja ho ſ tym, ſo w bližšim čažu mózny pomóžnik w zuſbie poſtanje, tiž budże k prawemu dobyču pomhač. Pſchid novej wójnu pał džyl naſ Bóh ſwarnowacž a dalische krej pſchelcze wot naſ wotwobroči. Něl pſchindž k nam twoje kraleſtwo, chzemý proſhz̄ ſtanje a pſhezo, ſo czi, tiž na thronach ſedža, ho bychu ſnjeſli a dobra jednota by ludy wobſbožowata. Ŝejeſe poſkaž nam ſwoju ſmilnoſcę, tak chzemý ſdyhrowacž, a pomhaſ nam: ſo by ty mér lubik ſwojemu ludu a ſwojim ſwiatym, ho bychu ho k hlupoſeji njeſwózili, ſo by w naſkim kraju cjeſc̄ bydlila, ſo byſtej dobota a ſwěrnoſcę ho ſetkatej, prawdoſcę a mér ho wokochalej, ſo by ſwěrnoſcę na ſemi roſta a prawdoſcę ſ njebeſh hladaka.

Zadyni dobrý čaž a žane prawe ſvoje njemóže na naſ pſchinici, hdny duh kſheszijanskije pobožnoſcę a bohabojaſnoſcę we kſheszijanskich domach njebyndli. Dom je to přene město, w kotrymž ſawy Božeho kraleſtwo přene wotczehnjenje doſtanu. Dom je ta ſwiatniza knjeſowa, w kotrejž ho jemu přenja ſkulja poſwyci. Dom je ta měrna ſhowanka, w kotrejž pſchidžecje manj, hdny wonka traſhne wichorū ſhumia. Hdny w domach ludžo ho prawje ſadžerža, dha w krajach wſchitko derje ſteji. Teho dla ta wroſtwa: pſchindž k nam twoje kraleſtwo — tež to we ſebi wobſanka: daj! wózze w njebeſach pſches Chrñſtuža Jeſuſa, ſo by w kſheszijanskich domach twoja cjeſc̄ bydlila, ſo by mér a luboſcę, jednota a pobžnoſcę we nich kſejela, ſo bychu ho mlodži a starí ſwěru wo to prózowali, ſo tebi ſwjeſcicž a twoje mieno pſcheraſnicž.

A dokež tón knjes Jeſus Chrñſtus praſi: tuto kraleſtwo je nutſtach we waſ, ſo je cjeſko a krej njemóž-

tej herbowacj, so do njego nictó njemóże pschińc, kiba so ho wón s nowa narodzi, dha s tutej próstwu tež wo to proshym, so by wone k nam pýchishko do naschich wutrobów. A temu pał kłuscha, so my jeho kwojatemu głowu psches jeho hnadu wérimy a bohabojaſne žiwjenje wiedzemy tu czajnje a tam wécznje. Po taſkim chyłk ton njebjieski wóz nam kwojeho kwojateho ducha dacj, so bychmy wschitzu tež tuto nowe lěto so na wutrobovym člowjeku dale bôle wobohaczili a požylisli, so by Chrystus psches wérę bydlit w naschich wutrobach, so bychmy w luboſci ſakorjenieni a ſałozeni byli a napjel-njeni se wschei Bozej poknoscju. Pytajmy jenož naj-předny Bože kraleſtwo a jeho prawdofsz, dha budje nam wschitko druhe pschidate. A temu pomhaj Boh!

2.

H u d a n c z f a .

Hudanczka buchu hijom w najstarskich čaſbach lu-bowane. Wožebje we naranskich krajach wone pola wučenych a mudrych we wyšszej čaſce ſtejachu. S nimi ſpytachu kwojich pscheczelow, hacj woni luboſce a dowéřjenja hódní ſu. Wožebje pschi wjeſetich ſkadno-ſczech, hdyz so k hosczinam hromadzowach, tehdy ſebi hudanczka dawachu a je wučožic ſpytachu.

W kwojathym pišmje ho wo hudanczach rzeži, a shonimy, so Izraelszy we vrénich čaſbach te ſame lubo-wachu. W knihach hudenikow w 14. ſtawje ho powieda, so Simfon, hdyz wón kwaž hotowasche, kwojim kwaſnym hoscjam, hudanie da a wulke myto tym ſlubi, kiz bychu je ſhudali. Wón praji: ja chzu wam hudanie dacj a jeli so je mi ſhudace a wučožice te hydym duž teho kwaſa, dha chzu ja wam dacj tſizecji koichlow a tſizecji kwojatočnych draſtow. A jeli so mi je njeſhudace, dha dyrbicze my mi tſizecji koichlow a tſizecji kwojatočnych draſtow dacj. To běchu wschitzu ſ poſtom a prajachu: wudaj twoje hudanie, my chzemj je

kwojathym. A wón džesche k nim: jědž wuńdze wot žraczka a kıldokosz wot kylneho.

Tsi dny ho kwaſni hoscjo prójowachu, to hudanje wuhndacj. Dokelž ho jim to njeradzi, wobrocjichu ſo na Simfonowu žonu, so by ta nělač kwojeho muža na-ryczaka a wón jej to hudanje powjedzik, a hrožachu, so chzedza hewak ju a jeje nana dom ſ wohenjom ſpa-licj. S wulkim pſakanjom čwiliwasche wona kwojeho muža a žadasche ſebi wot njeho, so by jej to hudanje prajik. Tón ſo tež napoſledk naryczęc a pſchewinycz da, a teho dla hoscjo ſedmy džen, předny hacj ſo kloncko khowasche, Simsonej to hudanje prajachu: ſchto je kłodſche, dyžli měd a ſchto je kylniſche, dyžli law!

Ale to waſchnje, po kotrymž hudanja pola Izrael-skich w čeſcji běhu, njemějſche ſo jenož we čaſku ſud-nikow, ale tež we čaſku tralow. Salomo, kral mu-dry, njesazpi hudanczka, ale wužiwasche we tym dobre mieno, ſo je derje móžesche ſhudacj. Pſchetož we 1. knihach kralow ſt. 10 ſteji pižane: jako kralowa ſ Ara-biskeje klytihesche te powieſeje wot Salomona a wot teho mienia teho křijesa, pſchindze wona jeho ſpytowacj ſ hudanjemi.

Teho runja w Egyptowskej ſhudanje hudanczow wjele na ſebi mějſche. Šchtóž bě w tym mudry a wuſtojný, móžesche wulke ſubka dobyc̄. Plutarach, grichiski ſtaſiſnar, rodzený po ſta lět po Chrystuſu, powieda, ſo egyptiski kral Amasis a aethiopiski kral Bias wjetu činiſchtaj wo kupu Elefantinu a jeje wokolne kraje a města, ſo tón, kotryž hudanje ſhuda, tutón kraj doſtanje. Amasis poſta po taſkim kralej Biasej woporne ſczožo a da jemu prajic̄, ſo dyrbi najhubieniſche a najlepſche mjaſo ſ njeho wučeſac̄ a jemu požlač̄. Šchtó byſtřeze my činili? Bias ſhuda, ſchto to na ſebi ma a wu-reſa temu ſloczeczu jaſyk a požla jón kralej egypto-ſkemu, a doſta tu kupu ſe wſchém wokolnym krajom.

We Grichiskej 1200 lět do Chrystuſa hroſne ſwérjo, tak ſo powieda, wulke wupuſczenje wobydlerjam města, ſ mjenom Theba, hotowasche. To ſwérjo, kotremuž ſfinx rěkachu, mějſche woblico knježny a život lawa. Wone ſojeſche člowjekow a ſkot a pſchepuſhczi jenož thich člowjekow, kotiž hudanie ſhudachu, kotrež wone jim přjód̄ poſloži. Thebanizy we kwojej wulkej niſy temu, kiz by jich wot tuteho ſwérjeca wumóhł, kralowſku krónu ſlubichu. Na to pſchindze k nim rjaný mu-dry a khróbky młodženž, tón ſo Oedipus mjenowasche. Tón ſo ſchróbli, ſo ſ tym ſwérjeczom měric̄. ſfinx

jemu po tajkim hudenje da, kotrež so nimale tak mějše: kotrež stworjenje khodži rano na schtyrjoč nohač, pschipoldnju na dwemaj nohomaj, wjezor na tjoč nohač. Oedipus shuda to hudenje a wotmolwi: tuto stworjenje je čłowiek, pschetož jako džeczo šašy wón po schtyrjoč, jako muž khodži wón na swojimaj nohomaj jako schedžiw pak, hdnj so khribjet shibuje, bjerje ſebi tij, na kotrež so ſejera, k pomožy. Na to poſkocži to schodne ſwérjo ſe ſkak a wosta morwe; Oedipus pak bu ſa krala wifwoleny.

Olaj! tajte to wunjeſe, hdnj so jedyn wumteji na hudenje hudenčkow. Tola pak njemójeſe we tamnych čaſach kóždy ſ kralom bycz, tiz we hudenach wěſtu wuſtojnosc̄ mějſeſe. Hdnyh buchu pschi wjeſezkych bjeſadach hudenja wudate, dha tón, tiz je shuda, myrthow abo efajow wěnz doſta, a njemalo so tón hor- djeſeſe, tiz bu ſ tajkim wěnzmom debjemy. Kaž we ſtarých čaſach Grichisz, Romisz a tež Němsz wjele na hudenčka djeržachu, tak maja wone hacž do najnowiſeſho čaſa ſwojich lubowarjow, hacž runje ſebi w něcziſkim čaſku ſ tym ničo njedobudjeſt.

Wobſeſje pak ſlowjanſke ludy, kaž Rusjo a Če-chojo, maja to waſchnje, hudenja pschi kwaſach a kſčec-ſuach wudawac̄ a wuhudac̄. Hdnyh ſu ſo hofcjo na- jeli, dha jedyn wot nich wutupi a starym kaž mlodym ludjom hudenčkowe praschenja prijodkleadže. To wubjernie wjeſele čini, hdnj ſebi hlowu ſamaja a wſchon roſomečk napinaja a tola druhdy njeprawe a hlupe wotmolwjenja dadza. Jeſli ſo čeſni kwaſni hofcjo abo čeſni kmóthjo w herbſkim kraju chzedža ſpýtac̄ tajte hu- denčka wutožic̄, dha džu jím tu někotre tajte prashe- nja ſtajic̄. To pak kóždemu, tiz wotmolwjenje shuda, praju, wěſte myto abo dar pschedzeniak nikomu njemóze wudželic̄, dokež jemu ſpišanje protyki teſto njewunjeſe, ſo by hiſteče wot teho něſhto daric̄ móh!

Tu ſu někotre ruſowſke rjane hudenčka, ſpýtac̄, hacž mōjeſe je wuhudac̄:

1. Schto to je? želesny konik ſ hlinjanej wopuſtak?
2. Schto pak to? Saplata na saplatu a tola jedyn njewidži; ſo by ſchite bylo.
3. Schto to? kralojo, burjo a ſemjenjo jo jědža a ſo tola na žane blido njestaji?
4. Wone běža hacž kónza do ſwěta, nimaja pak žane nohi?
5. Piežel ſ dwojakim piwom?
6. Schto je ta ſtara mała žónka, kotrež ma ſwoju hlowu do ſto rubiſkow ſawalenu?

7. Kajke wkoſy ma starý čorný kón?
8. Kotre drjewo je to najčeſſeſe?
9. Jedyn khodži po dworje a po ſahrodje a njež ſchlu ſ miſaſom na hlowie?

3.

e wulkih měſtach podawaja ſo węžy, wo kotreži my ludž na wſach ničo njewěmy. Tajki węž džu wam tu powjedac̄.

Do Parisu bě ſo ſ maleho ſran- zowského města mlody pschetupski pschistajit. Wón bě džeczo khudnych starskich; nan bě wumrjeſ a macz bě khorowata a hubjena, ſo wón ju podpjeračz dyrbjeſe. Iako ſwěrny ſyn činjeſe ſe wón to ſ wjeſekosęzu, hacž runje

ſam wjele njemějſeſe.

Temu rěkachu Louis Bertin, a we ſwojej parisiſkej ſlužbje doſta wón lětnu ſdu, 12 ſtow frankow abo nótow wychoku.

Wý drje budječe ſebi, ſubi čitarjo, myſlic̄, to pak je tola doſez haj nadost, 1200 nótow! Hdnyh byh tak wjele, po tajkim, 300 tol., lětneje ſdu měk, byh ja wulkeho knjefa činik a lubjerad lubemu nanej a wobſtarnej maczjeri něſhto k pomožy a k podpjereje daric̄. Wý na wſach drje we tym prawje macze. Ale we wulkim měſeſe, kaž w Parisu, to wopravdze wjele njeje.

W Parisu njeje kaž w měſeſe abo we Wóſportu abo w Kamienzu abo Wojerezach. Hdnyh ma tu pschetupz pomožnika, dha tón pola ſwojeho knjefa ſwoju wſchědnú jědž doſtanje, wón ma w jeho domje ſwoju ſtwicžku abo komoru, drjewo a ſwězu wot njeho wužiwa; tež ſo jemu ſchaty ſobu plokaja a teho runja. W Parisu je to hinal. Tam dyrbí ſebi tajki mlody čłowiek ſwoju ſtwicžku ſ kožom, ſtólzom a blidom wotnajec̄ a to je wſhítlo jara drohe. Wón dyrbí ſo ſam ſa ſnědanie, wobjed a wjeſet staracz a to njeje tunjo. Wón dyrbí pschedzo derje ſwobolekany khodžic̄ — to ſebi jeho knjef žada — a to tam psches měru wjele placži. A temu dže bycz wobucze, ſwěczenie, drjewo k tepjenju, ſchaty a t. d. Hdnyh wý to wſcho

do hromady sličjujecje, dha móžecje ſebi trochu myſlicz, ſo Louis Bertin wot ſwojeje ſteneje mſdy wýſche njeméjeſche a ſo dýrbieſche pětnje lutowac̄, jeli ſo dýrbieſche ſwojej lubowanej macjerzy kóždy měhac̄ něſto ſ poſožy ja jejne potřebnoſcie domoj poſkac̄.

Sewerna a dobra duſha wón pak bě. To bě ſ teho widžic̄, ſo wón, tak doſho, hac̄ hiſcheze něſto w ſwojej móſchnic̄y mějeſche, khudemu staremu muže, tiz na róžku haſhy, hdež wón kóžde ranje, hdyž do ſwojeje ſkužby dýjeſche, nimo dýrbieſche, ſtejo proſchesche, někotre pjenieſki da, ſa čož wón ničo khiba jenož teho khudeho muža: ſapkač Bóh! doſta.

Dokelž wón pſchi ſpočatku měhaza ſwoju ſdu doſta, dha ſo ſ wjetſcha ſta, ſo wón pſchi kónzu měhaza žane pjeney wjazy njeméjeſche. Hdyž na taj- ſum dnju poſla teho khudeho muža, na róžku haſhy ſtejazeho, nimo dýjeſche a tón jemu wjeſeke dobre ranje prajesche, rjetný wón k njemu: mój luby nano, ja, Bohu ſe, -tež niz čerwony pjenieſki wjazy nimam; hdyž vych ſhoto měr, vych wam to radý doſta. Na taſte waſhniſe bě hjes wobémaj, hjes tym starym proſcherjom a Louis Bertinom, někajke pſcheczelſtrovo naſtało.

Jedyn džen, bě to ſondženu ſhmu, pſchiběža Louis Bertin a wuhlada na róžku haſhy ſwojeho wobstarneho pſcheczelſtrove ſtejo, tiz jemu wjeſele pomhaj Bóh praji. Ach, rjetnu Louis, ja ſhym mój poſleni kroſchik na to wožit, ſo khac̄ ſebi zaktu kupil, pſchetoz ja ſhym hědony, žel mi čini, ſo ſa waſ ničo njeje wýſche woſtało. Džice w Božim mjenye, mkydly knjeze, prajesche tón proſher, to ničo njevadži, tón knjes mi wſchak druhich wjeſekých dawarjow ſbudzi.

Se ſrudnej wutrobu Louis Bertin dale dýjeſche, ale hlaſ! někotre krožele wot tam wuhlada wón žontu, kóraž nimo khwata, ſnamjo wſchego čloweſkeho hu- bjeniſtra, a na ſwojimaj rukomaj njeſe wona ža- ſejaze dýježo. S pláćom proſby wona wo dar ſmil- noſcie. Louis wo wſchekh kufach ſwojeje móſchnic̄ti pyta, hac̄ dha ničo wjazy nima, ule wón žadyn pjenieſki njenamata. Wón je jara ſrudzeny, ſo tej žonje ničo daric̄ njemóže. Dha jemu do myſłów pſchindže, ſo ma wſchak w jaku tu zaktu, kóraž je ſebi kuf ſpredy kupil. Pſchi ſebi wón pak po myſli: mójeſki hědony vyc̄ a to lěpe dyžli tuta khuda mac̄, tiz drje hijom dleje ſe ſwojimi dýježimi je hěd tra- data. — Khětſje maſnje won do ſwojeje ſkužby, da tej žonje tu zaktu a khwata wotsal. To bě tón wóz

w njebjieſach widžit, tiz ničo njeſabudje a miloſciwje na ſmilne čloweſke wutroby dele hladu, tón ſhamy, tiz pſches ſwojeho ſhna to ſlubjenje je doſta: ſbožni ſu eži ſmilni, pſchetož woni budža ſmilnoſez doſtač. To, ſhoto tón mkydžen bě činiš, to bě tež čloweſek widžit, kóremuž to k wutrobie dýjeſche, mſenujz tón ſtary khudy muž a proſher. To je pak tola jedyn prawy Samaritski, praji tón pſchi ſebi a pſchistajt: to dýrbi ſo jemu ſapkočic̄. — — Wy drje, ſubi čitarjo, pſchi ſebi myſlic̄e, ſo to temn dobrociwemu mkydemu hólzej ničo pomhac̄ njeſabudje, hdyž tón khudy proſher tak ryeži. Ule čzakajče jenož khwisku.

Někotre dny po tutym podawku pſchindže Louis jaſo na róžku haſhy a ſwjeſeli ſo wutrobnje, ſo ſwo- jemu lubemu ſnatemu pſcheczelej ſwoj dar darič mōže. Wón bě ſwoju měhac̄nu ſdu doſtał a ſwojej ſubej macjeri jejny džel poſkac̄. Wjeſeli pſchindže wón na to město, na kóthymž tón proſher hewak kóždy džen ſtejazhe — a hlaſ! wón ta njeje. Dýrbač tba mbohi mužik khory vyc̄, rjetný wón pſchi ſebi? Wón ſo poſla wſchitkli ſužodow wobhoni. Nichto pak jemu prajeſki njemóže, hdež je tón ſtary mužik woſtał a nichto tež njevě, hdež wón vydli. W Parisu, hdež milliony hromadže vydla, jedyn wo druhim wjele njevě. Šchtó može ſo tu wo druhich starac̄, hdež kóždy ſham doſez čzinič ma, ſo by woſtał.

Tseriži džen po tym ſedži Louis Bertin ſa blidom ſwojeho knjeſa a pſiche pilnje — jako zuſy knjes dō iſtwy pſchindže a ſo prascha, hac̄ tudyn žadyn mkydly pſchekupſki njeje, kóremuž Louis Bertin rěkaja.

Čzoho dla ſo wy ſa nium prasheſče? — tam wón ſedži, wotmoſwi tón pſchekupz, w kótrehož ſkužbje Louis ſtejazhe.

Ja ſhym, rjetnu na to tón zuſy knjes, — ja ſhym notar abo ryc̄níf a ſhym do teho čzaka te pjenesy ſarjadował, kórež ſebi jedyn khudy muž bě nalutował. Tón ſhamy je wczera w ſchpitälniſach wumrijeł a njeje žaných ani bliſtich ani dalotich pſcheczelow, žaných her- bowo ſawoſtaſik. Wón mi wczera dashe k ſebi pſchindž a woſka ſwoje zyke ſamōženje mkydemu hólzej ſ mjenom Louis Bertin, prajíz, ſo je teho ſeſnak jako ſprawoneho a pětného člowejka, tiz je jemu wjele do- broty čziniš. Wón je 15,000 frankow abo nörtow po ſebi ſawoſtaſik a tu ſu wone, ſo by ſo ta poſlenja wola teho ſemrjeteho dopjelnika.

Louis Bertin pſchi předtu wěrič nječashe, ſo ſo

jemu tajke wulke swoże je dostało, tola pak bjerjesche wón s wjeklościu a s dżakomuościu to herbstwo, rječnjo: nětk, luba macjerka, móža ho dny twojeje starobyl hjes staroſćom minyč. Šeam na ho wón njeſpominacše.

Wón ho džiwacže, lubi čitarjo, so je ho to wschitko tak mělo, kaž bym vam tudy powiedał. — Ale wěrna drje tola ta wěz je, pschetož w parifskich nowinach wona tak steji — ale jeli so nježo wěrno njeje, dha ja na tym njejszym wina, ale tamne nowiny. Wulkeje pak tole s teho:

† preñemu: so ho wschitko dobre, schtož ho tudy čini, saplaczji. Dobrotu činicž a wudželicž njeſapominacže, tajke wopory ho Bohu derje spodobaju. Wjekleho dawarja Boh lubo ma — a tón husto požohnuje ſjawnje, schtož ho w čiſčinje a w potajnym k česći jeho kvjateho imjena stanje.

Wulkeje k druhemu: dobrotu činicž to jenož rěta: Bohu požecjež; tón saplaczji tu dan wěcze a to wjysče, džili s 5 prozentom. Młoda wutroba počna ſmiljenja je ſchazlaſčejik a naſtowarnja ſa stare lěta. Schtož w młodoceni je ſmilnn, tón w starobyl njebudž e tradac̄.

Wulkeje k tseczemmu, so hu proſcherjo druhdy bohačiſki, džili miłoscežiwi dawarjo. Po proſchenju khodžicž je lohke džero, kotrež je ho někotremu ſalubito, pschetož s tym ho jedyn derje živi. Pjenježna luboſez je korjen wschitko ſteho a wona niz jenož bohatych ale tež ſhudyh ludzi ſaſlepi. Boh tón kujes pak dotkne ho tajkeje wutroby druhdy a hnuje ju kaž wodu w hacze Bethesda, so móz k ſahojenju do njeje pschińde. Wón wschitko wjedże po ſwojej mudrej radze, a wón husto derje čini, schtož čłowjekojo ſu ſlē ſeſinili.

Wulkeje k ſchtwórtemu: ty dýrbischi nana a macjerčesći, so ho tebi derje pónđe a ty dohko žiwu budjeſh na ſemi.

4.

Jan a pschedzenak ho wo protvzy roſryczuſtetaj.

Pschedž. Šsy žimy?

Jan. Haj! džakowanu Bohul ja bym ſtrowy.

Pschedž. To je mi lubo ſkyshečž a myſlu ſebi, so bym ho pětnje po tej dobrey radze ſadžeržat, kotrež tebi w protvzy na lěto 1866 bym wudželik!

Jan. Može bycž! Pschedžet je ja bym ho ſańdžene lěto pschermene ſchfodneje ſedje a njenusneho picza hladak, ja bym ho kóždy džen s wodu myš a rjeđik a bym na to džeržat, ſo moja Marscha kóždy džen wokna wo iftwe a w ſparnej komorzy je wotecinjene měla, ſo by ſtrowy powětr do njeju pschischoł.

Pschedž. Hdyž by ty taſti poſkłuchny, dha chzu ja tebi dale s dobrę radu poſkłuſić. Taſku dobro radu naſchi ratarjo a burſzy ludžo ſa ſwoje hospodarſtwo derje potriebaja. Boh ſteamuj, ſo bych naſčim lubym ſerbſkim buram poruk činił, jako bychu hdy něſhco ſkomđili abo wopaf ſeſinili. Boh ſteamuj; to by wulka njeprawda byla. Naſchi ſerbſzy burjo abo ratarjo tak derje wjedža, kaž žadyn němſki, ſchto kóždy měbaž w ſwojim hospodarſtwo njech je na polach abo na kufach abo w ſahrodze abo doma na dworje činicž a wuvięſež maja. To by rěško, wodu do Schprewie noſhcež, hdyž by jedyn iſh na to, ſchtož nuſne je, chyžk dopomniež. A tola hlaſ, protvka ho do wschitko ſyka a wo wscho ſtara a po taſtim njech ſebi tež ſerbſki bur lubiſz da, hdyž pschedzenak jemu tudy měřacžnu ratarſku protvku poſklicž. Jeli někaſkemu naſhonjenemu burej wostudne, na to poſkłuchacž, dha njech mlobdi ſerbo ſebi to, ſchtož tu prajiež mam, roſpomni a k wutrobje bjeru. Schfodžicž jim to njebudže.

Jan. Dha drje ja nětk možu hubu džeržež a ſo ſa ihachle ſyňnež? Pschedžet to ja wěm, jeli ſo wot januara ſpočinawſchi hacž do dezembra chyžk wupoſjedacž, ſchtož ho w burſkim hospodarſtwo kóždy měbaž ſtacž ma, dha drje dženža hotowym njebudjeſch.

Pschedž. So ho mi jenož njeindže kaž temu lubemu pscheczelej, tiž w l. 1866 w ſerbiſkih Nowinach ſapozja taſtu ratarſku hospodarſtu abo burſku protvku ſpišacž. Tón je mjenujž ſaſtał, hdyž měrž ho bě minyš a njeje dale pschischoł hacž do haperleje. (Pſchispo mjenje redaktora ſerbiſkih Nowinow: Tuta ratarſka protvka je na zyłe lěto hotowa, njemöjeſche ſo pak wójniſkih naležnoſćow dla dale čiſčejecž.)

Jan. To ho mi lubjeſche, ſchtož tutón luby pschedzel w ſerbiſkih Nowinach piſaſche.

Pschedž. To ho wě a ſchoda je, ſo je ſaſtał. Dha chzu ja ta wěz ſpýtač. — Prjedy ſpomniſ ſak mam, ſo burſke hospodarſtwo ſe wſchelakim dželom a wobſtaranjom, ſe wſchelakim žiwym ſtworjenjom a ſmorwym gratom a to na wjele měſtnach, kaž na polu,

na kuzh, w holi, w sahrodze, na dworze, w hródzji, brózni, kólni, w domje, na kubi, w pinzg a schtó wé, hdzje hewal dale ma cžinicj. Ty kam derje wésh, na tak wjèle blatach masch bycz a swoje dzéka cžinicj. Jane pokowanje po zytlej semi njeje, w kotrymž by čłowiek se swojimi myšleni, se swojimi stawami a se wjehem swojim rosomom tak spěšný bycz změl, kaž w burškim powołanju. Doho dla je jara nusne, so bur swój čaž wé pěknje a prawje nałożicj, dokelž tudy najbole to pschiškovo placzi: schtož skomdzi čaž, tón skomdzi kwaž. Dha požkuhaj, hdzj wo tym ryczu, schtož so w januaru ma w burškim hospodarstwie wobstaracj.

Jan. Ró! po hodach a po nowym lécze, hdzj ito w brózni je wumkózene, synjemy so s džeczimi a s čzledžu do czopleje swych a pschedzenij.

Pschedž. To wschał je jara pěknje! Hdzj pak hischeje njejsy tat daloko, dha ty w brózni stejisch a mkočzisch. Psihi tym masch th sa žitom hladacz, jeli by Jane na kubju abo do komory hypak, a dyrbisich to žamo husto, kóždy týdžen dwójzy, pschehypacz abo pschemjetacz, so nještuchne. Tež móžesch, jeli njeje jara syna, powrystwa wjasacz a te same na jenym měsceje khowacz, hdzj myšche njepršíndu. Jeli so zo hodži, masch ſebi pierschę do dwora woshej, so by ju pschezo k rufomaj mél. W gzmje so mjenujz hnói s hródżow wumjeta. Tón na dworze ležo psches deschęzlik abo žněh abo tež psches to, so zo jara pari, schodu čzervi a wot swojeje dobroth wjèle ſhubi. Pomjetaj tu hniorowu hromadu husto s pierschę, dha ty wjèle wjazy hnaja ſkhowasch. Tež čzin, jeli móžno, w dworze abo tež na kuzh abo na poli abo druhdže s pierschę abo s dormow tak mjenowane kompostowe hromady, do kotrychž bktó, tórf, kalk, popjel, haſſelt a hnóinu a wskelte druhe směschesch. Wožebje nahromadž ſebi hnóinu abo hnójnú juchu w dobrej jamje a njeđaj jei po dworze abo po wžy, kaž jedyn to husto widži, wokolo bězech — psches to ſebi jedyn wulku schodu čzini; pschetoz hnóiniza je w burškim hospodarstwie pornio ſkotemu. Hdzj tajke kompost-hromady hžom masch, kotrež ſu dwě lécze ſlezane a kóždolétnje dwójzy wskelopane, dha móžesch je něk, jeli trochu ſmjerilo, na kuki dowjescz. Jeli masch wjèle hródžencho hnaja, kotryž móžesch parowacj, dha tón tež něk na kuiu wuwjes a na njej roſtida. Hdzj so hodži, dha wurunaj kuki, ſežin nowe pscherowoy a wusbehū

stare. Szuli na kuzh knotwischę, dyrbisich je něk róšno mjetacz abo, schtož lepje ie, na hromadu swošej a do njeje kalk ſmějhecz; to budze junu dobrý hnói ſa kuku. Jeli moch na kuzh a lód na njej ſteji, dha dyrbisich won hicž a lód ſ mozu horje ſtorhacj — to moch ſa ſlo woſnje a ſo ſhubi. Maſhli kuku, na kotruž móžesch wodu puſtchęcę — dha čzin to něk, jeli moch abo wrijoz na njej.

Jan. Dha po prawym i mojim ſedzenjom ja khachlemi nicžo njeje?

Pschedž. Tajke dzélo, fotrež ja tudy pomjenuju, ma ſo cžinicj po tym, jako wjedro je. Něk je tež najſtađnichí čaž, pucze vorjedacz, kamjenje a pěſt na nje woshej a to teho dla, dokelž ſo něk wſcho najſlepé ſadži. Hdzj je ſucho, móžesch hnói na ſkahu woshej a jón tam roſtidači. Tež móžesch jón na to polo wuwjescz, hdzj ſak a runkliza pschińdžetej; dyrbisich jón pak po móžnosći bórjy podworač. Hnói w malych hromadkach na rjadach ležo woſtaičz, njeje dobre, pschetoz tu to najſlepše, schtož w hnaju je, do powěſtka ſaleczi a ty jenož ſuchu ſkolum ſkhowasch, kotrež njemóže hnajc. Hdzj dyrbisich hnói wuwjescz, dha jón wož do wulkeje hromady, hdzj dyrbisich jón prawje twjerdze ſateptacz. Tu hromadu pomjetaj ſ pierschę, tak derje hacž móžesch! Psihi wſhem tym ma mudry hospodař ſa tym hladacz, ſak ſe synom a ſe ſkolum ſteji, ſo by dožahnył. Najſlepje je, hdzj ſebi tu prózu dawa a ſhno waži, tak ſo ſtotej kóždy dzěñ po puntach to swoje wudželi. Haj! ſ temu pak khowile nimamý, rjeknu woni, ſo byſtamy ſo ſtaſlimi wěžkami parali! Moje dla, cžincze, kaž čzecze, jenož ſo naſleto njeprobraſhne. Šymu masch w hródži dýs a dýs woſna wotcžinicz, ſo by čerſtwy powětr je ſtrony kaž čłowiekam tak tež wſhemu ſkotej. W ſadowej sahrodze masch ſchtomy ſčenje wobkopacj a je hnajc a to ſak, ſo hnói ſ hródze wokolo ſchtoma, hdzj ſy jón kóžez abo dwaj po ſcherokoſci wobkopac, roſtidaſch a dormy ſažo naſkadžesch. Njeſkomidž to, to je jara wužitne. Jeli wjedro to wotpuschę, dha masch huſhanzowe hněda ſe ſchtomow ſberacj, moch ſe ſkorý wotdrapacj a ſchtomy ſčenje wotschlebabacj. To je teho dla nusne, dokelž ſo pod ſkoru wſhelake wacžki ſyňjeja a tu swoje jeſka wulahnu, ſ kotrychž huſhanzy a pawki naſtanu, kotrež ſu pupkam a plodam psches měru ſchłodne. Hdzj čzesch naſleto nowe mkode

schtomiki sadzecj, tam hizom netk wosyj hebi djern. Te pak njeznejedza wuske ani nikle byc, ale scheroke a hukoboke. Scheroke dyrbja byc, kaz wosowe kolo, po tajkim 2 abo 3 lóheze, a hukoboke tola na poldra lóheza. Pierzhecz, kotoruz by s džerow wumjetak, masch wonka lezo wostajec, so w symje pschemjersnje. Tow Janeje prozh njeznejesh lutowacj. Ssadowy schtomik zeneje prawje wiezle ujeroscje, hdzj so jenož mata džerkia szinii. Staro a khore schtomu mójesz netk wukopacz, mkode pschewiwo sajazam a druhzej swérinje wobarnowacj. Jeli niczo w sadowej sahrodze czinicj njemózesch, mózesch tola koliki pschihotowacj, so je masch, hdzj czas sadzenja pschindze. Ssolotowu sahrodzu masch pscheryc, so ho pierzhecz pschelerzi. Niczo njewadzi, je wiele bóle jara wujitne, hdzj netk hnói hobi podryhesch. Wjedro dyrbi jara dobre byc, jeli so w januaru czesch morthwe, hróch, schpinat, pastinak, abo pjeterstekelu wosyj. Sa bérnami a bérnjazhmi hromadami masch hladacz, so jim miersnjenje njezhodz. Czeheschli to leto twaric, masch kamienje wosyj a hebi drjewo wobstaracj. W holi a we twojich letkach dyrbischi sapocierz drjewo pschecierz a to czim sazo czim lepie. Wschitko pak, to so hamo rosemi, wot wjedra wotwizuje. Ssylki pçzokar, dha ledzbu na swoje kólcze, hacj njezku pschi twierdej symje samjersnje. Wuchisz jim džerki, hewak so frésha. Maschli symne kólcze, dha je wodziewaj se skanjom abo se blómjanymi kryzisnami a hladaj, so njezh hnich a frésh džerki saracj. Miej ledzbu na myscie, so cji do kólcza njesalešu. Teho runja ledzbu na żolmu a sykorti a wuciez je a pak pomlek na nje pulslo. Dyrbjakoli czopko byc a pçzokli létacj, schtož derje njeje, dha měj ledzbu, hejsoli by jum předy jich džerki satykał, so bychu won a nuts mohte. Plecz hebi korby abo džekaj hebi kaschecjili abo schtož je hewak a pçzokarstu trjeba.

Jan. To je pak wjele, schtož jedyn tu wobledzbowacj ma; ja pak najradsho wo istwie sedzo pschadu.

Pschedž. To mózesch wjeczor czinicj a tež wo dnjo, jeli so niczo nujnische wobstaracj nimasch. Tola pak masch w februari czinicj, schtož ho předy njeje hodzito. Hloj! maty róž je najfrótschi měšaz, ale we nim masch nujnische dželko wobstaracj. S wucezow a s přečnizow masch s wopaczom a s motyslu hnichowu wodu pschecierz, kópcie hruncz, pscherowu na lúkach ríedzicj a sbehacj a nowe ryč, stare knutwischecj

wotnej, nowe roscjissacj, lód na mochowych městnach wottorhacj, kjetki wukopacz, drjewo pschecierz, waleczki rubacj. Tež mózesch hnói won wosyj, niz pak na zmahu, ale na a tuku na polo, jeli szucho, tež jón podworacj a k jechmjenjej voracj. Kompóstowu hromady masch rózno wosyj a roskidacz, so, schtož hnójne w nich je, psches hnich a deschczik bóle do semje so szczehnje a korjenjam k dobrocze pschindze. W hródzi masch na to hladacz, so njezh wuska para byka, ale ma czistu powetr so do njeje pschecierz, tola njeznejje skótej syma byc. W sadowej sahrodze mózesch hnich k schtomam czisnyc a twierdze fateptacz, so by zo woda wołoko nich hromadzika a hnói, kotoruz by tam szinii, shnit. Tež mózesch hnójniu k nim leci, tola pak jenož, hdzj je mokre wjedro. Moch a ros-pukanu skoru masch wotschrabacz a wotdrapacz, pschetož tajki moch je sa schtom jara njezrowy a schkódnij. Skora schtomow dyrbi strowa byc, so prawje njezu. Suché halosy masch wotrézacj a te njenusne wotrézacj, pschetož pschewiele halosow wobara powetřej a skónzu, so plody prawje njezja ani njezrawja. Mat-wischecja k schzepjenju masch netk kamacz a do pěška w pinzach schowacj, hacj je njezrebasch. Hejsoli czas hoji, mózesch sapocierz schtomiki schzepicj. Hladaj sa bérnjazej hromadu, so bérny nejsu ani czopke ani symne. Wjasaj powrystwa a tséshne waleczki. Czeheschli twaric, wobstaraj hebi kamienje a drjewo; porjedž pucze, wobrësaj ploth a wuporjedž je. Ssylki pçzokar, dha njesabudz na kólcze ledzbowacj a hladaj tóždy džen sa nimi, kaz je w předadshim měšazu radzene. Kólcze wotczinicj a pçzokli podmjetowacj, njeje k radzenju, dofelž druhdy po někotrych czoplych dnjach sažo mótra syma pschindze.

Jan. Schto dha pak ma so w měru czinicj, hdzj w februari težko bym hizom wobstarak.

Pschedž. Měrz je naletnik a naletne dželko so sapocierzne. Kolesto so do kuczika staji, dny su dleshe. Wot wjedra najbole wotwizuje, schto ma so czinicj. Jeli móžno, masch hnói, kiz by na zmahu wosyj, wotrabacz a dom dowiesz; masch hnói wosyj, roskidacz a podvoracj. Jeli czich džen, mózesch do rožki mkode džeczel wosyj; mózesch tež rožku a pschenzu wlečicj a walzowacj.

Jan. A czomu dha to?

Pschedž. To so teho dla radzi czinicj, dokelž semja psches miersnjenja a deschcziki je khetro swjer-

dijena. Powetr a žlonzo a deschcik tehdy nježo nješamōže; hdjž pak ho s brónu pierschez rosdrapa, dha wschtiko to korusčkam k lēpschemu pschindze. Wěste je, so, hdjž je ho pschenza naleto włocžka, wona wjele lehnischa roſcez a rjenischa barbu doſtanje, hacž prjedn. Pschi lónzu mērza hodži ho tež naletna pschenza a jeczmien hyje. Na lükach sběhaj pscherowych, wuwjes pierschez s kompoſtowych hromadow a hnójnizu na nje. Šouli luki jara mojhove a nježali moch nochowacj, dha wsni bróny, prawje wótre, a włocž s nimi a po tym domjes pierschez a juchu na nje.

Jan. Wschak masch ty wo luki wulku staroscj, wjetšchu dyžli wo pola.

Pschedž. To s teho pschindze, so našchi lubi Šerbia na luki wjele mjenje prózy waža, hacž na pola. To woni s wjetšeho wjedža, kak maju swoje pola wobdzělacz, woracz, włocžic, hnojic a schkerdžic. To jenemu lóščt ejini, hdjž jedyn po ſerbſkim kraju hodži, te rjenje a runje a hľuboko doſej iworne woſrjedki na polach wohladacz — ale ſchtož luki nastupa, dha ho mi ſda, jako njebyhu je prawje wothladali. A tola ſu luki wobledzbowanſa a wohladanja najbole, haſi najprjedy hódné a potrebne. Pschetož hdjž žana dobra piza njeje, tam tež směje kruva malo mloka, tam budze hnó hubjeny a po tajim budža plody na polach ſlupiſke. Žene do druheho pschima, teho dla staracze ho wo luki, so je prawje hnojicze a wothladacze. Šchtož ſhadou ſahrodnu nastupa, dha wobstaraj netk we njeſt ſchtož w malym rožku ho njeje hodžilo wuwjescz. Po tajim wureſaj ſchomu, wotschrabaj ſkoru abo pomasaſ ſdónki ſ kalkom, mkode ſchomili ſchęzep a ſadzej. W ſolotové ſahrodze woſhy ſholotej, morchwie, zyblu, hróč, pschēbadu. Nejeli žane mjerſnjenje, dha wsni s hromady běrný a te, kotrež ſ hýmjenju trjebaſi, ſypai na ſuchi a čiſty blak na ſubju abo do ſolnici, ſo ſwjadnu a poſypai na nje kalkowu muſku. Tazke běrný najlepše njeſtu a njeſthorja. Maschli pežekti, dha koſeze w mēru njeſwotdžewaj, pschetož ſymo híſhcez nima njeje, a dokež híſom wjele čermja maju, može ſo jim wulka ſchoda ſtaez. Šouli rjane dny pschi lónzu mēbzaza, mōžesch je podmjetowacj. Vjer ſo na ſedžku ſ rubježnimy pežekami. Šouli žane ſtabe, wobstaraj je ſ mjeđom.

Jan. Mērž je wſchak naletniſ, ale wěm ho derje dopomnicz, ſo je hroſny doſez.

Pschedž. Wěrno to je, ale tehdy njeſkomđ w haperleji ejinic, ſchtož je czi mērž ſakafal. Tola pak haperleja burſteho muža na pola won ſiwa; ſo won wora a hyje. Wovž, len a jeczmien ho hyje. Tež k běrnam ho rola pschihotuje. Šbadzej je po možnosći ſahe, ale njeſchekhwataj ho s nimi, pschetoz, jeli ſo wótre mjerſnjenja pschindu, hněwasch ho. Še ſberaj karijenje ſe ſmahi a ſhabaj ju ſ hraſiem. Luki wſtoj na pokoj, thiba ſo předy njeſhy na nje pschelacj móht. Deli ſo móžesch, puſčej wodu na nje, tola niz, hdjž czopke ſkónečko ſhvězci, tež niz wo dnu ale w nožy. Mkode ſchomili ſadzej, wino pschiwiaſaj. Maſadž ſholotej, hyj zyblu, morchwie a runſliſu. Pežolki móžesch podmjetowacj a pschi lónzu mēbzaza ſlukacj, thudný a potrebný dawacj, ſo njetradaju. Š zpka dyrbi ho pežotar bôle po časzu ſložowacj, dyžli po protuzhy; jeli naletco ſahe, dyrbi won ſo ſwojim ſkutočowanjom ſazjſho ſapocžecz a niz po protuzhy jecz.

Jan. Haperleja ma wſchak husto jara njevobſtajne wjedžo, ſo ho jedyn boji, to wschtiko wobstaracj a ejinic, ſchtož ty tudy prajich.

Pschedž. Ejim rjenischa je meja. Tón mēbzaza ſo ſ nježim wjazy ſomđic ſježmjeſch. Pschi ſpočatku hodži ho híſhcez jeczmien a wóřk wohyje. Ve tež mejſti wóřk, — nowe ſymio ſe k doſtaču na ſlukſchanſtim dwotje — kotrež w nowſtim časzu ho ſ dobrym wužitkom hacž do lónza meje hyje. Pschi lónzu tuteho mēbzaza ho ſapocžne runſliſa a pschēbadu a ſulrepa ſadzej. Věrny dyrbiſh wobmjetacj a włocžic, jahk a len hacž do Petronelle wohyje. Š wjeſtekoſežu žneje ho prent džeczel. W ſhadowě ſahrodze netk žane wulke dželo njeje, thiba ſo ho ſa huſanžoſ wymi hněſdam i ſa mejſtimi brukami hlaſa, ſo ſo ſlónzuja. Deli ſuchi čaſ, móžesch novoňaſadžane ſchomili pschiliwacj, tolu niz, ſo na ſorjenje woda pschindze ale. Kdhež abo pot koheža wot ſchomika. Tež je to wulki ſchomam jara ſtrowe, hdjž poldra koheža abo dwoj kohežej daſolo wot ſchoma na ſchtrjoch róžkach róžki, tazkež k dránirovaniu ho uakoža, do ſemje ſtrjesh a do nich rano a wežor wodu lijeſh. To pschi ſuchocze jara pomha, ſo ſchomu wjele plodow njeſtu. Rintashli na polach žane dželo wjazy, dha móžesch doma vloty porjedzecj, nowe huno džekacj, tſehu kryž, ſkyuwe ſubje rjedžic, powrjetwa wjasač, waležti rubacj. Tež móžesch pueze porjedzecj, haczenja

po wóyskiej, wjeśbny puszczejecz a domoj wojscej, duby bělicz a teho runja. Pečołat ma kükacz, wotkožki wot swojich žylnych kočezow cjinicj, měd wozydziej, wósk prahowacj a pschedacj. Wón ma pak na swoje pečołki ledžbowacj, wojsbeje na nuschlakow a rubjezni-
kow a na húšanzy, kotrejch dla maja ho húsczischo podmijetowacj. Jeli so ho tenaj žylnische kočze roja, móže ſebi pečołat bleſčku wina popſchej, pschedož meſki róž je to winoſty.

Jan. Bohu budž džak; hdyz je ho meja minyka, dha pschinibje ſa bura dobrý čaſh.

Pečedž. Szy pak tola prawy lenit! Prawje pak we tym masch, ſe w juniu wjele džera njeje. Pschi ſpočatzku ho runkliza a pschēzada ſadža, jeli ſo w předadawſhem měhazu to nejhy ſčinil. Pschi kónzu, wokoło Jana, dyrbi ſo ſapoczej trawa na kükach ſyz a to najbóle, hdyz wona kejje; hdyz ho dleje čaka, ſhubi wona swoju móz. Tež ma ho kaſ wobkopo-
wacj a runkliza płeč a wot trawy riedziej, niz pak wobkopowacj. Maſchli hnójnizu, móžech ju na run-
klizu wojscej, hejsoli je deſchczik ſchol. Na pečołki ledžbuj, dokež ho roja; wotkožki cjin, hdyz masch žylne kočze a paſtwa ho rjana poſaže.

Jan. Tu wopravdze wjele burskeho džela njeje!

Pečedž. Wjazh je jeho w juliu. Sſhnowe žně ſo dokonjeja a žitne ſo ſapocznu. Pschi tym masch ſchēzerniſcieja ſ naſymnej pizu wobſyč, je pod-
wocacj a ſchlerjedziej, po tym jako ſa twoje pola
to ſa nusne a dobre ſpōſnojeſch. Wóle to ho híſczeſte
ſtanje w auguſtu. Tu tež hízom masch ſapoczej
mkóčieſch, ſo by ſympio w ſwojim čaſhu měk. A ſy-
mienju ſebi naſevſte žito wubjet. Woſebeje ſtarai
ho wo to, ſo by húsczischo nowe ſympio na twoje
pola pschinieſk. Holſteinska a pírnjanska rožka je w
tym najlepſha k ſympienju a jeli čzesch ſ taſkim
ſympienjom derje wobarnowanym byc̄, dha wobroč ſo
na ratarske towarzſtwo w twojej wokolnoſci, kotrej je
ſobu ſa tebje wobſtara. Schtož ſo něk njeje ſtało,
to ma ho w ſeptemburu cjinicj. Woſebeje je wotawa
domoj khowacj, th masch woracj, hnój woſcej a na
kónzu ſyč. Schtož ſo dwě njeđzeli do Michała a
dwě njeđzeli po nim ſyje, to ho najlepše radži. Šukor ma ho pschi ſpočatzku ſeptembra wotawa dom-
khowacj a, hacj njeſamjersne, woda na nje puſczejecj.
Sſad, kij je ſrak, móže ſo ſchęziacj a, jeli khwila,
žuſhieſch. Pečołat, kij w auguſtu a ſeptemburu druhdy

dobru paſtwa maja, njeſtrjeba janeho wothladanja, khiba ſo ho na ſchershchenje a rubjezne pečołki ledžbuje.

Jan. Na Michała ma jedyn pětne ledžbowacj, — jeli tutón džen ranischi abo poknózny wetr, dha budje twjerda ſhma, jeli cijici deſchczik, dha ſměje ſo mjeħka ſhma.

Pečedž. To ſu tajke někajke burske prawidlo a pschištowa, — wujo, ale wſchitko ſteji w Božej ružy. — Oktoper abo winowz pschinjeſe ſa bura ſtajne dželo na polach. Věrny maja ſo domkhowacj; rožka a pscheniza ſo woſhjetej; kaſ a runkliza ſo domoj bjerjetej, přečnizh ſo wuryja a te kruchi, hdzej je kołodži abo hróč byc̄, ſo podworaſu, a wſchitko po móžnoſci ſo k naſeſtu pschihotuje. Schtož je ſo něk ſčinilo, to potom ſo njeſtrjeba cjinicj. Luki něk ſ měrom leža, hejsoli ſu powodžene byk, dyrbisich wodu ſ nich puſczejecj a ſa tſi dny, hdyz njeſmersne, je ſažo powodzieſch. Sſad, kij ſo ſchomow ſchęziipa, ma ſo na kubje abo do pínzy khowacj a, ſchtož móžno je, žuſhieſch. Žito ſo mloczi, kermuſhny ty-
kanz ſo vječe, pschafne kolesko ſo k pschaf ſchihotuje. Tež ſa pečołki ſo měr a wotpočink hotuje, pschedož paſtwa ſaſtava. Šekabe kóčze masch ſe žyl-
nymi ſjenocziejc a na ſaſkodnu ſtwarifnu ledžbowacj.

Jan. Oktoper je wſchak tajki měhaz, w kotrejmu ma jedyn wjele wobledžbowacj. Skare burske prawidlo praji: na ſwiatyeho Hawla je kaſ a rěpa ſraka. Wjele deſchczikow w winowzu, wjele wětrow w ſympie. Jeli ſo pschi kónzu oktobra deſchczik dže, dha naſtanje plódne lěto. Hdyz winowza liſce ſtwerdze na ſchro-
mach wiža, dha budje twjerda ſhma.

Pečedž. November je kermuſhny, dezember ho-
downy měhaz. Wot njeju móže ſo hromadje ryeſeſch; wonaſ ſtaj por jenajeju bratrow. Na polach wjele ſapoczej ſympieſch. Hejsoli wjedro hoji, móžech je-
niečny wſchitko k naſetnemu ſywej pschihotowacj. Naj-
bóle ſo w bróžni klepoze a ſ mloczenjom čaſh minje. W ſadowej ſahrodze pak móžech džerh wuryc̄, hdzej
česch pschichodne naſeto mlocde ſchomiki ſadžec, a
to hukore a ſcheroke, kaž ſymp to hízom ſpomni. Mlocde ſchomiki, hdyz ſo bojisch, ſo móhke je ſajazy wobkuſacj, dyrbisich ſe ſkómu wobalecj. Sſolotowu ſahrodku masch pscherhej. Pečołat dyrbja ſo psched ſymp wobarnowacj, pschedož cjinim cjoſliſhno ſedža, cjinim mijene ſjedža; tola masch hlaſaſh, ſo loſta doſc̄ maju a ſo cji njeſaduſcha. — Š zyla ma mudry

bur a ratař ſebe wſchitko napiſacj a ſebe knihi djer-
žecj, do kotrejž viſche i vřenjemu wſchitke dofhodý ſe
ſwojeho hſopodarſtwia a wſchitke wudawki, kotrej ma;
i druhemu, ſhoto a tak wjele kózow je woſhyk, tak
wjele kop nawjaſał a domkhował a tak wjele kózow
wuměczej, i ſtejemu: tak wjele ſtow ſyna je dom
dowiesł, i ſchtwórtetu: hdý je woſhyk, ſykk a. t. d.
To je kruch prýzh — ale jara wujitne to je! Mó-
žecze wěricj, ſo mlođy bur, kij naſte knihi ſebe djerži,
i nich wjele naukuſne.

Jan. Pschiſtlowo a burske prawidlo pač praji:
njeſeli woſoko Měrczinu hudo a čopko, dha ſa zyku
ſymu doſko ſyma njebudže. Sněh, kij na Han-
drija panje, roſku rani a leži na 100 dnjow; ſuli
ſelene hody, dha budza běle jutry, a teho runja.

Pschedž. Mujo, hdý ſo tu ſerbiſkemu burej
njeſimoj dobreje radu doſez a nadosez wudželikoj, dha
wo prawidze njewém, ſhoto ſebe ludjo wot naju žadaja.
Bóh pač čhyk i wſchemu prijódłſtacju ſwoju hnabu
a ſwoje žohnowanje dacj.

5.

Voh žohnuj.

Pilatez Měrczin a Sſrebřakez Hanž běſhtaj wo-
tročkaj a ſlužeschtaj pola bohateho bura Jakuba Ma-
theiſa. Tón pač mjeſte řjanu ſahodu a
kruchow běhu we njeſi ſrake. Vě to ſa teju dweju
wotročkow ſle hroſne ſphytowanje. Dwójž ſa džen
dyrbjeſchtaj pola tyči kruchwinow nimo, hdý ſa polo
ſo wjeſchtaj a te ſkote ſlódkie kruchwicžki ſo jimaj
tak leſhne ſe ſchtoma ſmějachu, jako bychu jimaj pra-
jič ſhyk: pójtaj a woptajtaj. Měrczin a Hanž tu
dleje pschiſladowacj njemoſeſchtaj: wonaj radu ſklado-
waschtaj a wobſanknyschtaj, psches plót wjeſchtaj ſaleſej
a ſphytacj, tak dha te kruchwicžki tola ſlódža. Vě
runje wulka címa a njebio poſhmurjene, hdý ſa wonaj
tu wěz wuwjedžeschtaj. Hanž leſhſe na ſchtom, ſo
by tſchaſl a Měrczin wosta delka, ſo by ſberal. Tón
pač pschi ſberanju ſo njemójeſche ſdžeržecj, ieho „appetit“
vě wulki — wón luſashe a ſphytowashe, tak kruchwicžki
ſlódža. Na jene dobo ſaſta won jěſej a wopraſhō-
washe ſo ſwojeho towarſcha, kij na ſchtomje ſedjeſche,

tež lóſcht doſtal, woptacj, hacj ſu dobre: „Hanžo,
maja dha kruchow tež nôžki?“ Ně, wotmolwi tón.
„Buž, ſawola na to Měrczin a tſchaſeſche ſo, dha
ſym ja krokaw ſa kruchow doſahnýk a požrjeſek. Bóh
žohnuj! rjekny Hanž! —

6.

T ež d w a j.

We Wustronzu běſhtaj dwaj ſiwaſi, taj běſhtaj
kuſzodaj a njezenjenaj. Taj dwaj čeſtnaj hólzaj
mjeſchtaj kózdy rjane ſamójenje a ſwoju thězu. Wo-
baſi běſhtaj pač jenač ſkupaj a naſrabnaj. Dobraj
towarschej a kuſzodaj pač běſhtaj a jědny druhého
husto wopýtaſchtaj.

Jedny wjeſchor ve M.. ſez Bohuwer i L.. ſez
Bohumilej na wopytanje pschiſchoł. L.. ſez Bohumil
ſebe myſliſche, ſwojemu lubemu kuſzodej čeſcji wopo-
laſacj a ve ſwězu ſaſhwěcžit. Tačo běſhtaj thwiliſku
ſa blidom ſedžilko, rjekny M.. ſez Bohuwer: Luby
pschiſcelko, mi ſo ſda, ſo namaj ſwěza trjeba njeſe;
mój tu ſedžimoj a ſebe powjedamoj a to ſo hodži
po címe cínič! L.. ſez Bohumil daſhe to ſwojemu
kuſzodej prawo bhež a haſny ſwězu, pschi ſebe myſlo:
wot teho može naſch jedny hiſhče neſchtio naukuſnej.

Wobaj po címe ſedjeſchtaj. Po thwiliſi Bohumil
neſchtio ſaſhwicha. Iemu ſo ſeſda, jako by tón ſe
ſwojimai rukomaj po ſebe ſamym woſoko maſač. Štoha maſač, wopraſcha ſo wón. To čhu tebi
prajič, rjekny Bohumer: Hlaj, dženža je njeđela a
ja ſym ſo te moje ſomocjane tholowh wobuk, kotrej
je naſch džed mojemu nanej ſawoftajit. Za je jenož
njeđelski džen nosču, ſo ſebe je njebyh tak rucze
wobſchložit abo ſtónzowal. A dokež dha mój tudy
po címe ſedžimoj, dha ſebe te tholawh někto ſuwan,
ſo ſebe je njebyh někak roſtorhač. Čepl tola, praji
Bohumil, něk ja wo prawidze poſnaju, ſo ty bôle
wěch lutowacj hacj ja; čhu pač cínič, kaž ty.
Po taſkim tutaj dwaj pěknaj hólzaj po címe poč
naſhaj hromadze ſedjeſchtaj.

W Budyschinje Bo' paduschi dwójzy weschaja.

udyschin bē psched nimale tissta lētami jene thich najmōznischich a najbohacjischich kuzjiskich městow. Wono džeržesche ſebi wjèle wojakow a wjedzesche wójny, jako by wulke kraleſtwo bylo. Wójnu mějachu měſčenjenjo najbóle ſ wokolnymi ſemjanami a kuzjimi. Tuczi knieža a ſemjenjo w tamnym čaſu na ſwojich wýškach a wobtwierdzenych hradoch ſedzachu, kaž hodlerjo w ſwojich hnědach. Woni tam kniežichu, jako bych u kralojo byli a roſkaſowachu ſwojim poddanam, jako bych u khějorſku kónu na hłomie měli. To budzichu tamni ſemjenjo ſa kumeh a hanibu džerželi, hdyz budzichu džyli ſwoje pola a ležomnoſcie tak wobdzělacz, kaž ſo to něk ſtawa. Boh ſwarnuj; fi by jedyn na druheho wołak, hdz by ſemjan motrocžkow a džowki ſebi pſchitajicz a ſ nimi měrnje hospodarſtwo wjescz džył, kaž ſo to něk ma. Dokelz pak ſemjan tamneho čaſha tež ſiwy bycz džyſche, dyrbjescze won na to myſlacz, ſo by ſebi potrebnoscze živjenja dobyl. Jeſcž a pičz won dyrbjescze a niz jenož won ale jeho znyk dom a jeho czeledž. Se ſchpatnymi kufkami won ſ pokojom njebe. Jego burjo a poddani pak běchu ſami khudzi a njemějachu ſami, ſtož ſ živjenju kufcha, hewal budzisze won jim to brał, ſtož budzisze potrjebał. Što po tajkim hłodnemu a lačnemu ſemjanej a knieſej wýſche wosta, hacž ſo ležnje roſhladowacz, hdze by něchtó hódneho ſa ſebje namakał. Na wžy to njebe ale w městach, hdzej pilni a mudri měſčenjenjo ſo wo dobre twory starachu a dobre a kraſne živjenje njeſazpiwachu. Jeli ſo ſemjan něchtó wot tutich dobrých kufkow woptacz a doſtacz džyſche, po kotrejch wulke požadanie měſčesche, dža dyrbjescze ſo na měſčanſtich pſchekupzow wobročiż. Czi pak běchu w tamnym čaſhu runje tajzy kaž czi, kotsiž dženža w městach wikuja, ſo woni mjeñujzy bjes pjenes a bjes placzenja žane twory nikomu tež žanemu ſemjanej niz njedachu. Pjenesz pak tehdz nikomu ſ njebjia do mōchniczkli njeſetachu, runje kaž

dženža niz, a woſebny knies a ſemjan měſčesche wſchak wot nich tak mało, kaž někotryžuliz we nětežiſhim čaſu. Taſki ſemjan pak ſebi we tym radu wjedzesche. Wón ſo ſe ſwojimi towarzchemi a ſuſzodami ſjenocži. Czi ſwojich poddanow a wjeshnych ludzi, tak derje hacž džesche, wobronichu a na wojerſku klužbu muſowachu a ſ nimi ſo na bohatych pſchekupzow a wobydlerjow w městach dachu. Tuczi ſemjenjo a knieža měrných pſchekupzow, kotsiž po dróhach ſwoje twory a pſchekupſte wěz̄ wjescz, nadpadowachu a jich rubiſtu. Abo woni ſe ſwojimi wojakami města woblehnychu a hdyz běchu dobyli, ſo do městow walichu a w nich rubjachu a wſchitko ſobu bjerjechu, ſtož woni na ſwojich hradoch a k kraſnemu živjenju potrjebachu. Kóždy budze wěrič, ſo ſebi to měſčenjenjo lubicž dacž njemějachu. Teho dla woni ſebi wojakow pſchitajachu a male wójſka ſebi džeržachu, ſo bych u ſo psched nadpadami ſemjanow wobarali a jich pſcheseſezhanju napſchecziwo ſtaſili. Nady hu wibzene, hdyz ſo ſ zusyph krajow ludzo k uim pſchitodachu, kotsiž ſa wojerſku klužbu wěstu ſdu bjerjechu, runje kaž něk w čaſu mera ſ zusyph dželaczerjo do městow pſchiczhnu a ſa wěstu ſdu na wjèle ſet džeka phtaja. W tamnym čaſu běchu tajzy wojažy, kiz ſ zusyph do městow pſchitkhadzachu, jara witani a nichtó ſo jich njewoprascha, ſwotkal ſu a hdze ſwoju domowinu maju.

Runje pſched tissta lētami, wokolo ſčta 1558, džesche ſo Budyschinej ſlě. Kuziſke města buchu tehdz tycchene wot częſtich kralow, wot ſakſtich khurwjerchow a wójvodow a wot mīchonſtich biskopow. Te ſchěſcji kuziſke města buchu wot khějora Ferdinand I. częſzy khostane. Wſchitke jich privilegiye a ſwobody buchu jim pſchitroſchene; jich zyrkwiſke ſamōženje a jich wičežne kufka jim wſate a wſchitka bróni, kotrž mějachu, jim wotewſata. Khějorsz̄ wojažy buchu tak dolho do města położeni, hacž te khostanske, měſčenjanami naſkadzene pjenesz ſo njeſaplačiſhu. To bě ſkładny čaſ ſa ſemjanow. Kuziſzy a częſzy knieža a ſemjenjo ſo do thich, wot khějora pſhemōženych městow dachu a je wurubjachu, tak wjèle hacž mōžachu. Jeſdnacze ſet ta trajecze, předy hacž khějor tu ſchitraſu ſběhny. Hdyz pak běſche ſwojich wojakow ſ městow wołak, měſčenjenjo wſchitku mōžnu prózu ſebi dawachu, ſo bych u te jimi nabite ranę ſahojili a tu načinjenu ſchodus ſaſo wuporjedzili. Džiwacž ſo pak njetrebam, ſo woni tež na to myſlachu, nad

thmi hordymi wjeshnymi semjanami so wjescież a jim
jich rubieżne nadpady sakaſac. K temu woni wjele
zuszo wojerskeho luda trjebachu, kotryž tež s hroma-
dam i Pólskeje a s Khézorskeje k nim pschiczeze.

Do Budyschina bě w tuthym čaſu tež wěty Bar-
trom Wranizki pschischol. Pólski kral Sigismund II.
bě tehdh psches město puczowal a s nim bě woni pschi-
jehat. Iako bě so kral dale podak, bě tu Wranizki
wojtak. Won vrajesche, so je pólski semjan a khwa-
lesche so teho, so je krakovski arzbiskop jeho bliski wuj.
Schtóz wjazy wjedzic chrysche, temu woni njesamjeleži,
so je we Wilnje na lekarstwo studował a so je jeho
biskop-wuj jara bohaty a samozity muž, kotrehož
herba woni jumu budze a so hizom něk pschi jeho
cjelnym žiwienju wot njego tak wjese pjenies dostawa,
hacj woni potrieba. Be to tež wérno, so woni pschi
spoczatku wjele pjenies mjeſeſche a wjeſeſke žiwienje wje-
dzesche. Won so vo haſach w dobrej wojerskej ſukni
roſthadzowasche ſpewajo a hwiſdajo a w hofczeſzach
woni piſeſche a hrajesche. Teho dla jemu rělaſhu:
pólski ſtudent. Pósla bě ſebi pak mieno: lóšy Bart-
rom dobył, dokelž tam a hem wjele lóſyſtwa wo-
bjendze. Mjersaze pak to ſa njego bě, so jeho pjenies
pschi tajſim žiwienju wotebjerſachu a ſo jeho móſhniczka
lóžscha a prósniſcha bhez ſapoczinasche. K temu te
ſkote, na kotrež woni dawno čzakſche, ſ Krakowa nihdh
a nanihdy njeſchindzechu a ſwarzesche woni jara na
gwojeho lubeho wuja, teho ſamoziteho arzbiskopa, ſo
ton ſo tak dolho komđi a na jeho liſty žane wot-
molwienje ujeda ani žane pjeniesh njeſciele, wo kotrež
be, kaž praeſeſche, piſat. So njeby proſny był a pak
tola tež něſhto warbował, bě woni nufowaný, ſo ſa
wojaka pola měſchczanskeje radu pschitajic. Tu mě-
jeſeſche woni wulke ſbože. Tehdh mjeniujy mjeſchtaſ
ſemjanaj ſ Chróſta a ſ Kóttwitz ſ městom Budyschinom
vójnsku haru. Měſchzenjo jeju rubiežne nadpady
ſebi njechachu lubicj dač, a teho dla ſe ſwojim wojerskim
ludom ſimaj na ſchiju leſhchu a ſ nimaj ſo
do bitwach daču. We jenej tajſej bitwie bě ſo Bart-
rom Wranizki jara wuſnamjenik a jeneho nahladneho
radneho knjesa, fiz Matthias Pribus rělaſche a bě
kožucharski pschekupz, ſ ruki njeſcheczelow muſzy wumohk.
Tajſeho dobreho ſlukta dla bě ſebi Bartrom
ſpodobanje měſchczanskeje radu a džakomnoſz ſamoziteho
pschekupza dobył. Won ſo w měſcze derje doſez
mjeſeſche, pschetož hdnj bě ta wójnažnimo, jemu radni

knježa to njeſanſtwo, kotrež ſ noweho cjerjeſche, ſa
ſlo njebjerjeſchu a jeho teho dla njeſhostachu. Matthias
Pribus pak ſo pschecjivo jemu džakomny wopokasa
a jeho ſ pjeniesami podpjeratſche, ſo jemu w nichim
žana nusa njebe. To ſo jemu njemalo lubjeſche a
won cižim hörje piſeſche a hrajesche. Žadyn thdžen
ſo njeminy, ſo njebýchu wulke ſkóržy dla lóſeho
Bartroma na měſchczanskú radu pschischke, ſo bu na-
poſledek wot njeje wobſanknjeny, jeho khostacj, hejſolt
ſaſo něſhto wobenđe, a na to ſ Budyschina wopokasacj.

Dolho njetrajeſche ſo Bartrom k temu dobru
winu da. Ta wěz ſo pak tak mjeſeſche. Dokelž won
wjele pjenies trjebasche, bě ſebi wulki dolh pola Ma-
thiasa Pribusa, kotrehož bě wot ſimjercze wumohk,
naczinił. Džakomnoſeſe dla bě tón ſtvojemu wumoh-
jeſie poſežowal a jemu wěrit, ſo krakovski arzbiskop
ſwojemu lubemu wujej te ſlubjene ſkote poſczele.
Radny knjes Pribus bu pak tola poſežowanja a čza-
kanja byt. K temu bě ſo jemu něſhto podato;
ſchtóz jeho žaſkuje hrjebasche. Dwoj jeho ſkuzobnikaj,
kotraj jemu w jeho pschekupſtwje pomhaſchtaj, běſchtaj
jeho wo wjele pjenies wujebałoj, ſo na ſwojim ſa-
moženju wulku ſchodus mjeſeſche. Iako teho dla Wra-
nizki k njemu pschindze a ſ noweho wo pjeniesh pro-
ſchesche, roſhněwa ſo woni na njego a ſapowiedzi
jemu jeho próstwu, prajzy, ſo jeho do jaſtwa ſadzicj
da, jeli ſo jemu přjedawſhi dolh w poſtajenym čaſu
njeſaplači. Naſhemu lubemu Bartromej ſo tajſa
rycz na žane waſchnje njeſpodobasche. To tež derje
doſez wjedziesche, ſo měſchczanska rada ſ nim žane
ſmilenie wjazy njeſmje, jeli budze woni ſwojeho dolha
dla wot Pribusa wobſkorženy. Pschetož měſchczanosta,
knjes Wolf Mühlhof, Bartromej dobył njebe, dokelž
bě jemu ſwojeho najlepſeho konja k ſahojenju dač,
kotrehož pak bě tak njeleńje ſuriowal, ſo bě ſlaknył.
A woprawdze, wodu pič a ſuchi khlēb jěſc a w
jaſtwe ſedzecj, to ſo jemu tež njechac. Iako bě
ſo teho dla tón poſtajenym čaſ ſimył, w kotrejž
woni knjesej Pribusej bě ſlubit, te winoſte pjeniesh
ſaplačicj, poda ſo woni k njemu a proſchesche jeho
ponižnje wo to, ſo by ſ nim tola čerpjenje měk a
pschiſhahasche ſo pschi wſchém, ſchtóz bě jemu ſwiate
— a to wjele njebe — ſo ma wěſte poſteſeſe wo
tym, ſo jeho wuj w Krakowje jemu 200 ſlotych poſlač
chze, ſo tute pjeniesh hizom na puczu do Budyschina
bu a ſo je ſa někotre dny wěſeſe doſtanje. Pribus

pak ho dla teho spomnjeneho wobkranjenja, rosnjem-dren, naryczecz a społocicj njeđa, ale pschi tym wosta, so ma Bartrom placicj abo ho do jastwa kadijcj. To je pak tola wulka njedzakomnosć wot waschego boka, prajejche Bartrom k Pribusei, so seje tak njeszmilny pschečzivo mi, kiž bym waž s rukow waschich njepschezelow wutorhny! Ach, wotmolmi Pribus, hdyn budziszcze mje tola w rukach tych semjanow wostajili, dha budzich ho sa mienje pjenjes wot nich wužwobodzik, hačz bym wam hižom placicj; ja pak nimam myšle, wam dale požczowacj a ho psches waž tu wurubicz dacj. Wopomnicze pak tola, rjeknu Bartrom, kaf ložy budzichu waschi njepschezelio waž saklojz möhli, hdyn ja moje živjenje njebudzich fastajili a waž njewumohł. To seje mi tyhaz krócz prajili, sawoka Pribus, a hdyn budzichu mje skonzowali, dha budzich bje wsczeje czwile se živjenja wuschoł a njebnych dale wschednje wot waž czwilowanym był; ja njebnyh tu hanibu mēk, so bych neschto wo tym wujebanju shonił, kotrež mojej szkołobnikoj stoj wuwjedkoj. Tutaj njebolakaj to szkolenje shostanje dostanjetaj; sa tsi dny jeju dracz na schibjenzu pojšnje a ja njewem, hačz by kwet wjele shubit, hdyn byscheje ho wñ s nimaj wojbjeſnyli. Oh! brjath Bartromie! sawoka na to Wranizki roshniewany, wñ seje hruby a njeszmilny muž; njewescze wñ, so bym ja polski semjan? wñ seje hódný, so wam neschto klubu scjiniu. Shto, rjeknu na to Pribus, wñ chzeče semjan bycz, stareho fundroža macze sa nana, kurwarſku kuchařku sa macze, na mescze czincze, so s mojego doma pschinidzecze, herwak waž psches mojich wotrocikow dam s njego cziznycz. Je to wasche pošlenje škowo, praschesche ho Bartom, móznie se swoim serfawym mječom na semju fastortujo. Haj! to je moje pošlenje škowo: abo wñ mi sa tsi dny tón winoith dörh wupłaciecze abo někoho pschivjedzecze, kiž sa waž rukuje, abo ja waž do lawskiego torma kadijcj dam, hdzej chwile doscj smęcze, ſebi wopomnicz, shto k waschemu mērej szluži. Po tajkim, wotmolwi Wranizki ho szmejo, wñ chzeče někoho mēc, kiž sa mnje rukuje? tajkeho chzu wam pschivjescz a hdyn bych jeho s kschibjenzy wsaž dyrbjak. - S tym wopusczeji wón Pribusa.

W tamnych czasach, żenie żadny prawje stajny mier ani we miestach ani na wbach njebę. Njepschezeliste žuse wójsk psches kraj czahacu a dyrbjacu s nusnej zhrobu wot wobylslerow wobstarani bycz, abo džiwí wojazg rubjacu, shtož ho jim s dobrzym dacj njehasche, a s gwałtom hjerjechu, shtož mēc chyžchu, jeśli so bu jim sapowiedzene. Teho dla ho husto sta, so buchu mēchzenjo brjedž veleho dnja, hdyn w swoim mernym džele běchu, wot bubona do brónie wokani. Woni dyrbjacu swoje jehly, hamory, kowarnje a schewskie stolžy, wopuschezie a sa tselbami a mječemi pschimacj, so bychmu swoje mesto abo szkodne wñ psched njekasztwom a rubjenstwom zushch wojerskich czrijódow sakitali.

To ho tón samy džen sta, na kotrejmyž bě Bartrom Wranizki pola pschekupza Pribusa pobyl a jeho dom rosnjendren wopusczeziel. Wón ho wot tam do hospzenza k slotemu jehnječzu, hdzej wón swoju hospodu mējesche, poda. Tola pak tež tudy żane wulke wjeſeles na njego njeczakaſche. Pschetpž hospzenzač jeho kózdzicjki džen pominasche, so by jemu placicj, shtož je winoith a hrojescze jemu, so jeho s hospzenza wopoka, heſoli w bližszych dniach te dawnno doczkanie pjenesh s Krakowa njepchindu, s kotrejmyž wón tež tudy bě troſchtowacj spytal. Wranizki pak jara derje wjedzescze, so s Krakowa żenie żadny kroſčik njepchindze — pschetpž ta powjesz wo arzbiskopa — bě baſnica, kotoruž bě ſebi wumyſlit, a hoła kza. Teho roſom jemu teho dla praji, so s nim hubjenje doscj steji, dokesz ani knies Pribus ani hospzenzač dale wjazy jemu požcowacj njehataj a so wón abo ho do jastwa cziznycz

dacj abo stradju s města czechycj dyrbj, a to předj hacz bo tsi dny minu.

Be tym so wón po haſzach kholđo ſebi to wſchitko pſchemyſli, ſaſkyschi wón na dobo wulke wokanje luda. Be to hara wjeſtých ludži s Čechóñz, s Lubochowá, s Wjelkowa, s Čemjeriz a s Khelna, kotsiž bo s wulkiemi czrjódami po garbarske haſhy pſches wrota nutes czíſhczachu. Wranizki khwatasche jim na pſheciwo a ſhoni, so ſu bo zuſy njeprſheczelszy jěſni na měrne why dali a so tam rubja a pala a wſcho wupuſczeja a so ja krótki čaſ do města pſchindu. Hnydom bo s hrodu Ortenburga bubony klyſhczachu, kotrež měſhczanow pod brón wolachu. Wranizki, kiz ſwoje jene a ſwoje wſcho pſhezo pſhi ſebi mějſeſhe, mjenuiž ſwój starý ſersawý mječ, pſchanský bo hnydom czrjódicžny wojakow, kotsiž garbarske wrota wobhadtichu. Wón bo nadžijsche, so s teje wěžy dléſhi ropot naſtanje a jo budzetaj bjes tym jeho wěričjeſej, knjes Pribus a hosczerizat hudu djerzecj.

Krótki čaſ po tym, jako bědu gabarske wrota ſanknjene a wobhadtene, pſchijeha tam wojerski hetman a žadasche ſebi we mjenje ſwojeho knjesa, brunſwifſkeho wójwody, so by jemu a jeho na 1000 hlemonow kylnemu wojsku pſheczah pſches město wotpuſhczem vyt. Brunſwifſke wójwoda bě mjenuiž ſa ſwoje pjeniſeh teiko mužow nahromadzicž dak, so by jich do wójn pſheciwo Turkam poſzal. Woni dyrbjachu bo s tymi czrjódami ſjenocjeſej, kotrež pola Lipſka ſtejachu a ſotrež khrwjerch August ſakſki khežorej Ferdinandej I. poſkacj chyzche.

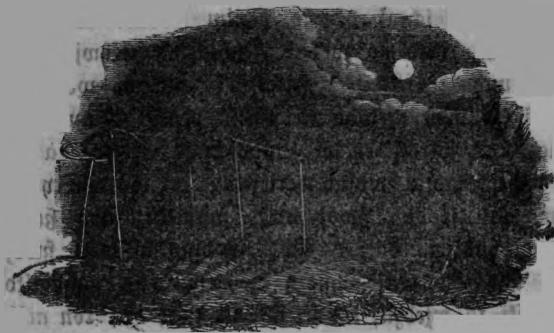
Tuczi 1000 jěſni běchu s delneje Lužicy pſchischedſhi go do wžow bliſko Budyschina walili a wot nich zhorbu a wſchelke druhé žadali. Wjeſtni wobydlerjo pak běchu ſe ſwojim ſlotom a s wſchěmi ſwojimi najlepſchimi wězami do města czechali a proſchachu tudy wo pomož a ſakitanje. Měſhczanſka rada, hdyž wona wo tym ſhoni, poſtoji hnydom ſwojich 200 tſelzow a 800 wobrónjených měſhczanow na hrodze a po haſzach, a jako bě bo to ſtako, jednaſche wona s tym brunſwifſkim hetmanom, kiz pſhi garbarskich wrotač czakach. S tym buchn woni pſches jene, so chedžda jeho wojskam pſheczah pſches město wotpuſhczicž, so pak dyrbja woni, hdyž ſu poſnědali, město ſaſo wotpuſhczicž a na wžach nozowacj. To wſchitko ho tež ſta, kaž bu wučinjene, a jenož někotſi wýſhi jěſni wostachu w měſezi a doſtachu ſe ſwojimi ſlužobníkami kwartiru.

Wranizki, kiz bě klyſhczak, ſo ta wěž, na kotrež ſwoju zyku nadžiju bě ſtají, na měrne waſhnie wotběži, džesche roſmiersaný pſched wjecžorom do ſwojeho hosczenza. Do teje ſtvički pak, w kotrež wón hacz dotal bě bydlit, bě hosczenzar někotrych ſ teho zuſeho wójska po kožiſ, dokelž wſchak eji ſ dobrymi pjeniſeham placzachu, knjes Bartrom pak jenož ſ lutymi dobrymi ſubjenjemi. Chyzche tam nozowacj brunſwifſki ſchtallmischtr ſe ſwojim ſlužobníkom. Wranizki, jako wón to klyſhczeshe, roſhněwa bo pſches měru, wutorhny ſwój mječ ſ nôžnijow a poda bo, hdyž bě předj hosczenzaria, kiz jemu wobarcz chyzche, na bok ſtořit, na puč, ſo by tych zuſyh hóſciorow ſ kramnymi puſkami ſe ſwojeje ſtvički wuhnal. Dyz pak ſ durjam ſtupi a ſwojeho njeprſheczela wuhlada, na kotrehož wón bo měrjeſhe, wofta wón naſtrójaný ſtejo a tým ſwoj mječ do nôžnijow. Wranizki Bartromje, ty jow? ſawóla tón ſchtallmischtr, jako jeho wuhlada. Haſ! ja to ſhim, wofmoſti tón, jemu ruku ſtejjo. Štato dha ty jow činiſh? kaž ſy jow pſchisheſ, ſhto ty ſ twojim mječom chyzche? prashceshe bo tón zuſy knjes. To chzu tebi hnydom wupowjedacj, wotmoſti Bartrom, ale předj dyrbju něſchtce mokeho mječ, pſchetož jaſyk bo ſ džaſnam pſchilépik a je tak ſuchi kaž pěſt w puſčinje Sahara — ja ſa zyky djeň niz kapli woptak njeſhym. Po khlivzý ſedjeſhťaj wobaj ſa blidom, na kotrež bě hosczenzat po poručnoſeſi ſchtallmischtra někotre bleſčki wina a něſchtio jědže ſtají. Wranizki pak, hdyž bě tu bo wokſhemek a ſwój ſuchi jaſyk trochu namocjí, ſapocja powjedacj wo wſhem, ſhtož bě bo ſ nim podało wot teho čaſa ſem, jako bo wobaj ſedjeſhťaj w lehwje krala Sigismunda w Pólskej ſetkaoj. Ssamo wot ſebje bo wě, ſo wón njeſabu tu wulku pjenježnu nufu wopſaz, w kotrež tu w Budyschinje tčeſche, a wo tym pſheczehanju ſwojich wěričzelow, kaž wo tym ryczeſ, ſo ma ſa tsi dny ſwój dołh ſapocjicž abo bo do jaſtwa ſadžicž dacj. Ach! wobſanku wón ſwoju ryc, hdy by moj wýſozu čeſceny wuj, arzbifkop traſkowſki to wjedžit, kaž ſle bo mi tudy dje, tón nihdy njeby pſchidat, ſo tajſi ſrudny kónz wofmu.

Poſkuchaj, Bartromje, rjeſtu tón ſchtallmischtr; ja ſhim tebje, to budze někto nimale dwě ſeſče, ſeſnak, ſo ty wjelje pjenies mějſeſe; ty ſy dobročinu duſcha, a ſy tehdy ſwojim dobrým pſheczelam a towarſhám kaž tež mi husto ſe nufu wupomhaſ; to wſchitko jara

derje wem a hym tebi sa to dzakomny, ale wot teho twojego biskopiskeho wuja w Krakowje njerzej mi dale wjazy; to su lute blady a khe a weskam derje dosc, so s Krakowa zeny jezadyn czerwieny pjeniez nedostanjesch, tcho dla wo tym zane skowociko wjazy njepraj! Ta pak chzu tebi dobru radu dac, bratsko, czez tola s tuteho hneida, hdzez czi tajte strachne paszle laku; njech so twoji wericzelio staraja, hdze swoje pjeniesh dostanu; stup k nam do brunswickskeho woszka. Jutje pschiadu s Lubija konje, kotrej mam ja do Lipka dorjesz; poj so mnui a wojui zobu pschezciwo Turkam; ja chzu tebi dobreho konja dac a mōzesch dobre imeno, wysoku czesz a wjete pjenies w zuszje dobycz, bjes tym so tudy lezo niczo nimash, khiba luku nusu a hanibu. Tu masz rulu na to, sawola Bartrom, so zobu du, hacz runje zo mi prawje lubiech njecha, so dyrbjal s Turkami neschto czinic mēcz, pscheztoj czi wschat. zane wino njeprja; przedy pak, hacz ja tato mesto wopusczeniu, dyrbju tutemu radnemu kniesej Pribusej neschto klubu seziniech a jemu dopomusiecz na swojego mumozera, sawostajiech.

Jako be hoscenizat hiszce karancz wina na blido stajit a ham so do loza podgl, keddzischtaj taj dwaj hacz do počnozy w swojej swie a skadowaschta radu, tak by Wranizi swoje pošlenje schibalstwo pschezciwo swojsimaj wericzelonaj na najleszniche waschnje möht wuwiesci.

Wtym przedy na to spomnili, so be radny ines Pribus wot dwieju blužobnitor, kotrejuz sa pomoznikow w swoim pschelubstwie mējesche, wo wjete pjenies wobranjeny a wujeban. Besztaj to jeho buchhaltar abo knihiwiedzer a jeho polkadanik (tažirat).

Po wuprajenu mēschanskeje radu jako śudniſkeje wyschnoseze dyrbieschtaj so wobaj dla tuteho paduchstwa se zmiernej schtrafu khostac, a so na schibjenzu pojznyez. Tajti śud mēlesche so po sakonju a po tehdomniſkim waſchnju dopoldnia hacz do 12 hodzinow wuwiesz. Dokelz pak be w tu khwilu njeweste, hacz so s nowa zuse wójska do mesta njewala, dha bu sa tón króz wobsanknjene, so mataj so taj paduchaj popoldnu wojbjeſnyez. Tak so tez sta. Na drugi dzen, jato bětu brunswickszy wojazh mesto wopusczenili, bu tón śud nad tymaj paduchomaj wuwiedzony. Po popoldnu w 5 hodzinach Pribusew knihiwiedzer a jeho polkadanik na schibenzy psched lawſimi wrotami wiſzachtaj. Tón dzen pak, na kotrymz so to poda, be 15. dzen novembra, a be hrosh wēſkojty dzen a hizom wokolo ½6 hodzinow be wulka czma.

Wranizli be so do teto czasa derje mēt. Wón be wot swojego dobreho pschezela, teto brunswickskeho schallmischttra, neschto pjenies dostal a sa to, so be do teto zuseho wójska stupil a so tam pschitajil, schwarny sawdarok brak. Po tajlim walesche so wón s jencho hosceniza do druhoho, pięsche a hrajesche po tym, jato so jemu skladnoſez skiczi. Wón pak schibalstwo s myzlow njepraszcz, kotrej chzysche hiszce wuwiesz, przedy hacz by s mesta czesnuk. Se swojim dobrzym pschezczelom be wón wschtik derje wotryzał a tón be jemu swojego sklužobnika i womozy wostajil. Wón be klubil, so cze po dokonjanym skutku we Hodzijo, hdzez budze schallmischttra na njeho czakacz, nasajtra so nutsnamałacz.

Bartrom be so na tym dniu, hdzez busz taj taj paduchaj wojbjeſnienaj, wjeczor wokolo 5 hodzinow do skheze a do dwora Pribusowho na garbarskej hafzy podak, hdzez wschtikte durje derje dosc, snajesche. Dokelz tu nictó doma mjebe, pschetoj knies Pribus be so se swojimi domjozymi psched mesto zobn won podak, so by pschi wēſchenju teju dwiejw skostnikow pschihladowan, wotczini wón hebi někaise durejki, kotrej do sahrody dzechu. Na to poda so s tym wojalom, kotrejz jomu schallmischttra be i pomozyl dat, na snatych schegzach i schibjenzy psched lawſimi wrotami. To mesto be hizom wot ludzi wopusczenie a taj dwaj skostnikaj tam wiſzachtaj, a hrosh wētr, kiz tam wujesche, jeju jow a tam tschaszche. Jako Bartrom a jeho towarzch so i temu mesti bližeschtaj, jeju hroša a strach nadpanh. Tolste mrózcele njebo pokrywachu a jenož tam

a hem mēžacēk s nich kulasche, jako by jeju warnował; wētr wujesche a hwiſdasche, jako by ſmijertny kherlusich ſpewacē chył. Tola pak Bartrom ſe ſaka blēſchu wuczeje, ſo by ſ nijeje troſt a krobkoſcē czerpał, a na to wón po ſchibenzy horje lēſysche, taž koczka, ſo by teho knihiwjedzjerja, kotrehož wón na tym, ſo bē jara ſuchi c̄lowyel, ſesna, ſ nožom wotrēſnyk. Na to wón jeho temu wojaſej na ramjo połoži a tón jeho njeſeſche, jako by kórz muli był. Wobaj ſo pod pſchitryczom wjerejora dale wlečeschtaj, hac̄ ſ sadnim durczlam Pribusoweſe ſahrody pſchindzeschtaj. Žow wonaj ſastaſchtaj a Bartrom pſchikafa ſwojemu towarſchej, ſo dyrbi na njeho c̄zalac̄. Wón ſam pak pſchimy teho wotrēſnjeneho c̄loweka a połoži ſebi jeho ružy woko ſchije, ſo by jeho lepe njeſc̄ móhł. Po malku kraczeſche wón po ſahrodze do dwora. Czischina bē wſchudzjom koło wokolo, jenož wětsik hwiſdasche a pſyk w nělajkim ſuſodnym dworje hrōſnje wujesche. Bartrom, hac̄ runje hewak žadyn bojaſny c̄lowyel njebe, ſo tſchaſeſche, jako by jemu ſyma bylo a tſchepotaſche na wſchēch ſtaſach. Teho dla khwatasche wón, ſo by do dwora a ſ dwora do kheze pſchischoł, hdźež ſ khlamowym durjam teho knihiwjedzjerja połožic̄ ſebi bē wotmyſlik. Ale hlaſ! na jene dobo c̄zije wón, ſo ruka wojbjeſnjeneho ſo jeho dotka a ſo jeho djerzi. Krej w žikach ſo jemu ſtaji, wutroba we nim pułkoze a poſtrožany chze wón to morwe brēmio ſe ſchije c̄zisnyc̄. Ale wo prawdze! ružy teho morweho jeho ſchiju tał móznie pſchimatej a jeho tał twierdze djerzitej, ſo ſo boji, ſo jeho ſadaji. Też ſdasche ſo jemu, jako by tón morwy ſapochat dyhac̄. Też dla wón wſchitke ſwoje možy napinajo teho morweho ſ wulſkim ropotom na ſemju c̄zisnhy a ſo wobroci, ſo by c̄zeknyc̄. Ale tu ſo jemu jeho wulki inječ bjes nohomaj ſaſchmata, ſo wón ſam panje a ſ temu wojbjeſnjenemu na ſemju ſ leženju pſchindze. Žow ležo wón ſ nowa c̄zije, ſo w tym morwym ſo ſiwenje poczina hibac̄, ſo tón ſ rukomaj ſa nim hraba a ſo jeho twierdze djerzec̄ pyta. Pſchi tym ſkyschi wón, ſo ludjo w hornych ſtaſach teho ropota dla ſapoczinaja hromadu bęſec̄ a ſ lampami a ſwēzami po ſchodze do kheze deſe pſchinc̄. Někt dha ſhrabny ſo Bartrom a ſkoczi ſ kheze do dwora. Maſtrožany, kaž wón je, moli ſo pak tudy a dokež ſ sahrodnym durczlam njetrechi, ſkoczi do nělajkeje kólnje, kotrąž je wotcžinena, ſo by ſo ſhrował; ſebi mąſlo, ſo

ſo jemu podſiſho někaſ radži, ſ tuteje džerh wulſec̄.

Bjes tym běchu ſo wſchitk w kheji nutſka ſ temu městu pſchiblizili, na kotrymž tón morwy ležesche. Radny knies Pribus ſo ſam po ſchodze deſe poda, bjes tym ſo jemu dvaſ ſlužobnikaj ſ lampami ſwēc̄eschtaj — a wuhlada na jene dobo ſwojego wojbjeſnjeneho knihiwjedzjerja pſched ſobu na koſenomaj klečzo. Pſchetož tón bē woprawdze ſaſo ſ ſiwenju wotužiſt a njeſedzishe ſebi tudy žaneje druheje rady, hac̄ na ſwoje koſena panjez a wo hnadi a wodacze proſhyc̄.

„Wſchitke dobre duchi khwala Boha teho kniesej!“ ſawoka ſhmerc̄ naſtrožany knies Pribus, hdźj tudy ſ ſwojimaj nohomaj c̄lowyelka wuhlada, kotrehož bē ſe ſwojimaj wocžomaj hodžinu předy na ſchibenzy wojbjeſnjeneho wibjajo widział.

Hamen, wotmolwi tón woſiweny a ſtylnywoſhi ružy ſběhny wón jej ſ ſwojemu předawſhemu kniesej, jako by wo wodacze proſhyc̄ chył.

Zako pak to taj ſlužobnikaj, kotrąž bęſchtaj ſwojemu kniesej po ſchodze ſwēc̄iloi, widžitaj a ſkyschitaj, ſo tón morwy wo prawdze ryc̄i, c̄zijnjetaj wonaj ſwoje lampy wot ſo a c̄zektjetaj ſ kheze na haſu a ſa nimaj wſchitzu c̄zi druſy c̄zeladnizy bęža a wokaja ſtyskne po pomožy. Knies Pribus ſam wuſkoczi ſ bledym wobležom na haſu a c̄zini, jako by traſhne ſcherjenje wot ſo wotwobarač chył.

Po khwili ſhromadži ſo wulka c̄zjodā ſudži, kotsiž ſu na wokanje tych ſlužobnikow a c̄zeladnikow ſe ſwojich měrnych khejow wuſkocžili. Cži najthroblischi wot nich c̄zisheža ſo ſe ſwēzami do kheze. A hlaſ! tu leži tón wbohi wojbjeſnjeny dyrkotajo pſched ſymu a bojoſcze dla a tyka ſwojej ružy tym pſchitomnym napschecžiwo. Hdźj pak ſo wſchitzu běchu pſcheszwēdžili, ſo tu žane ſcherjenje njeje, poſběže knies Pribus ſ khróbkosežu ſwój hłob, wokajo: taſ dha wý joo pſchitidzeče, bjesbóžny c̄lowyec̄?

Ja to njevěm, wotmolwi pſakajo tón knihiwjedzjer, mi je jako byh ſ c̄ziskeho ſona wotužiſt.

Schtó dha je waſ ſe ſchibenzy wotrēſak a hem donjeſk? prasheſche ſo Pribus dale, ſtejſehe pak bojoſcze dla hiſheze khetro daloko wot njeho. Tež wo tym ja njevěm, wotmolwi ſtonajo tón knihiwjedzjer, ale ja proſhu, wostacze mi može ſiwenje a njeſojscheze mje ſaſo na ſchibenzy!

Nieje wérno, rjetku knjes Pribus, so byschęje mie
sażo móhli wobkranycz?

Oħ, szmilicze ho jenoż nade minn, woka tón, wo-
stajcze mi moje hubjene žiwjenje, ja żenje wjazy nieżo
sleħo wobeńč noħċu.

To ho niħdy njeştanie, praji na jene dobo mēschę-
nosti Wolf Mühlhof, kiz bē ho f'ċejrōdu radniżi flu-
żobniżi a wojakow na pucż podač, jał bē wot
haru blyxha, kotrāż bē na garbarskij haġi pola Pri-
busowej khejje nastala; to zo niħdy stacż njemoże,
ħudniżka wħyschnoċċej je wam žiwjenje wotprajika a
sħtoż wħyschnoċċej praji, to dyrbi wérne bnež a wostacż;
wħi sejje f'kħibjenżi wotħudżen a njeħi sejje ho też na
nekifse wašchniż f'nieje wumóħli, dha macże ho tam
jutssie w prawym čaġbu tola sażo pojsmej; pschetoż
wħyschnoċċej zo niera sa ġmiegħ mēċż. Swjasajcze
jeho a cżiċċe jeho do jaſtwa, pschikasa napoħfledi knies
mēschęjanostia.

Nieħto tħix psejtommixx ho niesħkrobli għokkien
na to prajicż, haċċ bē jid runje teħo wħobheho cżi-
wnejha żel. Radni fluż-żobniżi eż-żimja, każ jid bē
pschikasane, a wotwiedzeħu jeho.

Każ bē ho lud troċhi rosbexx a mēr na haġi
nastax, ho Pribusowi fluż-żobniżi po dworje roshlado-
wachu a sa tym psejnd-żebbu, so fu saħrodrne durje wot-
ċiżiżi. Woni po ta'jsim dale pħataju a hla! lubeho
Bartromu w kollni namakku. S'wukkien hamto-
wanjom dadja zo woni na njeħo a, haċċ runje ho
wón po mōžnoċċi wħobaras, pseħmożiżu jeho a
swjasachu jemu ruži. Wħi jid, sawo la knjes Pribus,
kiz na to haru pħibex, wħi jid Wraniz? a to
każ rubjeżni? Oħol to sejje wħi byli, kiz sejje teħo wo-
ħbejnijehu se schibbenżi hem pħinnejhli?

Sħto to praji, rjetn Bartrom, ho prizojo, so
by te wjedrowe swjaſki f'rukow sunnuk.

Nieħto drudi to nieje bylk haċċ jenīċżi wħi —
woka Pribus, sħto dha byschęje hewak hisħeġje wjiecżor
poṣdiġe tu w mojim dworje a w mojje kollni ħażi.

Sħto hym tu ħażi a pħata, ħeċċeje wjeddież;
rjetn Bartrom; to ħażi wam prajicż; ja ħażi hebi
hisħeġże junkroż dom teħo lubeho kniesa wobħladni, kotreroż
ħym f'rakow rubjeżniżi wumóħi a kiz ho
mi fa to f'tim podżakku, so mi ruži swjaſacż da. Wot-
wjasajcze mi te swjaſki, sawo la wón, rosnjemdrjen
na tħix wotrocżek wħadha! abo ja waż sabiū, jeli
so ho mojjeħha mječja dōtkuż mōžu.

Tonni kroċ dyrbież hebi to lubież dacż, praji Pri-
bus ho ħmnej, pschetoż wħi sejje se schibbenżi rubiħi, sħtoż
rapakam kħiekkha, a teħo dla waż do jaſtwa tklixem,
so byschęje to saħlużene kħofstanje dosta li.

Wħi żane prawo nade minn nimacże, rejeġże Bar-
trom hnēw, ja ħym wot dżenja wojak brunswielsko
wόjwodji, teħo dla dyrbież miej puġħiċċi! To wsixitko
nieżo njeħomha, wotmolwi Pribus; wħi sejje ho do wiegħi
tkali, kotrāż waż nieżo njeftaraja; wħyschnoċċej njeħi waż
kħofsta, wona ho niera sa ġmiegħ mēċż.

Na to bu Wranizli wotwiedżen a do jaſtwa w
lawiskim tormiż cżiżiżi.

Maſajra rano w 8 hodžinach djerżejse mēschċanska
rada wulku shromadżiſnu. Jednane bu wo tym pra-
ſchenju, haċċ dyrbi ho tón wojsbejnijen f'nowa w-
sħeċċi abo haċċ dyrbi ho jemu ħmjertna schtrafa spu-
sħeċċiż. Beqku někotxi ħmili radni knieja, kottxi ho
sa to wuprājitu, so ma ho temu ċżlorwejek ta schtrafa
spu-sħeċċiż, ale wjetċhina wosta p'shi tħm, so, sħtoż
wħyschnoċċej je wħiħudżi, je wħiħudżene a so bn ho,
hdy by ho tħid ħnada a ħmiliñoċċi staka, bojosej
psched ħudom w ludżiż iħubika. Teħo dla bu tón
wħobi kniħiñiedżet drudi ras na schibbenżi wobvċiċċi.

Każ bē ho to stako, bu Wranizli psched radu
wjedżen a tħid wón ho wusna: so je Pribusej ħlubit
někko psejnej, kiz ma sa njeħo rukowacż, dyrbi
wón też ta'jekko hebi se schibbenżi wħadha a so je ta'jek
ħlubitje derje djerżak. P'shi tħm jađa skidha hebi
kħrōble, so dyrbi jeho puġħiċċi, dokkli we wojersk
fluż-żobniżi brunswielsko wόjwodji stejji a mēsto w-
puġħiċċi tħże!

Bo dlieshim wuradżenju wobsanku rada: Bartrom
Wranizli ma ho ħwojix njeħanistwom dla do ħuda
saħħpundowacż, do delnjalukżiżi hole dowjiesej a ho
tam puġħiċċi f'them napominanjom, so njeħniżżej ho

jenje wjazy w Budyschinje polasacz, pschi smjertnym khostanju jeli so ho to stanje.

Zako bu tuto wusudzenie melszczanskeje rady tym brunswikskim wjachim, kotsiz wonka mesta lezachu, snate, proschachu czi wo to, so by ho Wranizki niz do delnjo-kuziskeje ale do draždzanskeje hole smiel domiesc. Tuta prostoia bu jim dowolena.

K wulsemu wjeshelu zykelo mesta bu na drugi dzen Bartrom do wulsko winoweho suda tknjenn a do njego sachpundowanu, tola bu mała dzierka wostajena, s kotrejz by mołk powetr krębac. Na to bu sjud na wós położen a jako pohonc wjeshelu praskajo s nim s lawstich wrotow won jedzesche, sběhasche so s hosczenza s skotem jehneczu mała cžrjodzicza brunswikskich jenych, kotsiz so pod nawiedowanjom schallmischtra a pod synkami swojich trumpetarjow na pucz do Draždzan podachu.

Hač je so w draždzanskiej holi Wranizki s nim pschiwak a hač je s nimi pschecjivo Turkam wojował, wo tym stara budyska kronika ničo njewē, ale to jenož je wěste a wérne, so je so wot tuteho časa po zykel Euziży to pschiškovo rosschériko: w Budyschinje so paduschi dwózny weschaja.

8.

Bóh so njeda sa smiech mècz.

Wé to sambjene Wože spicze, so w jenej wzy w delnej Euzich khezkar psched swojej khezu pod jenej brësu kędzesche a khoschcijscze wjasasche. Won to kózdu njedzeli a kózdy kwyjaty dzen cžinjesche a tseczu kaſnju njedzerzesche. Zako nětko po starym waschnju tež pošlenje Wože spicze swoje khoschcza wjasasche, počza so blyſtac a hrimac. Njewjedro stupasche pschezo wylie a hžom poczachu kylne krepki na semju padac; tón khoschcer nochzysche pak smoknyc a stupi teho dla na khwilku do jstwy. Dědom bě won nuts, dha so sablyskny a njewjedro dyri runje do teho mesta pod tej brësu, hdzej běsche won kędzak. Jeno kokoſ, kotrejz pod tej brësu kędzesche, bu sarazena. Tón khezkar pak, kotrejz bě Bóh luby, knies tak wózowoszny swarnował, je wot teho časa klubit, so na janym wjedzenju nochze wjazy khoschcza wjasacz, ale so

chze wjele bóle Woži dzen kwyjecic, Wože skowu a pređowanje radu klyscz a wuknyc. Boh pomhaj jemu!

9.

Wjele pomha wjese.

Dochtoř knies w M. bu jedyn dzen i žonje wokany, kotrejz na wulke hlowu bolenje skoržesche. Ach, knies dochtoro, praji wona, ja mam tajke holoscze we hlowie, so ſebi žaneje rady njewem a budu drje na to wumrjez dyrbiecz. Niczó mi njepomhal Wejera mi ſuſodzina kaſasche, so dyrbju ſebi kisah lač na hlowu kaſez; ja ſhim to cžinila, ale pomhalo mi njeje. To ja derje wérju, prajesche knies lečař, so to njeje pomhac mohlo, wž seze to najnuſniſche pschi tym ſabyka. Dha wž to tež ſa jara dobre ſpōnajecze? prahesche ſo ta žona; prajeze mi pak tola, ſhto ſhim ſabyka? Nj, wž budžiszcze kisalemu lačej pječeniu kolkastu pschiwołicz dyrbjała; pschetož kisah lač a pječena kolkaska w hromadu ſkuschatej! —

10

Šhto mér dawa? wjesele.
Šhto dha wójna? krejpschelcze.

Rajka žakoſna je to němska wójna byla, kotrejz je ſo konſe lěto wjedla, to naž ſlědowazh podawł wuciž, kotrejz němske nowiny njedawno powjedachu. W lazarcze, kotrejz bu w Langensalzhu ſaložen, ſtejſchcej dwě kherej koži, jene pôdla druheho. Na jenym ležesche hannoverski wojak a bědzesche ſo ſe ſmijeczu, na druhim pak pruski wojak, kij bě cžezzy ranjeny. Luby bratsje, proschecze tón pruski swojego hannoverskeho towarzicha, ja ſhim jo wo prawdzie zyłe njeradu cžinik, ty pak je hinač njejšy chyzk; hdž ty wumrjez dyrbisch, dha budze mi to we najhlebſchej wutrobje žel. Oh! na tu ſeu kultu, móžech ty mi wodac? Tón mrějazy pak ſliči jemu ruku bjes tym, ſo ſo jema wulki ſlirot krov s huby lijesche. Praj wutrobne Wože mje mojej lubej, lubej žonje a mojim lubym džeczatlam — ſtonasche won a ſpuschci swojego ducha! — — Kameradze — běsche tón pruski wojak hannoverskemu pschiwak, hdž na bitwisczmu pschi nad-

padje jedyn ua druheho běchtaj trzechikoj, kameradje — poddaj ſo — k čomu dyrbjaſkoj ſo moricž, dokelž dha tola němſkaj bratraj ſymo! Poddacj? bě hamno-verski wojaſk prajík — poddacz! něl to ſo ja njeſzměm — wſmi ſtož mam — moje pjeniſej, moju móſchen — ale hlaſ! mojemu králej ſym ſwěrnoſcž blubit a a tón ſlub dyrbju džerzeč. Na to rubny wón do njeho. Pruski pak tſeli. Wobaj padjeſchtaj. W la- zareče ſo ſaſo ſeſnaſchtaj, dokelž jeju koži, jene pódla druheho ſtejeſchtej, a tu buſchtaj dobraj pſcheczelej. Hannoverski dyrbisiche wumrjecž, pruski pak hľuboko ſru- djeny njechaſche ſo wot morweho cžeka ſwojeho ka- merada dželicž dacj. Ach! žakoſczeſche wón, ja wſchak budu wuſtroweny, ale moje ſwědomnje mi čaſh žiwenja žaneho měra njevoſtai, ſo ſym tu člowjeka mordowač, kiz bě po prawym mój bratr. Ale to ja praju! jeli ſo bychu mje ſaſo do taſteje wójny wjeſcž džyli, je ſo njeدام wjeſcž, njeſ ſ teho naſtanje, ſtož dže. Wón džerzeſche ružy pſched ſwoje woblečo a pka- kaſche žakoſnje.

11.

Kak jedyn ſ ſuzicžki do morja pſchiindže.

Ani w čaſha wójny ani w čaſhu měra je to člowjekej ſtrowe a wužitne, hdyž wjele ſamoženja ma. Taſtu staroſez ſu pak ludzo w předawſich wójnſkach čaſbach a runje tež w ſaňdženej wójny měli dla ſwojich čaſhnych ſublów. We wſchekh ſutach ſu woni khowali, wo čož ſu ſo bojeli, ſo móhli jo ſhubicž. Do ſemje ſu fahrjevali pjeniſej a kſchinje, do wſelbow a do pinzow ſu kladli ſwoje wězy a ſu je potom ſamurjowali! To je ſo někto ſtaſlo wot naſ, kaž ſu to předy naſchi wóžojo činili pſched poč ſta ſletami. Šchtó dha by ſebi to rad ſwoje ſubla a wězy pſches zuſyčh wojaſkow rubicž dacj! Runje taž tež w měrnym čaſhu ſo naſhoni, ſo bohafuo ſbožu njeſtyje, ale ſo je tón hysto ſbožomny, kiz wo ſwoje pjeniſej pſchiindže, a ſo druhdy člowjekej je ſtrowe, hdyž khudy woſtanje. Boh luby knies thých ſwojich džiwne pucze wjedze, předy hacž iich na morjo ſboža puſhceži.

Tak ryczeſche mój kmótr Matej Mjechell, kiz

bě mudra hlowa a naſhoniſenj mužik, jako běch pola njeho na kermuſhi, a powjedaſche hledowazh podawſ.

W Němzač bě, hdyž běch hifchjeſe měody, bohaty wudowz živn, kiz wulke ſamoženje wobſedzeſche a ſ nim lehniſe lichomnjeſche. Wón po ſmjerceži ſwojeje man- dželskeje, ſ kotrejž žane džecži njebe měl, ſ wudowzom wosta. Tón ſam hewak nikoho njeſmeſche, kiba jenicekhe bratra, kiz bě bjes ſamoženja, ale dobre žiwenje lubowasche. Dželacj a ſo prázowacj, to ſo tutemu njeſubjeſche. Šchtó dha je mi trieba, dželacj a lutowacj, praji tón; mój jenicek luby ſynt, Ernstek, herbuje wſchak tola zyke ſamoženje mojeho bratra a njeſmeje po tajſkim žanu nufu. Ernstek wſchak bě tež hordy a lohž ſymhſleny pačhok a hdyž něſhto do- breho jědžiſche, dha džyſche tež k temu něſhto dobreho pieč. Wón bě to wot ſwojeho nana naſuknyt a tħażż ūkocž ſtħiſħak, ſo jemu junu bohate herbſtvo pſchipanje. Wuknyt bě pſchekupſtwo a pſchi tym wje- ſele žiwenje wjedl. Hdyž pjeniſej k pſchecžinjenju njeſmeſche, njebe ſebi wulke staroſež čimil, ale k židam kſchecženym kaž njeſkhezenym ſchoł a poječowak. Či wſchak jemu ženie pjeniſej njebeču ſapowjedžili, dokelž jeho bohateho wuja ſnjachu, kotrehož herba wón bycž dyrbjeſche.

Jako jeho nan wumrje, wón jemu wjele njeſawo- ſtaj. Nanowý bratr pak ſo minyč njechaſche. Ernstek jeho hysto wophtowasche a ſo pola njeho woprascho- wasche, tak ſo jemu khodži; ale wot njeho ženie žadyn čerwonym pjeniežk njeđosta.

To bě runje w tym čaſhu, jako Franzowſojo ſ Němzači wójnu wjedžichu. Bohath wuj pak fahrjeba tehdh ſwoje ſamoženje, kotrehož dla wulku staroſej mjeſeſche. Wón bě ſwoje pjeniſej a papjery do kaſhę ſejnik a derje wobarnowak a ſkhowa jón, njepraji pak nikomu ničo wo tym.

We tutym čaſgu dosta Ernstek, kiz bě ſa pſche- kupſteho w Lipſku pſchistajenj, liſt, ſo jeho wuj je jara khory a ſo ma ſ khwatom ſo na pucž dacj, jeli ſo dže jeho žiweho wohladacj. Se wſchek mōžnej ſpěſhnoſcžu puczowasche tón do teho města, hdyž jeho wuj bydlesche. Echo bě Boža rucička ſojaka, ſo jenož cžejžy ryczeč mōžeſche. Hdyž Ernstek k jeho khoremu kožu ſtupi, poda wuj jemu papjery, ſ kotrejž bě wi- džecž, ſo je ſa univerſalneho herbu poſtajenj, a wuj praji: moje pjeniſej ſym ja fahrjebaſ we — we — we. — Dale wón ryczeč njemóžeſche, pſchetoz wón wumrje.

We pinzy — myśleszche ſebi Ernst; — — njech je hdjez dže, ja te pjeniesy namakam. Wuj bē czeſnje poſrjeban̄ a ſa krótki čaſ, jako ſwoju ſkužbu we Lipku bē horje dał, czeſniſche Ernst do kheze ſwojego njeboſcizkého wuja, kotraž nět jeho běſche.

Wón phasche ſwérku ſa nělajſimi piſmami, ſo by naſhonik, hdje ma wuj ſwoje pjeniesy na dañ wupoſczenie. Wón pał ničo njenamała, ſchtož by jeho we tym roſwuczoſowac̄ moſhko. Po tajkim ſo ſ tym troſkłowaſche, ſo je to wſchitko w tym kaſchę, kotryž je wuj ſahrjebal. Teho dla ſapoczeſche wón dzělac̄ a ryc̄. Najprjedy ryc̄esche w pinzy — a ryc̄esche hukboko — bē to ſa njeho žakoſnje czeſke dzělo, a pót ſo wot njeho lijesche — ale podarmo, tu ničo njebe l namakanju. Wón ryc̄esche w kuchinje — w khezi — w drjewenjenzu — ničo nihdje njebe wiđic̄ wot žancho kaſchę. Žaneje prózy wón njeſutowasche — nikomu njechaſche pscheradžic̄, ſchto pyta — teho dla wón ſam ſchpundowanje wó iſtwach a w komorach a na kubi horje torhaſche — lamjenje wusbehovasche — a ryc̄esche a hrjebaſche, ſo jemu ruzy boleſchtej a wſchitke ſtarw tſchepotach. Ale wſchitko bē podarmo; tón ſahrjeban̄ ſchaz njechaſche ſo polkaſac̄. W ſahrodze budže — myſleszche ſebi Ernst a naja ſebi tſioch ſylnych dzělačerjow, jim prajo, ſo dže ſahrodu hinał ſkožic̄ a ſo dyrbja ju zyku pscherycz. Egi to cžinjachu a Ernst pſchi nich zylic̄ki džen ſtejeſche, tak doſko hač to dzělo traſeſche. Woni dwé njeđeli ryc̄achu a ſ hlowu wiſachu, l cžomu dha ma ſo dzělo ſtač, — ale ničo njebu namakane. Ernst ani jědž ani pieče njeſkodžesche. Wón ſebi hlowu ſamasche, ſo by wuſledžit, hdje dha tola jeho wulke herbſtwo teči. We — we — hdžeha by pał tola to býc̄ dyrbjal̄ — tak praſteſche wón ſo ſtyknje kóždy džen rano a wjecžor — ale wotmolwjenje ſo jemu žane na to doſtači njechaſche. Dokelž nihdzen žadyn fuſcik njebē, w kotrymž wón ſam njebý pytał, dha wón pſchi ſebi myſleszche: ja pał džu ſo tola tych ſuſhodow praſteſche, ſchto wē, hač jedyn wot nich něſhto wo tym njewě. Egi pał runje tak wjedžichu, kaž ja, kiž jeho wuja njeſkym ženje ſnak.

Dokelž ta wē ſ tym bohatym herbſtrowom ſa Ernsta tak hubjenje ſtejeſche, bē wón jara ſrudny. So to dobre živjenje, na kotryž bē ſo wjefelik, předy kónza ſměje, hač bē ſo ſapocžalo, to wón derje ſpōſna. Nekotři wujowi dólžniſy, kotsiž běchu ſprawni ludžo,

poſchinjeſzechu drje w poſtajenym čaſhu ſwoju dañ, a wuſnachu ſo l temu, ſo maja kapitaliſe požczenie; tych druhich wón pał nijsnajesche a njemóžesche iich po minac̄, dokež ſhami nijspoſciindžechu. Wjes pjenies wón teho dla njebē; ale te njehachu nihdje doſzahac̄, wo ſebje dokež czi ſhami, kotrymž bē wón winoſty, ſebi ſaplaſzenje žadachu. Hdžž pał bē tych ſaplaſcik — a wón ſebi wſchitko prawje poſhemyslik, bē wón khusdši, dyžli předy. Po tajkim jemu ničo wyski nje woſta, hač ſaſo do poſchekupſkeje ſkužby ſtupic̄. Wón poſchenaſa ſwoju khežu a ſahrodu a bu pomozniſt pola jeneho poſchekupza w tamnym měſce. A to bē jeho wulke ſboje!

Jeho nowy knies bē muž, kiž na porjadnoſc̄ džer-žesche. Ernst dyrbjesc̄e ſo po jeho woli ſadžerječ. Sda bē mała doſc̄. Lutuſeje, rjeknu jeho knies l njemu; wó ſeje herbſtwo ſwojego wuja ſhubili, dha dyrbic̄e nět ſebi ſwoj khléb ſam dobycz a tajki khléb, wěrcze mi, nanajlepje ſkodži. Tajke napomi-nanja na dobre měſtro padžechu. Ernst bē dzělawy, pilny, ſdžerzliwy, ſlutniwy a porjadny. Nad tym ſo jeho knies jara wjeſelesche. Něktó druhí mějeſche pał tež nad nim ſpodobanje, a to bē najstarſcha dzowka teho poſchekupza; a wo prawdze ta ſo Ernstej tež jara lubjesche. Bē tu wjele dzězi a wulke herbſtwo njebē l dočakanju, hdžž by ſo ſtary nan minh, ale Ernst tola tutu dzowku ſwojego kniesa wutrobnje lubo mě-jeſche, a hdžž ſo wo tym ryc̄esche, ſo wſchak ſo jek njemóže wjele ſobu dac̄, rjeknu wón: moj ſi makym ſapocžnijemoj a pěknje ſo prózujemoj — dha to wſchitko pónđe a wona poſchistaji: na Božim žohnowanju je wſchitko ležane a wo to čzemoj kóždy džen wutrobnje prožnež a l temu bohabojaſne živjenje wjesc̄, dha Boh ſ namaj budž!

Se wſchitlič tajkich ryc̄ow a poſhemyslenjow naſta ſklub. Ernst bu nawoženja a jeho njewijesta doſta naňowu dovoſnoſež l žentwoje. Po kwaſu cžchnieschtaj na Ernstowa khežu, a wotewrischtaj tudy ſlamáenju. Wonaj na dobru tworu, na dobru wahu a na dobru měru džerjeſchtaj a ſ ſudžimi poſhczelnje wobkhadjeſchtaj. Jeju wěz derje dzěſche. Hlaj! prajo ta mloda žónka, hdžž bē ſo léto minhlo a pſchi jeho kónzu ſo jímaj rjany wužitk polaſa: naſche modlitw ſu wu-ſkyskane; Bože žohnowanje ſo namaj ſtawa; džal budž jemu!

Wonaj woſtaſchtaj ſwěrnaj. Njeđelu a ſwjetu

džen wonaj kćwječeščtaj, džekarow džen pilnje so prozovaschtaj. Kōždy so nad tym wječelesche, so bē so Ernst polépschit. Wón bē so wobohacjik psches herbstwo, kotrež njebe doštał. Na tuto herbstwo bu mało spominjene. Hdyž pał so druhy wo tym rječešche, praji jeho žona: tuto herbstwo ja tebje njebe; hdy budžishe ty to samoženje a bohastwo doštał, kotrež tebi twoj wuj je sawostojit, dha budžishe ty lidora a njebolak był a mje twoju lubu žonka njebudžishe ty mēł; tež njebudžishe ty nauknił džekacj a na sprawne waschnje ſebi ſwoj kléb warbowacj, a wo prawdze, luboſc a cjeſc ludzi njebudžishe ſebi ty dobył. To wſchitko masch ty, teho dla budž ſ pokojom a njemjerſaj so, so je to herbstwo ſhubjene.

Hdyž jeho mloda žona tak přehwasche, změjeſche wón so a dyrbiſche pósnačj, so wona wérnoſež ryeži. Wón ju ſ wutrobu lubo mějeſche. Iako běſchtaj na ſecje lěto ženjenaj, wobradži jimař Vóh luby knies mlodeho ſynka a psches to bu jejne ſvoje hiſhćeze po- vjetſhene.

Pſches to, so ſo tajki nowy wobydleſ do jej uheže ſynh, dyrbiſche ta mloda žona na to myſlicj, so by wjazj ruma ruma doſtała ſama ſa ſo a ſa ſwoje džecjo. Bě wſchal tež pſči kuchinje někajla komora pſchitwarjena. Hdy by ſo tu murja ſpotorhala, dha by ſy tu rjana nowa ſtvička hodžila ſhotowacj, praji wona. Ta wěz bu derje wuradžene a ſa dobru ſpósnata.

Ernst dyrbiſche do Lipska ſapucžowacj, ſo by ſebi twory w obſtaral a bjes tym wobſanku jeho žona, tu ſtvičku ſebi pſchihotowacj. Murjer, kotremuž to dželo bu porucžene, pſchiběža jedyn džen k njej, prajizy, knjeni, pójceze tola, ja čaju wam něſhto pokasacj; w tej muri, kotrui mam torhačj, pokasuje ſo wulka džera a w tej džerje je někajli kaſhčez ſhowany. Spěſhnje khwatasche wona tam a hlaſ! po khwili bu ſ teje džeru wulki cjeſki želesny kaſhčez wusbehñeny. To je to herbstwo, praji wona ſweſhelen. Jeje nan bu pſcheproſcheny a woni tón kaſhčez wotčinjachu. Tu ležachu te pjeney, kléboro a ſkoto, a papjery, kotrež wulke ſamoženje wotčinjachu. Starý murjer, kij bě kwědł, doſta hódnú ſdu, ſo by nikomu ničo njeprajil.

Wječor pſchindže Ernst ſ Lipska domoj. Jego žona jeho wječeſje a luboſnje witasche.

Kak je ſo tebi ſchko, praji wona, luby mužiko, ſy dha tola ſwoje wěz̄y derje wobſtaral? Bohu budž

džał, wotmoſwi wón, wſho je ſo jara derje a rjenje wutwiedlo a móžes̄ mi wěrič, ſo mam dobre mieno poła wſchitlích pſchelupzow; hdy bych týzyl, dha bych ſa wjele tawſhnt tolerjow požejene doſtał. Po tajkim, rjekn̄ wona, mój to herbstwo twojeho njebo wuja njeſtrjebamoj! mój mamoj bjes njebo doſez! Kaf dha, ſo ſo ty dženža na to herbstwo dopomniſh, kij ty hewał žane ſłowęžko wo nim njerjeſiſh? Ach, wotmoſwi wona, ja mějach ſandženu nōz džiwoh ſón. Dži mi ſ twojimi ſonami, žona, ſiwny wón. — Hdy budžishe ſo wón pał dojelnit, luby mužo, a mój bychmoj to herbstwo wo prawdze doſtałoj, ſhoto dha potom? — Njerjež tak klupje, luba, praji wón. Mój to herbstwo mamoj, ſawoka wona na jene dobo a pſchimy jeho ſa ruku a torhny jeho ſobu do jſtwy, w kotrež tón kaſhčez ſtejeſche. Tu je naſhe a naſheho džeſča bohate herbstwo!

Nět bē jemu, jako by ſo jemu něſhto džał a jako by ſ tježkeho ſona wotuzit. Tebi, luba dufcha, niz mi, praji wón k ſwojej žonje, bē tuto herbstwo wobradžene.

Vóh je to derje cžinit, rjekn̄ wona, a wobaj pahſchtaj na ſwoje koleda a jeju ert a wutroba ſo pſchiliwaſchtaj wot džaka a khwalsy Božeje.

We tym ſtupi jejny nan do jſtwy. Prawje tak cžinitaj, rjekn̄ wón, Boži dar to je, ſhotož mataj; wón je wamaj to bohastwo dał, hdyž teho ſameho hódnaj běſchtaj; wostańtaj ſpokojnaj a nakožtaj te pjeney, ſo Bože žohnowanje nad nimi wotpocžuje.

To wonaj ſlubiſchtaj a ſtaj jo tež ſwěru džeržatoy. Ernst wosta bohabojaſny, ponižny a dželarey, dobroczel khudych, a herbstwo bē do prawej ſukow pſchiscklo.

Haj, pſchiftaj mój kmótr, Bože žohnowanje ſo nam ſtanje, hdyž po jeho pręzačk hodiſimy. A ja wobſanku tutu poſteſež ſ thmi ſłowami katechiſmuſa: to je ſaweſeze wérno.

12.

Amerikanski puf.

Protyka ſi, praja husto ludžo, hdyž wjedro njeje, kaj je ſo w protvyy pſchipowjeſalo. Pſchidženak je to wjele króž ſkyshecz dyrbiak, hdyž je rjany cjaſ ſtaſak, bjes tym ſo wón bē lutu desčez wěſheſiſt.

To, lubh Božo, so jemu kózde lěto stanje, so jeho nješmilnje žudža a na njeho slē saňadžeja, so to njeje lěpje předý wjedžík. Ale so woni praja, protyka kži, to woni s njeprawdu jemu porukuja. Wž dyrebjeli jenož wjedžic, tak so druhdze w nowinach a knihach kži pišaja a tajke kži někotryžkuliž rady číta a jim bôle wéri, dýzli rosoñnemu štowu a powjedanciku, kotrež je wérne. Wž smy to koncze lěto, hdž bě wójna, widžili a shonili, kajte sekarne wěžy buchu powjedane a rosschérjene a ludžo je wérjachu, hacž runje žane škowczo wérno njebe. Ale hdž bu něshko wérneho pišane a powjedane, dha woni s hlowu wijacu a so pschižahachu, to nízdy wérno njeje. Tajki pak je lud, woni chze najradšho jebanu bycz a kža sa jedyn džen wjazh pscheczelow a lubowarjow dobudze, hacž wérnosć sa džežacž lět.

Nidžden pak so tajke kži njerječa, kaj w Amerizy. W amerikanskich nowinach so husto tajke powjedanczka namakaja, so tež tón najnjerosoñniški je wéricej njemóže. Haj! Amerikanarjo husto jedyn druhého, hdž ſebi ſhto bjes ſobu powjedaja, tak wobožhaja, so to na ničo podobne njeje. Tajka ſměchšna kža rěka pola Amerikanarjow: puf. Tak ſtejſeje njeďawno w jenym New-Yorkskim pišmje, so je tam jedyn moleř psches měru wuſhikny a wuſtojny, kajž žadyn druhi ani w starym ani w nowym ſwěcze. Jedyn mědženž dashe so jemu molowacž a jeho wobras je so temu mužitej tak derje radžík, so ſebi kózdy, kiz jón wohlada, hnždom myžlesče, so teho mědženza ſameho psched ſobu ſtejo widži a so někotryžkuliž je hžiom ſapocžak s nim ryječej. Ale to hiſcheje njeje doſez; to ſnamjo je temu mědženzej tak podobne, so dyrbi so jemu, mjenižem temu ſnamjenju, kózdy thdžen k najmjenšemu dwójzy broda truhacž. — Řek wuſtojny tutón moleř je, to so s teho dale hodži ſhudacž, so je jemu žonu wotſnamjeniš, kotrež je tak tóksta a tuczna, so kózdemu, kiz na jeje wobras pohlada, pocžina slē bycz a woni ſebi ſchleñzu palenza ſupicž dyrbi.

Jedyn džen ſedžiſtaj dwaj Amerikanarjej w jenej ſoržmje a bledžiſtaj ſebi to a wono. Pomyžl ſebi, rjeknu tón jedyn k druhemu, ſhto je so jenemu naſich najeſlavniſtch lěkarjow ſtalo. Šhto dha, praji tón druhi. Haj! tón mějſeje khoreho, kiz bě ſo jara naſyannik, čzohoz dla woni jemu tu radu da, so dyrbi ſo prawje pocžicž. Won ſapiša rezept, kotrež tón khore do haptysi donjeſe, hdžez wěſte lěkarſtvo doſta.

Tuto lěkarſtvo bě tak mózne, so khoremu we ſožu ſe wſchěch bukow pot wudhyri a ſa poč hodžiny wot njeho tejko wody wuběža, so ſo won, wbohe njebožatko! w ſwojim pocze ſatepi.

Wo tym ſym ja tež ſkyſchač, rjeknu tón druhi, ale pak ſ tym pschiſtawkom, ſo ſu cjočem pschiwjeſli, ſo bych ſo woblednjenie czelo ſ teho pota wutorhny. — Hm! Hm!

13.

D a w f i.

W Europje bě w lěcje 1864 na 49 krajow — netk je jich něshko mjenje a we tuthch 49 krajach ſo tehdom 3000 millionow tolef dawanja abo dawkow ſapkaſzi. W Franzowskej tute dawki wunjeſechu: 512 millionow tolef; w Sendljskej: 460; w Ruzhovskej 400, w Raſuſkej 320, w Italskej 234 mil.; w Schpaniſkej 75 mil.; w Pruskej 134 millionow. Wot tuthch dawkow buchu wudate: 1200 millionow ſa ſdžerzenje wójskow, 400 ſa kralowſtch a khžorſtch ſaſtojnikiow, 32 ſa wýſoke a niſke ſchule. Šhtož wýſche wosta, to ſo placieſe ſa daň, ſa khžorow, kralow a wjerchow a ſa druhe niſne kajž njeniſne wudawki. W lěcje 1854 tute dawki jenož 1560 millionow tolef wuežinjachu, po tajkim ſu ſo wone ſa džežacž lět wo 1440 millionow powyſchile. Hdž to dale dje, kajž netk, dha ſo ſa džežacž lět, po tajkim w lěcje 1874, dawki na 5000 millionow powyſcha. Hacž budža kraje a ludy teſto dawanja placieſicž a hacž to ſebi budže jedyn wot nich žadacž móz, to ſo prascha. Wěſte pak je, ſo po vožlenjej wójniſe — ſo dawanja njeponjeniſcha, ale powjetſcha. Pschetož ſtoh měr, tón živi, hroſuň njeměr, tón pak žerje.

14.

Někotre podawki ſ požlenjeje wójny.

Po kralowejhradskej bitwje běchu na ſelesnižných raniſi wojazh do Herzberga pschiſeli, ſo bych ſu tudy wuhojeli. Wobydlerjo delnokujíſkeho města Grabina běchu wo tym ſkyſcheli a podachu ſo ſ wosami do Herzberga, ſo bych ſebi poč ſta tuthch ranjenych

domoj dowjessi a jich pola ſebje wothladali. Męſchjan a barbar ſ. dosta grenadiera ſ. khezor-Franz-regimenta, tiz bē do ramjenja ranjeny. Wón a jeho žona a jeho džeczi teho muža ſe wschej luboſcje wothladowachu, ſo wón bórjh wotkori. Ničto ſo njebe ſa tym praschał, ſchto a ſ wotkal wón je. Jedyn džen pak doftanje wón liſt, tiz jeho jara ſrudzi. Woni ſo jeho woprascheja, ſchto je ſo jemu ſtało a na to wón jimi wschitko wupowjeda, ſo je khudy dželaczér a ſo jeho žona jemu we tym liſce píſche, kaf hubjenje ſo jej dže, ſo ſo jejna hodžinka pſchibiliſne, hdzej ſměje porodzic, ſo ſebi w požlenim čaſu ničo njeie ſaſkuječ móhka, dofelz je khorowata byla a ſo ani poſleſchcja ani ſchatow nima. To wupowjeda tón landwehrifta tym ludžom, kotsiž jeho pola ſebje běchu horjewali, ſe ſrudnym duhom. Jako bē to žona teho barbarja ſkyschała, poda ſo wona ſ ſekotrym ſuſodžinkam a dobrym pſcheczelniſam w měſce a roſnjeſe nuſu teho landwehriftu, a proſchesche wo ſmilne dary ſa tu khudu niedželniciu. A hlaſ! wona teko dosta, ſo ſo w hornej ſtwiczy zyke wulke blido poſne naſkaſč hodžesche. Tu ležachu běke koſchliki, khaſicíki ſ čerwjenymi bančikami, pjetuſki, poſleſchcja a teho runja, ſchtož ſ prením potrjebnoſcjam nowonarodženeho džeczo ſkyscha, a pódla ſkyschczech ſo tež hromadka ſlěbornych tolerjow. Jako to wschitko bē derje a pětnje ſrijadowane, wjedžihu barbarjez ludžo teho landwehriftu do teje ſtwiczy, prajz, ſo to wschitko jemu a jeho žonje ſkyscha. To wschitko dyrbiało ſa moju lubu žonku byz? proſchesche ſo wón, a jako jemu běchu haj wotmolwili, ſtejſche wón tójhdy bjes ryczow, jenož najhorzyschi džak ſo ſ jeho woczow wuroní — mjenujz: ſkyſtečka. Saplačz wam Boh wachu wulku dobrotu, ſawoka wón, a ſkyſh wjefela ronjachu ſo jemu po lizomaj; ſchtož ſcze wý mi a tym mojim dobreho ſčinili, to ženje njesabudu. Džeczi a džeczidžeczi dyrbia ſhonicz a khyvalic, kaf dobrociwi ludžo w měſce Grabinje ſu!

Jako pruske wójſko po bitwje pola Langensalzý

psches Thuringſku czechniſche, ſo by ſ loburgſkeho kraja Bajerſkih wuhnačo, ležesche wonie někotre dny w měſce Hildburghauſenu. W jenym měnjiſe njedalsko wot tam běchu někotiſi dwaczezo landwehriftu ſwartiru doftali. Jako po wobjedze mlynečez miſtrefka, kotaž bē mloda žonka a loni hakle ſo woženika, do delneje ſtry ſtupi, wuhlada wona, ſo wschitzu wojazh pſchi blidže ſedža a liſty piſaju. Nō! proſchesche ſo wona ſe žortom, dha drje wý na waſche lubki -piſacze? Wý ſmý wschitzu ženjeni, wotmolwi jedyn wot nich, a mam ſe rěko teko khwile, ſo móhli liſty na ſwojich piſacj. Dokelz pak džen ſa džen wotpočinku mam, dha my tu ſklađnoſeč naſložujem a piſamy, ſo žona a džeczi ſhonja, ſo ſmý hischcje pſchi žitwenju. S tym pſchimy wón ſaſo ſwoje píero a ničto ničo hewak neprajesche. Jedyn jenicek ſedžesche naſdala. Bě to mlody muž a na nim bē widžec, ſo bē jara ſrudny. Mlynkowa njemóžesche pſcherupuſczejc, ſo ſo jeho njeby praschała: wý pak tu nepiſacze? Wón poſladny na nju a ſkyſh jemu do woczow ſtupachu. Ně, rjekny wón, ja nikoho na ſwěcze nimam, na kohož bych piſacj měl. Jako ſo bubnowaſche, ſo dyrbjachy přječ čahyneč, ležesche moja žona we porodnej nuſy; ja dyrbjach wot jeneho ſmijertneho koža přječ — přječ do wójny! Na to khwatasche ta mloda mlynkowa do bliſkeje komorki, hdzej w kolebz̄y jenym malym ſynt ležesche a, hdzej bē ieho woſchowaka, padže wona na ſwoje kolena a proſchesche Boha, ſo by tón jeje ſyna wotzovszhy ſakhowač a pſched taſkim wójſkim hubjeniſtom wobarnowač. —

We bitwje pola Prerowa w Morawſkej, 14. juſija 1866, w fotrejj tsi ſchwadrony tſeczeho jeneho ſakſleho regimenta tsi ſchwadrony pruſkih čerwjenych huſarow čiſknych a pſchi tým tſiczezi konjow dobyčhu, dosta ſakſh jenih Wezel wot jeneho huſara mózny puk do ſchije. Rosnjenmdreny wobroci ſo Wezel a rubny temu huſarej ſe ſtwojim mječom do bjeſnocza, ſo tón na měſce ſ konja padže, bjes tým ſo Wezel ſ hněwom woſasche: nō! dha ſedžbuſ ſola, hdzej biſech!